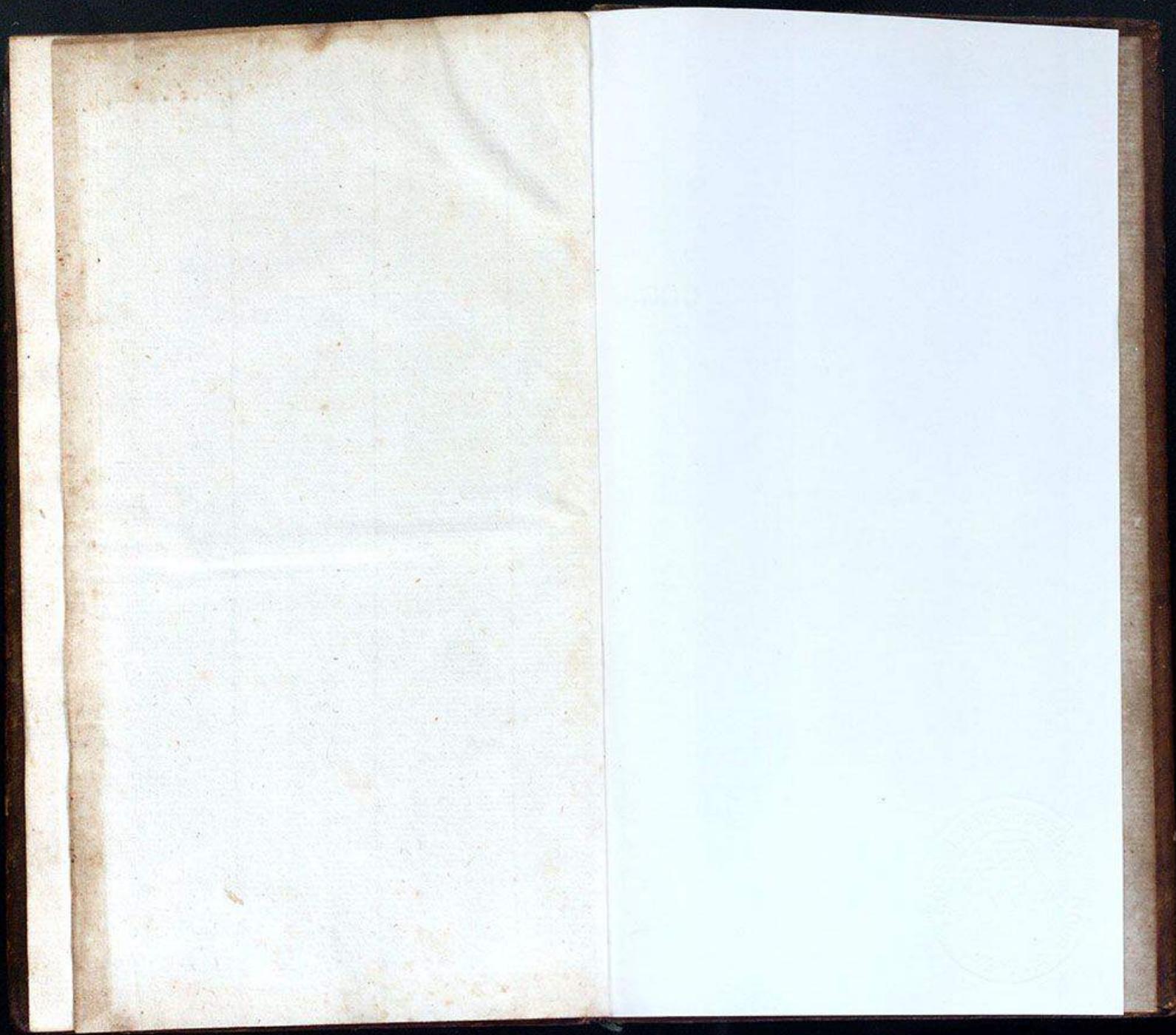

20D33

79

ספר
שמות
תקון סופרים
סדר פרשיות כל השנה
עם נקודות וטעמים
והפטורות מכוורות בכל ספר וספר
מחמשה חומשי תורה

עם כמה שורות צריך לכתוב בספר תורה בכל עמוד ועטוף וכמו
תיבות בכל שורה ושורה כדי ישיבא בספר כלו ווי הגמורים (מלבד
ביה שם) נס ציון אותם שמות החדש שהופורים מפסיקים ברא
שציריך ליקוטם ואשר הדרבים הארכיטים אחוריות גדרות וכי
מהוצר לו טימני והעולם של מנחה בשכת שני וחמשיו וו
שכת קרש והפטיר בזירות כוכב להארה ומיעקבו לקרוא
בספר תורה ונם בסופו לוח שפרשיות דמווערטן הכל
מתוונן כראוי על כל אשר יציא לאלו הדרפים ער והוים:

Q U I N Q U E L I B R I M O S I S.

Magno labore, & industria, accura-
tissime correcti præ omnibus qui
hucusque thypis fuere mandati.

A M S T E L O D A M I,
Anno a mundo creati, 5527.

BOOK OF NAMES
CORRECTED AND ARRANGED
FOR THE USE OF THE
JEWISH COMMUNITY
OF AMSTERDAM
BY
MOSHE BEN YOSEF
SON OF HILLEL
AND
PRINTED BY
YISRAEL BEN MOSHE
SON OF ABRAHAM
IN THE YEAR 5527
AD 1767

ספר שמות

לאחר שבתבוסטוף' וויניר, שנותנו פניו, יהיל ואלה שמואל
וה במס שגהנו חלק סיורט' שיטה אלו כי שוכן כל איש לכירוי
כל ספר לבו וכאוי העמודים תקומו :

א

13. קואלה שמות בני ישראל הכאים מערימה ארת
יעקב אישבו באו: רובן שמעון לוי ויהודה:
יששכר צבון ובניהם: הן ונפתלי גבר ואשר: וויל
בלגש צאי יזרעאל יעקב שבעים נפש ויוסף בירה:
במצרים: זמנה יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא:
ובני ישראל פרו וישראל וירכו ויעצמו במצרים
מאר ותפלא הארץ אחים: *

ב

ויבם מלך חדש על מצרים אשר לא-ירע ארת
יוקף: ונאמר אלעמו חנהעם בני ישראל רב
מלעל ועצום מפניהם: הכה נרחה כהלו פזירכה ותיחכמי
תקראנה מלחה ונוקף גס-חווא על-שנאיינו
ונלחם-בנוי ואלה מונ-ארץ: ווישמו עלי עלי

מסים

שמות

טו

מיטים? למן ענדו בסגולתם יכנ ער' מכבנות'
לפרעה אה-פחם ואה-רעמס: וכאשר יענו
אתו בן יונה ובן יפרץ ניקזו כפוי בני ישראל:
ויעברו מצריים את-בני ישראל בפרק: יימרו
את-חירם בענורה קשה בחומר ובלבנים ובכל
ענורה בשדרה את בל-ענורתם אשר עברו ברכס
בקפר: ויאמר מלך מצרים למלורות העברית
אשר שם האחת שפהו ושם השנית פועה:
ויאמר בילדון את-העיריות וראיון על-
האננים אסבן הוּא והמתן אותו ואסבת הין
ותניה: וחיראן המילوت את-האלים ולא עשו
כasher דבר אלתו מלך מצרים ותהיין ארת-
הילרים: * ויקרא מלך מצרים למלות ויאמר
לךון כרוע עשיין הדרור הינה ותהיין ארת-
הילרים: ותאמן המילות אל-ברעה כי לא
כשימים המצריות העברית כי-חיה תהה בטרם
תבוא אלהן המילוט וילרו: וויב אל-ה
למילות וירב העם ויעצמו מאר: וירוי כי-יראו
המילوت את-האלים ויעש להם בקם: ויאו
ברעה כל-ענו לאמר כל-תבן הלו' הילוד הילוד
תשילחו וכל-הבה תחין:

פ

ויל

ב וילא איש נביה לוי ויה אה' במתלץ:

קהשָׁה ותלְדֵ בּוֹ ותַרְאָ אֶתְהוּ כִּי־טֹב הָאָלָה ותַצְפְּנָה שֶׁלְשָׂה רְחִים: וְלֹא־כִּלְהָ עֲוֹן הַצְפָּנָה וַקְתָּה־לָןּ תַבְתֵּ נְמָא וְתַחְמָרָה כְּחַמָּר וּבְסָמָח וַתִּשְׁםֵ בָהּ אֶת־הַלְּדָן וַתִּשְׁמֵ בָּקָר עַל־שְׁפָת הָאָרָה: וַתַּחֲזֵב אֶתְהוּ מְרַחָק לְדָעָה מִזְעָשָׂה לְלִי: וַתַּרְא בַת־פְּרֻעָה לְרִחְצָן עַל־הָאָרָה וּגְנֻרְתָּה הַלְּכָה עַל־זַיִד הָאָרָה וַתַּרְא אֶת־הַתְּבָהָה הַסּוֹף וַתָּשְׁלַח אֶתְהוּ אֶמְמָה וַתִּתְקַהֵךְ: וַתִּפְתַּחְתֵּה אֶת־הַלִּיד וַתַּגְנַעַר בְּכָה וַתִּמְחַפֵּל עַל־זַיִד וַתִּאמֶר אֶתְהוּ אֶל־בְּנֵי הַעֲבָרִים וְהַזְּבָדָה בְּנֵי הַעֲבָרִים וְקָרְאָה לְךָ אֶת־הַלִּיד וַתִּמְרַלֵּה בְּנֵי הַעֲבָרִים וַתִּתְגַּנֵּךְ לְאֶת־הַלִּיד: וַתִּאמֶר לְבָנֵי הַלִּיד לְבָנֵי הַעֲבָרִים וְתַקְרָא אֶת־הַלִּיד תָּהָה וְתִגְנַחֵה לְבָנֵי וְאַנְתָּן אֶת־שְׁבָרָךְ וַתִּקְהַבֵּחַ רָאשָׁה בְּנֵי הַלִּיד וַתִּנְיקַח: וַיִּגְלַל הַלִּיד וַתִּכְבֹּא שְׁמוֹ מִשְׁהָ שְׁלִישִׁי וַתִּאמֶר בַּיּוֹם הַרְבִּים תְּהַלֵּם וַיִּמְתַחֵל מִלְּקָדְמָיו וַיָּגַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הַעֲבָרָה וַיַּעֲקֹב וַתַּעֲלֵל שְׁעָצָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הַעֲבָרָה: וַיִּשְׁקַע אֶלְהִים אֶת־נִקְרָתָם וַיָּכֹרֶב

וַיָּרָא בַיּוֹם הַשְׁנִי וַיַּהַרְאֶנְיָשָׁם עֲבָרִים נִצְים וַיָּצֹא לְרֹשֵׁעַ לְפָה חֲכָה רָעָךְ: וַיֹּאמֶר מֵי שְׁמָךְ לְאִישׁ שָׁר וַשְּׁפָט עַלְיוֹ הַלְּהָרֹגָנוּ אֶתְהָרָגָנוּ אֶתְהָרָגָנוּ וַיָּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲנָן כִּאֵשׁ הָרָגָנוּ אֶת־הַמְּצָרִי וַיָּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲנָן גָּדוֹל הַרְבָּר: וַיִּשְׁמַע פְרֻעָה אֶת־הַרְבָּר רֹוחָ וַיִּבְקַשׁ לְהָרָג אֶת־מֹשֶׁה וַיִּכְרֹת מִשְׁלָחָן כְּפָנֵי פְרֻעָה וַיָּשֶׁב אֲרַצְ-מִזְרָחָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַכָּאָר: וְלֹכְדֵן מִזְרָחָן שְׁבָע בְּגָדּוֹת וַתְּבָאֵנה וַתְּדַלֵּה וַתְּמַלֵּא־נְאָרָה אֶת־הַרְחָטִים לְהַשְׁקוֹת צָאן אֲכִיחָן: וַיָּבֹא תְּרֵיעָם וַיָּרֶשֶׁת וַיָּקַם מֹשֶׁה וַיָּשַׁעַן וַיָּשַׁק אֶת־צָאנָם: וַתְּבָאֵנה לְאַדְרֹעַוָּל אֲכִיחָן וַיֹּאמֶר מִרְעוֹת מִרְהָרָתָן בְּאַחֲרָיו: וַחֲמָרָן אִישׁ מִזְרָחָן חַצְלָנוּ מִינְדָּרָעִים וַנִּסְרַלְהָ דָלָה לְנָנוּ וַיָּשַׁק אֶת־הַצָּאן: וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי־אָיוֹ לְלִזְהָה וְעַבְתָּן אֶת־קָחָאשׁ קָרָאוּ לוֹ וַיָּכֹל לְהָסֵבָה וַיָּאֵל מֹשֶׁה לְשִׁבְתָּה אֶת־הַדָּאִישׁ וַיַּתֵּן אֶת־צְפָרָה בְּתוֹ לְמֹשֶׁה: וַיַּלְאֵר בְּנֵי וַיָּקְרָא אֶת־שְׁמָוֹן גַּרְשָׁם בְּיַיִן אֶל־בְּנֵי־בָּאָרִין נְכִירָה: פ וַיָּרָא בְּיִמְסָדָה תְּרֵיעָם וַיִּמְתַחֵל מִלְּקָדְמָיו וַיָּגַד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הַעֲבָרָה וַיַּעֲקֹב וַתַּעֲלֵל שְׁעָצָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הַעֲבָרָה: וַיִּשְׁקַע אֶלְהִים אֶת־נִקְרָתָם וַיָּכֹרֶב

שמות

כט

שְׁמֹת
אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלִי גַּם־דָּאֵת אֶת־
לְחֵץ אֲשֶׁר מְצֻרִים לְחֵץ אַתָּם : וַעֲתָה לְבָנָה
וְאַשְׁלַחַךְ אֶל־פְּרֻעָה וְהִזְאֵא אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מְצֻרִים : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ אֶל־הָאֱלֹהִים מַיְ אַנְּכִי
כִּי אֶלְךָ אֶל־פְּרֻעָה וּכִי אַזְכִּיאָא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מְצֻרִים : וַיֹּאמֶר כִּי־אַתָּה עָפָר וּזְהַלֵּק רָאוֹת חָל
כִּי אַنְכִי שְׁלַחְתִּיךְ בְּהֹזְצָאָךְ אֶת־עַמִּים מִמְּצָרִים
תַּעֲבֹרוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־הַגָּדוֹת הָרָה : וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ אֶל־הָאֱלֹהִים רְבָה אַנְכִי בָּאֶל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרֵתִי לְהָסָלֵת אֶלְךָ אֶבְוֹתִיכָם שְׁלַחְנִי אֶלְכָם
וְאִמְרֵלִי מִהָּשָׁמוֹ מִזְרָח אֶלְךָ אֶלְכָם : וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אַתָּה וְאַתָּה כִּי קַשׁ קָרֵשׁ
הָאָמֵר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל אַתָּה יְהוָה אֲשֶׁר אָתָה וְאַתָּה כִּי קָשׁ
עֹור אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כִּי תָאָמֵר אֶל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל
יְהוָה אֱלֹהִי אֶבְוֹתִיכָם אֱלֹהִי אֱלֹהִים אֱלֹהִי יְצָחָק
וְאֱלֹהִי יְעָקֹב שְׁלַחְנִי אֶלְכָם וְהַשְׁמֵי לְעָלָם
זֶה וְכֹרֵי לְדֹר דָר : * זֶה וְאַסְפֵל אֶת־זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאַכְתֵּב אֶלְהָם יְהוָה אֱלֹהִי אֶבְוֹתִיכָם וְנָאָה אֱלֹהִי
אֱלֹהִי אֶבְוֹתִים יְצָחָק וַיְעַקְּבֵל אָנוֹר פָּקָר פָּקָר
אֶתְכָם וְאַתְּחַשְׁׂיו לְבָם בְּמָרָם : נָאָמֵר אַעֲלָה
אֶתְכָם גַּעַנְיִ מְצֻרִים אֶל־אָרֶן הַכְּנָעִי וְרַחֲלֵי

יח א 18. והאנדרי

וַיֹּכֶר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתְךָ אֶת־אֱבּוֹתֶךָ אֶת־יְצָחָק
וְאֶת־יְעָקָר : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְרַעַי
גָּבִי צָא יְתָרו חָתָנוֹ כָּהֵן כְּרִינוֹ וְוִינְגָן אֶת־חַצָּאָן אֶת־
הַמְּדָבָר וְיַבָּא אֶל־דָּרְךָ אֱלֹהִים הַמְּבָרָה : וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ יְהוָה אֱלֹהִי בְּלֹבֶת אֲשֶׁר מִתְּרוּ הַסְנָה וַיֹּאמֶר
וְהַנְּפָנָה בַּעֲרָבָה בְּאֶשׁ וְהַסְנָה אַיִלָּוֹ אֲכֵל : וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ אָסְרָה־נָא וְאֶרְאָה אֶת־הַמְּרָאָה תְּגַלְּתָה
מַרְעָע לְאִיבָּעָר הַסְנָה : וַיֹּאמֶר יְהוָה כִּי־סְרָר לְרָאֹת
וַיֹּקְרָא אֶלְיוֹ אֱלֹהִים מִתְּרוּ הַסְנָה וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר הַגָּנִי : וַיֹּאמֶר אֶל־תַּקְרֵב הַלֵּם שֶׁל־
גַּעֲלִיל מַעַל רַגְלֵיךְ בַּיַּמְקָזָם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד
עַלְיוֹ אֶרְקָת קָרֵשׁ הוּא : וַיֹּאמֶר אַנְכִי אֶלְיוֹ אֶבְדָּק
אֶלְהִי אֱבּוֹתֶךָ אֶל־יְצָחָק וְאֶלְתוֹ יְעָקָר נִסְתַּר
מֶלֶךְ בְּנֵי כִּי־בָּא מִהְבָּשִׂיט אֶל־הָאֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר
יְהוָה רְאָה רְאִיתִי אֶת־עַנְיִ אַעֲפֵי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם
וְאַת־צָעַקְתָּשׁ שְׁמַעְתִּי מִפְנֵי גַּנְשָׁוּכִי וְדַעַתִּי אֶת־
מִכְאָבוֹיו : נָאָרֵד לְהַצְלָיו : מִיר מְצֻרִים וְלְהַעֲלוֹת־
מִרְחָאָרֶן הַהוּא אֶל־אָרֶן טֻכָּה וְרַחֲנָה אֶל־
אָרֶן יְבָתְהָלָב וְרַבְשָׁ אֶל־מִקְוָס הַכְּנָעִי וְהַחֲתִי
וְהַאֲמָרִי וְהַפְּרוֹי וְהַחֲנִי וְהַכְּבָסִי : וַעֲתָה הַכָּה
צִיקָּת

שנתה
ולחאמלי ורופא וחווי וריבוי אלארץ גיב
חלב ורכבש: ושמעו לקגד ובארת אורה וויה
ישראל אל מלך מקרים ואמרתם אלו יהוה
אליה קעברים נקבה עליון ועתה נתקה
ברך שלשה ימים בפרק ונונחה לירח
אלחינו: ואני ירעתי כי לא תיתן אתכם מלמדים
לזהב ולא ביר תוקה: ושלחתי את זורי וರפיה
את מקרים בכל נפלאתי אשר עשה בכם
ואתרי כן ישלה אתכם: ונחתת את חסן ה'ה
בעין מקרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם
לשאלה אשר משכנתה ומגרת ביתה בבליכו
וילך זהב ושמלה ושמלה על בנים ועל
בנימים ונצלתם את מקרים: *ויענו משה ויאמר
ויהן לא יאמינו לך ולא ישמעו בקהל כי אמר
לאנראתך אליך יתעה: ויאמר אליו יהוה פה
בברך ויאמר מצה: ויאמר החליכו אל ארץ
וישליך הארץ ויהי לנחש וינס משה מפני
ויאמר יהוה אל משה שלוח יך ויאחן בוני
וישלחךך ותוחק בזיהי למטה בכבאו: למש
יאכינו כי נראתך אליך יהוה אלהי אמתם אלה
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: ויאמר יהור

ע שמו
לו עוז רכאנא ידר בחייב ויבא ידו בהיקו נויזאה
ויהה ידו מצערת בשלג: ויאמר דשב ידר אל
חייב וישב ייו אל חיקו וויזאה מתקו ורעה
שברה בבשרו: ודהיה אם לא יאמינו לך ולא מלעדי
ישמעו לך כתה בראשון והראמנן לכל הארץ
האחרון: יהוה אם לא יאמינו נט לשני הארץ
ה אלה ולא ישמעו לך לך ולחרל כמי
כוא ושבטה חיבשה ותו הרים אשר תקה
מן חiar ותו לוט ביבשת: ויאמר משה אל
יהוָה כי אדרי לא איש רברם אָנֹכִי נט מחותל
גס משלשים גס מאו דברך אל עברך כי בכרי;
פה וכבר לשון אָנֹכִי: ויאמר יהוה אליו כי שט
פה לאדם או מיישום אלם או חלש או פקודה
או עוזר הלא אָנֹכִי יהוה: ועתה לך ואנכי אהיה
עם פיך והויתיך אשר תדבר: ויאמר כי אדרי
שלח־נא ביריחולח: ויחרד־אֶפְתַּח הַדָּר במשה
ויאמר הלא אצברן אהיל הלי רעאי קיר־רבך
ידבר הוא נט הער יהוא ציא לקרהך וויאת
וישמח בלבנו: ורבנית אליך ושמת את־הרבקרים
בפוי ויאני אריה עס פיך ועס פיה וחוירתי
אתכם זאת אשר תצעון: ודבר הווא לה אל העם
יח ב ٢ ٤ ויהה

ויהי רוח יתירה לך לפלת אורה תחורה צל
חול לאלהם : ואת הקפירה הוה תקע ביבך אשר
תעשה בך את קאתה : *

ש' וילך משה וישב אלייר חתנו ויאמר לו אלה
נא ואשובך אל אתי אשר במצרים וארא
העוגם חיים ויאמר יתיר למשה לך לשולס :
ויאמר יתיר אל משא במרון לך שאכ מצדים כי
מוח בלאהנים חמקשים ארטניפשר : ויתרת
משה ארת אשטו ואת בנייו וורכט על התחלה
וישב ארץ נצרים ויקח משח את מטה חאלוט
בירו : ויאמר יתיר אל משח הבלכתך לשוב מצריה
ראיה כל הקפחים אשר ישפט בירך ועתיק
לפני פרעה זאניך את לבו ולא ישלח אתה
העם : ואמרת אל פרעה בה אמר ותור בני כבמי
ישראל : ויאמר אלך שלח את בני עבדך
ותפאו לשלו הכה אני רוג את בני ברכך
וירח בירך במלון וגונשו ותוח ובקש חמיה
ותתקח צפירה צור והברת ארת-עללה בנה ותני
לרגליו ותאמר כי תחזרך מיטאה לי : וירוף מטה
או אמרה חתן דמים למולת : * נסחורה וו
ויאמר יתיר אל אהרון לך לקגת משה נמרגטה
וילך

ונלה ויפנשרו בדור האלים וישקלו : ויגר
משה לאחרון את כל דברי יהוה אשר שלחו
ואת כל-האות אשר צورو : וילך משה ואחרון
וחטא את כל-יקני בני ישראל : וירבר אהרן
את כל-הרבטים אשר דבר יהוה אל-משה ויעש
האות לעני העם : ויאמן העם ישבעו כי יפרק
יהנה הארץ בני ישראל ובין ראה ארבעים ויקר
וישתחוו : * ואחר באו משה ואחרון וואמרו אל
ה שביעי,

פרעה כה אמר יתורה אלתי ישראל שלח הארץ
עמי ויחנו לי במרקך : ויאמר פרעה מי יתורה
אשר אשמע בכלו לשלח הארץ ישראל לא ירעוי
אם יתורה גנס הארץ ישראל לא אשלח : ויאמרו
אליה העברים נקראו עליינו ונכח נא דרך שלשת
ימים בפרק וויבקה להנה אלהינו פון יפנען
מרקך או בתרב : ויאמר אלהים מלך מצלים
לפיה משה ואחרון תפריש ארת-העם מפעליו
לכון לסתתיכם : ויאמר פרעה קדריכים עתה
עם הארץ והשכטם אתם מפקתיכם : ויצו פרעה
בזום וההוא את-הנושאים בזום ואת-שטריו לאמר :
לא רטאפו לתרת רבנן לעם לבן הלבנים
ההmul שלשים הם לנו ווקשנו להם רבנן :
ויאמר יתיר אל אהרון לך לקגת משה נמרגטה

שכמת

וְאֵת מִתְחַכּוֹת הַלְבָנִים אֲשֶׁר הַסּוּשִׁים תִּמְוֹל שְׁלָשָׁה
חַשְׁמִינוֹ עַלְיהֶם לֹא חִגּוּוּ כְּפָנֵי בִּינְרִפִּים הַסּוּשִׁים
עַלְבָנָן הַסּוּשִׁים צַעְקִים לְאָמֹר נַלְכָה נִזְבָּחָה לְאָלָהִינוּ
תִּכְבֹּר הַעֲבָדָה עַל־הַאֲנִישִׁים וַיַּעֲשֵׂה־בָהּ וְאֶל־יִשְׂרָאֵל
בִּרְכְּרִישָׁךְ : וַיַּצֹּאוּ גָּנְזִים הַעַט וְשְׁטָרִי וְאֶמְרָה
אֶל־דָּעַם לְאָמַר כִּי־הָאָמֵר פְּרֻעָה אַנְנִי נָתַן לְכֶם
תְּבִןָן אַלְמָס לְכֹו קָרוּ לְכֶם תְּבִן מִאָשֶׁר תִּמְצָאוּ בְּ
אָזְן גָּנְגָרָע מַעֲכְרֹתְכֶם דָּבָר : וַיַּפְצֵץ הַעַט בְּכָל־אָרֶן
מִצְרַיִם לְקַשֵּׁש קַש לְתְבִן : וְהַנְּגָשִׁים אֲצִים לְאָמַר
בְּלֹא מַעֲשִׁיכָם דְּבָרִים בֵּינוֹם כִּי־אָשֶׁר בְּהִזְוֹת וְתְבִן
מַלְעֵיל אַבְנֵו שְׁטָרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׁמַנוּ עַל־הַעַט גָּנְזִים
פְּרֻעָה לְאָמַר מַלְעֵיל לֹא כְּלִילָתָם חַקָּכָם לְלִפְנֵי
בְּחַמְול שְׁלַשְׁׁסְגָּסְתְּמֹולְגָּסְתְּהָוָם : וַיַּכְאֹו שְׁטָרִי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּצְעַקְוּ אֶל־פְּרֻעָה לְאָמַר לְפָהּ תְּשַׁעַח
כְּהַלְעַבְרִיד : תְּבִן אָזְן נַפְזָן לְעַבְרִיד וְלַבְנִים אָמְרִים
לֹא־עֲשֵׂו וְהַנְּהָה עַבְרִיד מִבְּסִים וְחַטָּאת אַמְפָךְ : וַיַּאֲמֵר
גִּרְפִּים אֶתְכֶם בְּרִפִּים עַל־בָּנֵן אֶתְכֶם אָמְרִים נַלְכָה
גִּבְרָתָה לְיוֹחָה : וַיַּעֲתֵה לְכֹו עַבְרִיד וְתְבִן לְאַיְנָה לְכֶם
וְתְבִן לְבָנִים וְתְבִן : וַיַּאֲוֹא שְׁטָרִי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם
בְּגַדְעָל לְאַדְתָּרְעָל מַלְכִיכָם דְּבָרִים בְּיוֹמָוּ
וַיַּפְגַּע אֶת־מִשְׁתָּה וְאֶת־אָרֶן גָּאָבִים לְלַרְאָתֶם
בְּצָאתָם

וְאֵרָא עַכְבָּר
בְּצָאָהָם מֵאָהָרְפָּעָה : וַיֹּאמְרוּ אֶלְהָם יְרָא יְהוָה מַלְעֵיל
עַלְיכֶם וַיְשַׁפֵּט אֲשֶׁר הַכְּאָשָׁתָס אֶת־יְהוָה בְּעֵינֵי
פְּרֻעָה וּבְעֵינֵי עֲבָרִיו לְתֹתֵחַרְבָּ בְּרָס לְהַרְגָּנוּ : מִפְטִיר
וַיִּשְׁבַּט מִשְׁהָאֶל־הַעֲרָה וַיֹּאמֶר אֶרְאֵי לְפָהּ דְּרַעַתָּה מַלְעֵיל
לְעַם הַהָּה לְפָהּ וְשְׁלַחְתָּנִי : וְמַאֲזָא בָּאָהִי אֶל־פְּרֻעָה מַלְעֵיל
לְדָבָר בְּשָׁמְךָ הַרְעָל עַם חֹרֶה וְהַאֲלָא לְאַדְרָאַלָּה
אֶת־עַפְךָ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשְׁהָעַתָּה תְּרָא אֲשֶׁר 1
אַעֲשָׂה לְפְרֻעָה כִּי־בָרְתָּה יְשַׁלְחָם וּבְרִ
תְּבִקָּה יָגְשָׁמָ פְּאַרְצָו : ס ס ס יְרָבָר P. 14.

וְמִאתָ שָׁנָה : וּבְנֵי מֹרְדַּקְיָן מִחְלֵי, וּבְנֵי אֱלֹהִים
 מִשְׁפָחוֹת הַלְוִי לְתִלְדְּתֵם : וַיְקַח עֲנָרוֹם אֶת־
 יַכְבֵּד רִדְתּוֹ לוֹ לְאַשָּׁה וְתָלְדָה לוֹ אֶת אָחָרָן וְאֶת־
 מֹשֶׁה וְשָׁנִי תֵּיעַ עֲמָרוֹם שַׁבָּע וּשְׁלְשִׁים וְמִאתָ שָׁנָה :
 וּבְנֵי יִצְחָרָקָרְתָה וְנָגֵף וּכְרִי : וּבְנֵי עַזְיאָל מִישָׁאָל
 וְאַלְגָּן וְסְתְּרִי : וַיְקַח אָחָרָן אֶת אַלְשָׁבֻעַ בְּרִת־
 עַפְנָגָרָב אֲחוֹת נְחַשֵּׁן לוֹ לְאַשָּׁה וְתָלְדָה לוֹ אֶת־
 יְנִיבָה וְאֶת־אַבְיְהוָא אֶת־אַלְעָנָר וְאֶת־אֲחָתָמָר : וּבְנֵי
 קָרָח אֲפִיר וְאַלְקָנָרָנָה וְאַבְיָאָקָפָה אֶלְחָמָה מִשְׁפָחוֹת
 תְּקָרָחָה : וְאַלְעֹורָן בֶּן־אָהָרְוֹן לְקָח־לוֹ מִבּוּנוֹת פּוֹטָאָל
 לוֹ לְאַשָּׁה וְתָלְדָה לוֹ אֶת־יָפִינָהָם אֶלְהָה דָּאָבּוּת
 כְּלִילָה לְמִשְׁפָחוֹתָם : הוָא אָהָרָן וּמֹשֶׁה אָשָׁר
 אָמָר וְהָווָה לְתָם הַזַּיָּאוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְחַזְזָן
 מְאֹרים עַל־צָאָתָם : הַס המְרַבָּרוֹם אֶל־פְּרַעָה
 מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְהַזִּיא אֲתִיהְבּוּנִישׁקָאָל מִמְצָרִים
 הוָא מֹשֶׁה וְאָהָרָן : וְיָהִי־בָּיוֹם דָּבָר יְהָוָה אֶל־
 מֹשֶׁה בְּאָרְזָן מִצְרִים : * ס וַיַּדְמַר
 וְיְהָוָה אֶל־מֹשֶׁה לְאמֹר אַעֲנֵי יְהָוָה דָּבָר אֶל־
 פְּרַעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם אֵת כֶּלֶאַשְׁר אָמָר דָּבָר אֶלְךָ :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהָוָה הָנָן אֵין עָמָל שְׁפָחוֹתִים
 וְאֵיךְ יְשָׁמְעַע אֶל־פְּרַעָה : ס וַיְדַמֵּר
 בְּאָרְזָן מִצְרִים זָהָב יָוָת אָזֵנְיָה וַיֹּאמֶר

שְׁלִשִׁי

וְהַכָּאָרִי אַחֲכָם אֶל־דָּאָרִץ אֲשֶׁר גָּשָׁאָרִי אֶת־
 יְהָיָה לְתָתָה אֲחָה ? אַכְרָהָם לְזַתָּק וּלְעַקֵּב וּנְרַאַתָּ
 אֲחָה לְכָס מַוְרָשָׁה אַנְיִי יְהָוָה : וַיֹּרֶבֶר מַשְׁהָה בְּ
 רַוחַ וּמִעְכָּרָה קָשָׁה : * פ
 וַיֹּדְבַּר יְהָוָה אֶל־מַשְׁהָה לְאָמַר : בָּא דָּבָר אֶל־
 פְּרַעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיְשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 כְּפָרָצָיו : וַיֹּרֶבֶר מַשְׁהָה לְפִנֵּי יְהָוָה לְאָמַר הִנֵּן בָּנָי
 יִשְׂרָאֵל לְאָשְׁמָעָיו אַלְיָה וַיַּדְקַח יְשָׁמַעַי פְּרַעָה
 וְאַנְיִי עַרְלְ שְׁפָתוֹם : * פ
 וַיֹּרֶבֶר יְהָוָה אֶל־מַשְׁהָה וְאֶל־אָחָרָן וַיַּצְוָם אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פְּרַעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְהַצִּיאָה אֶת־
 יְהָוָה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמְּרָאֵן מִצְרָיִם : * ס אֶל־
 דָּאָשִׁיבָה חֲבָתָם בְּנֵי רַאֲבוֹן בְּכָרֵל חַנִּין
 וּפְלוֹא חָצֵן וּכְרָמֵי אֶתְּהַ מִשְׁפָחָה רַאֲבוֹן : וּבְנֵי
 שְׁמָעוֹן מַוְאָל וּמִינִּין וּזְמִינִּין וּבְנֵי זִתְחָר וּשְׁאוֹל
 בְּרוֹדָכְנְעַנִּית אֶלְהָה מִשְׁפָחָת שְׁמָעוֹן וְאֶלְהָה שְׁמוֹחָ
 בְּנֵי־לְלִי לְתִלְדְּתֵם גַּרְשָׁוּן וְקַרְתָּה וְנַדְרָלִי וְשָׁנִי תְּיִי
 לְיִי שַׁבָּע וּשְׁלְשִׁים וְמִאתָ שָׁנָה : בְּנֵי גַּרְשָׁוּן לְבָנִי
 וְשְׁכָנִי לְמִשְׁפָחָתָם : וּבְנֵי קְרָתָה עַמְּרָם וַיֹּצְרַאַת
 וּחְבָרַן וּעַזְיאָל וְשָׁנִי תְּיִי קְרָתָה שְׁלַש וּשְׁלְשִׁים
 וְמִאתָ

חול ? ייאמר יהוֹלְאַל־מָשָׁה רָאָה נֶתְחֵךְ אֲלֹהִים
וְאָרָא

לִפְרָעָה וְאַהֲרֹן אַתֵּיךְ יוֹהָה נְכַיָּךְ : אַתָּה תְּרַבֵּךְ
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר אָנֹגֵה וְאַהֲרֹן אֲחֵיךְ יוֹכֵר אַל־
פְּרָעָה וְשָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִאֶרְזָיו : וְאַנְיָם
אֲקַשֵּׁר אֲתָּה־לְבָב פְּרָעָה וְתוּבָתִי אֶת־אֲתָּה וְאַתָּה
מוֹפֵה בְּאָרֶץ מִצְרָיִם : וְלֹא־יַשְׁמֵעַ אַלְכֵם פְּרָעָה
וְנֶתֶתִי אֶת־אַתְּרִיךְ בְּמִצְרָיִם וְחוֹזֵאַרְיִים אֶת־צָנָאָרִים
אֶת־עַפִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִאֲרָצָן מִצְרָיִם בְּשֻׁפְטִים
גְּדֹלָם : וַיַּדְעָוּ מִצְרָיִם כִּי־אֲנֵי יוֹהָה בְּנֶתֶתִי אֶת־אַתְּרִיךְ
עַל־מִצְרָיִם וְחוֹזֵאַרְיִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִתְוֹקֵם :
וַיַּעֲשֵׂה מָשָׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יוֹהָה אֲסָם בָּן־עָשָׂוּ :
וְמִשְׁׁהָ גָּזְבָּנִים שְׁנָה וְאַהֲרֹן גָּזְבָּשְׁלָת וְשְׁמַנִּים
שְׁנָה בְּרָכָרִים אֶל־פְּרָעָה : *

פ
רְכִיעִי וַיָּאֹכֵר יוֹהָה אֶל־מָשָׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לְאִמְרָה : כִּי־יַרְכֵּב
אַלְכֵם פְּרָעָה לְאִמְרָה תֶּנוּ לְכֶם מוֹפֵת וְאִמְרָתִ אלְ
אַהֲרֹן קְחֵח אֶת־קְטָנֵךְ וְהַשְׁלֵךְ לִפְנֵי פְּרָעָה יְהִי לְתִנְנִין :
גִּבְאָ מִשְׁרָה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרָעָה עַשְׂעוּ בָּן בָּאָשָׁר
זָהָה יוֹהָה וְשְׁלַךְ אַהֲרֹן אֶת־קְטָרֶתּוֹ לִפְנֵי פְּרָעָה
וְלַפְנֵי עַבְרוֹנִי הִי לְתִנְנִין : וַיַּקְרָא גִּסְפָּרָעָה לְחֶקְמִים
וְלִלְכָבָשִׁים וְעַשְׂעוּ גִּסְמָם חֶרְטָמִי מִצְרָיִם בְּלֹתְחִירִים
בָּן : וַיַּשְׁלַבּוּ אַישׁ כִּפְהֹוּנוֹהָי לְתִגְנִיס וְגַלְעַמְטָה
אַהֲרֹן

וְאָרָא עַד אֶת־יְמֹתָהָם : וַיְחַזֵּק לֵב פְּרָעָה וְלֹא־שָׁקָע
אַלְהָם בְּאָשָׁר דִּבֶּר יוֹהָה : ס וַיִּאֱמַר
יוֹהָה אֶל־מָשָׁה בְּכֶר לֵב פְּרָעָה מֵאַז לְשַׁלֵּחַ
תְּעִם : לְךָ אֶל־פְּרָעָה בְּכֶר חֶנֶּה יְצָא הַמִּיחָה
וַיָּצַבֵּת לִקְרָאתוֹ עַל־שְׁפַת הַיָּאָר וַיִּפְطַר אֲשֶׁר־
נִרְקָה לְנָהָשׁ הַקְּחָה בַּרְדָּךְ : וְאִמְרָתִ אלְיוֹ יוֹהָה
אלְהָיָה הַעֲבָרִים שְׁלֹחַנִּי אֶלְיוֹ לְאָמֵר שְׁלַח אֶת־
עַפִּי וַיַּעֲבְרֵי בַּמְרָגָר וַתְּהַעֲלֵה לְאַשְׁקָעָה עַד־כֶּחֶת :
כְּהַאֲכֵר וְלֹא־הַזֵּה בְּיוֹתֶח תְּרֵעָבִי אֲנֵי יוֹהָה הַנָּהָת
אָנְכִי מִכְּבָה בְּמִתְהָרָה אֲשֶׁר־בְּנֵי עַל־הַמִּים אֲשֶׁר
בְּיַאַר וְנַהֲפְכוּ לָם : וַתְּרִנָּה אֲשֶׁר־בְּיַאַר תְּמֹות
וַיַּאֲשֵׁה הַיָּאָר וְגַלְאוּ מִצְרָיִם לְשֹׁתֹות מִסּוּן מִן־
הַיָּאָר : ס וַיִּאֱמַר יוֹהָה אֶל־מָשָׁה אֲכֵד
אֶל־אַהֲרֹן קְחָה מִטְן וְנִתְחַיֵּךְ עַל־מִטְן מִצְרָיִם עַל־
נִמְלָתָם וְעַל־יָאָרָתָם וְעַל־אִגְמָיָתָם וְעַל־כָּל־מִקְנָה
מִשְׁיחָתָם וְיָהָודָם וְתִהְיָה רָם בְּכָל־אֲרָצָן מִצְרָיִם
וּבָאַיִם וּבָאַגָּנִים : וַיַּשְׁרָכֵן מָשָׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר־
צִוָּה יוֹהָה וַיַּרְם בְּמִתְהָרָה וַיַּרְקֵא אֶת־הַמִּים אֲשֶׁר־בִּיאָר
לַעֲלֵי פְּרָעָה וְלַעֲלֵי עֲבָדָיו וַיַּהַפְּכוּ בְּלַהֲמִים אֲשֶׁר־
בִּיאָר לָם : וַדְּרוּנָה אֲשֶׁר־בִּיאָר מַתָּר וַיַּכְאֵש
הַיָּאָר וְלֹא־יִכְלָל מִצְרָיִם לְשֹׁתֹות מִסּוּן מִן־הַיָּאָר
וַיְהִי ב' 19 י' * 1

ו-era

עה ו-era

מן י ומעמי ואשלחה את הרים ויבחו ליהו :
 ויאמר משה לפרעה החפאר עלי למתן אעתיר
 לך ולבירוד ולעמר לתוכית הツפראעים
 מפה ומבקה רק ביאר תשרונה : ויאמר לפתר
 וואמר ברברך למן תרעבי אין ביהו אלהינו : *
 וסרו הツפראעים ממך ומבקה ומעביך
 המשי ועמד רק ביאר תשרונה : ויצא משה אהרן
 מעם פרעה ויעזק משה אל יהוה על רבר
 הツפראעים אשר שם לפרש : ויעש יהוה
 ברכר משה וימתו הツפראעים מן הרים מז'
 חזרת ומן חשת : ויזכרו אשם הקרים חempt
 ותבאש אהרן : וירא פרעה כי היה קרותה
 ורבגד אהלנו ולא שמע אליהם כאשר דבר
 יהוה : ס ויאמר יהוה אל משה אמר
 אהרן נטה אה-מך והק את עפר הארץ והיה
 לכנים בכל ארץ מצרים : ויעשוכן גות אהרן את
 ידו במטחו וכן אה-עפר הארץ ותהי הנקם בארט
 ובנהמיה בל עפר הארץ היה נים בכל ארץ
 מצרים : ויעשוכן החרומים בלטנים להוציא
 את הכהנים ולא יכולו ותהי הנקם בארט וכהנמיה:
 ויאמרו החרומים אל פרעה אכגע אלהים חיא
 יהוק

ויה הרים בכל ארץ מצרים : ויעשוכן חרטם
 מצרים בלטנים יהוק לב-פרעה וכל-שכנע
 אלרט באשר דבר יהוק : עיפן פרעה וכוא אל-
 ביהו ולא יש לבו בס-לאה : ויחזרו כל מצרים
 שכחיה חיאר פים לשחות ב' לא יכול לשחת
 ממני הייאר : וופלא שבעת זים אתה תבות
 יהוה אהיהיאר :

פ ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פ'עה ואמרת
 אל-ך בה אפר יהוה שלח את עמי ויעכבי : ואם
 פאן אתה לשלח תגר אבֵי גבור אה-כל-גבור
 מלעל באפרעים : ושרן הייאר אפרעים עילו ובאו
 בבייר ובחרד משגבך ועל-מטהך ובכית עבריך
 ובעורך ובהתוך ובמשאותך : ובכח ובעפמ
 ח ובכל עבדך יעל הツפראעים : * ויאמר יהוה אל-
 משה אמר אל-אהרן נתה את יידך ביפר על-
 הנורת על-היאים ועל-האגמים ורעל אה-
 הツפראעים על-ארץ מצרים : ונת אהרן את
 אל מי-מצרים ותעל הツפראע ותכס אה-ארץ
 מצרים : ויעשוכן החרומים בלטנים ויעל אה-
 הツפראעים על-ארץ מצרים : ויקרא פרעה למשה
 ואחרון ויאמר כתערו אל-יהוחייסר הツפראעים
 מכני

וארא

ויהוק לב-פרעה ולא-שמע אלהם כאשר ר' י'הה : ס ויאמר יהוה אל-משׁיח השבָס בבלך והתייצֵל לפני פרעה המה יוציא המפְשִיר ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עז ויעברני : כי אם איןך קשלה את עמי הנה משלך בר' ובעכְרִיך ובעמְך ובתְּמִיד אֶת־הָעָרָב ומלא כת' מצרים את־הָעָרָב וגס הארץ אשר־הך עליך : והפלתי ביום ההוא את הארץ נשן אש עפי עמד עליה לבaltı היהו שם ערב למען תרי כי אני יהוה בכלך הארץ *ושכתי פרת בין עצ ובי' עמד למלך היה לאת יהוה : ויעש יהוה בז' זיבא ערב בבר ביתה פרעה ובית עבדיו ובבל ארץ מצרים תשורת הארץ מגני הארץ : ויקרא פרעה אל-משׁיח ולאהרן יאמר לבזובחו לאלהים בארץ : ויאמר משה לא נכו לעשות בז' הי' הוועבה מצרים גונח לירוח אלהינו בן גובה אה-תוועבה מצרים לעיניהם ולא סקלנו : דרך שלשה ימים גולד במרגר ובכחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמך אלינו : ויאמר פרעה אַנְכִי אֲשַׁלֵּח אֱתָמָם וּבְחַמֵּס ליהוָה אלהים במרגר רק הרחק לא-הרחק לאלת העתיו בער' : ויאמר משה הנה אַנְכִי יוֹצָא מעיך

וארא

מעקה והעתורי אל-יהוָה וספר העוד מפרעה כעבדייו ומפניו קהר לך אל-יַקְפָּף פרעה ה'תול לבליה שלח את־העם ליבח ליהוָה : ויצא משה עם פרעה ויעתקר אל-יהוָה : ויעיש יהוה ברכר משה וילס' העוד מפרעה מיעברי וממענו לא נשאר אחר : ויכבר פרעה את־לבנו גם בפעם אותה ולא שלח את־העם : פ

ויאמר יהוה אל-משׁיח בא אל-פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהים עברים שלח את עמי נועברני : כי אם־בְּאָנָה את־השליח וועורך מHIGHIK בם : דנה ידר יהוה חונה במקנד אשר בשורה בטסום בחרומי בוגדים בבקע ובצאן דבר קבר מאר : והפליה יהוה בין מלניה ישראל ובין מלניה מצרים ולאימות סבל־לבני ישראל דבר : וישם יהוה מועד לאמר מחר יעיר יהוה תרבר הוה בארץ ניעש יהוה את־תרבר הוה מסתורה וויתה כל בקנה מצרים ומוקנה בני־ישראל לא-מאת אחר : וישלח פרעה והנה לא-מאת מפקנה ישראל עד־אתך ויכבר לב פרעה ולא שלח את־העם : פ

ויאמר יהוה אל-משׁיח ואל-אהרן קחולכם מלא חפניכס פיח' רבשׁן ווּרְקֹומְשָׁה נְשָׁמִימָה לעיני פרעה : והיה

ויהה לאזך על כל הארץ מצרים וקה על הארץ
יעל' חכמיה לשחין פרח אבעבניט בכל אר-
צרים: ויקחו את פיה הכהבשו יעמר לו פני פרע-
וירק אהו משה השמיימה ויהי שחון אבעבניט
פרח גאים ובכרכמה: ולא-ילכו החרטומים
לעימד לפני משה מפני השחין כי תיה השח-
בחרטומים ובכל מצרים: ויחיק יהוה אהל
פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל
משה: ס ניאר יהוה אל-משה
השבט בפקר והתייצב לפני פרעה ואמרת אל-
כה אמר יהוה אלהי העברים שלח אהל עט
יעברני: כי בפעסחאות אני שלח את כל-מנפת
אל-בר ובכבריך ובעטך בעבור תרע כי א-
כני בכל הארץ: כי עתה שלחת אהלי זא-
אותה ואת עטך בבריך ותבחר זו הארץ: ואולם
בעבור ואת העבריתך בעבור הראתך אה-
לכען ספרשמי בכל הארץ: * עורך מסתולל
בעט לבלתי שלחים: הנני מטטר בעט מ-
ברך כבר מאי אשר לא-קירה במו במצרים
למן-הוים הויסרה וער-עתה: ועתה שלח קשו
את מקורה ואת כל-אשר לך בשורה כל-הארם
והכרכמה

ווארה עי
וחכמיה אשר ימצע באשרה ולא יא-סקה הכיתה וניר
עליהם הבנור נמרעו: הירא א-ת-ר-בר יהוה
מעברי פרעה הים אה-עכרי וא-ת-מ-ק-נו-ו אל-
הכתים: ואשר לא-שם لكו אל-בר יהוה ויעזב
את עכרי וא-ת-מ-ק-נו-ו בשורה: פ
ו-אמ-ר יהוה אל-משה נטה אה-יר-ל על-ה-ש-מ-ים
ויהי ב-בר ב-כ-ל א-ר-ץ מ-צ-ר-ים ע-ל הא-ם וע-ל ה-כ-ר-מ-ה
ו-ש-ה: ועל כל עשב השורה בארץ מצרים: וט משה אה-
כ-פ-ה-ו-ו ע-ל-ה-ש-מ-ים וירעה בנוי קלה וברודותה-לך פלעל
אש אר-ץ וו-מ-ט-ר יהוה ב-בר ע-ל-א-ר-ץ מ-צ-ר-ים: ויהי
ברד וא-ש מ-ה-ל-ק-ה-ת ב-ת-וק ה-כ-ר-ר ב-כ-ר נ-א-ר א-ש-ר
לא-ת-יה כ-מ-ה-ו-ו ב-כ-ל א-ר-ץ מ-צ-ר-ים מ-א-ו ה-י-ת-ה ל-ג-ו-י:
ויהי ה-כ-ר-ר ב-כ-ל א-ר-ץ מ-צ-ר-ים א-ת ב-ל א-ש-ר בשורה
מ-א-ר-ס ע-ר-ב-ר-מ-ה וא-ת-ב-ל ע-ש-ב-ה-ש-ר-ה ה-כ-ר-ב-ר
ו-א-ת-ב-ל ע-ז-ה-ש-ר-ה ש-ב-ר: רק ב-א-ר-ץ ג-ש-ן א-ש-ר-ש-ם
ב-נ-י י-ש-ר-א-ל לא יהוה ב-ר-ר: וו-ש-ל-ח פר-ע-ה וו-ק-ר-א
ל-מ-ש-ה וו-א-ה-דו-ן וו-א-מ-ר א-ל-ה-ם ח-מ-א-ת ה-פ-ע-ם וו-ה-
ה-צ-ר-י וו-א-י וו-ע-מ-י ה-ר-ש-ע-ים: ה-ע-ת-רו אל-יה-ו-ה
ו-ר-ב מ-ה-ת-ה ק-ל-ת-ה א-ל-ה-ם וו-ב-ר וו-א-ש-ל-ת-ה א-ח-כ-ס
ו-ל-א ח-ק-פ-ו-ן ל-ע-מ-ר: וו-א-מ-ר א-ל-י-ו-ן מ-ש-ה-כ-צ-א-י א-ת-
ק-ע-ר א-פ-ל-ש א-ת-ב-פ-י אל-יה-ו-ה ה-ק-ל-ו-ת י-ח-ר-ל-ו-ן
ב א .. והבר

וְאֶרְאָה

וְהַכְּרֹל לֹא יִהְיֶה עֹז לְמַעַן תְּרוּעֵי לְהֹזֶה הָאָרֶץ:
וְאֶתְחָה וְעַבְרִיךְ גַּדְעָנִי בַּיְמֵם תִּרְאָנוּ מִפְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהִים: וְרִפְשָׁתָה וְרִשְׁעָנָה גַּבְתָּה בַּיְמֵם שְׁעָרָה
אֲכִיב וְרִפְשָׁתָה גַּבְעָל: וְחוּטָה וְחַסְפָּמָה לֹא גַּסְפָּי
טַפְשִׁיר בַּיְמֵם הַנְּהָר: *וַיַּצֵּא מֹשֶׁה מִעֵם פְּרֻעָה אֶת־הַעֲוֹר
וַיַּפְרֹשֵׁת בְּפִיו אֶל־יְהוָה וַיַּחֲלֹל חֲקָלוֹת וְהַבְּרָד וְסַפְרִי
לְאֶתְחָה אֶרְצָה: וַיַּרְא פְּרֻעָה קִרְבָּל הַפְּנִימָר וְהַבְּרוּ
וַיַּקְלֹת וַיַּסְפֵּךְ לְחַטָּאת וַיַּכְבֵּד לְבוֹ הוּא וְעַבְרִי וְיִתְחַזֵּק
לְבָב פְּרֻעָה לֹא שְׁלָח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דָבָר
יְהֹוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: *

וְאֶמְרָה יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה בָּא אֶל־פְּרֻעָה כִּי־אָנָּי

5. P. הַכְּבָרָתִי אֶת־לְבָבוֹ וְאֶת־לְבָב־עַבְרִי לְמַעַן שְׁתִּי אֶת־
אֶלְהָה בְּקָרְבָו: וְלְמַעַן הַפְּנִימָר בְּאָנוֹנִי בְּנֵד וּבְנֵה
אֶת אֲשֶׁר הַתְּעִלָּתִי בְּמַצְרָים וְאֶת־אֶתְחָה אֲשֶׁר
שְׁמַתִּיבָם וְרוּחָם בְּאַנְיָיו יְהֹוָה: וַיַּבְאֵם שָׁה וְאַרְחֵן
אֶל־פְּרֻעָה וַיֹּאמְרוּ אֶלְיוֹן בְּהִיא אָמֵר יְהֹוָה אֶת־
הַעֲבָרִים עַד־מְתִינִית מַאֲנָת לְעַנְתָּן מִפְּנֵי שְׁלָח עַפְתִּי
וְעַבְרִי: *כִּי אִם־מִן אַפְתָּה לְשְׁלָח אֶת־עַמִּי הַנְּגִיָּה
מִכְּנָיא מִחרָא אֶרְבָה בְּגַבְלָר: וְכַפְתָה אֶת־עַזְיָן קָאָרָן
וְלֹא יוּכַל לְאַת אֶת־הָאָרֶץ וְאֶכְל אֶת־יְהִירָה
דְּפִלְתָה הַגְּשָׁאָת לְכָם מִן־הַבְּרָד וְאֶכְל אֶת־יְהִירָה
הָעָז

בָּא

עַח

הָעָז הַצְמָה לְכָם מִן־הַשּׁוֹר: וְמַלְאָוֹ כְּתִיר וְכַתִּי
כָּל־עַבְרִיךְ וְכַתִּי כָּל־מַצְרִים אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶבְהָרִי
וְאֶכְהָרִי אֶבְהָרִי כִּי־יְמֵם הַיּוֹתֶל עַל־הָאַרְבָּה עַד־הַיּוֹם
הַיּוֹם וַיָּפֹן וַיָּצֹא מִעֵם פְּרֻעָה: *וַיֹּאמְרוּ עַבְרִי פְּרֻעָה
אָלָיו עַד־מְתִינִית יְהֹוָה וְהַיְהוּ לְמַקֵּשׁ שְׁלָח אֶת־
הַגְּשָׁאָת וְעַבְרִי אֶת־יְהֹוָה אֶל־הַלְּבָבָם הַמְּרָם תְּרוּעָה
בְּאֶגְשִׁים וְעַבְרִי אֶת־יְהֹוָה אֶל־הַלְּבָבָם הַמְּרָם תְּרוּעָה
בְּיַד־אֶבְרָהָמִים: וַיַּשְׁבֵּת אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־
פְּרֻעָה יְמִינָה אֶלְהָם לְכָוֹן עַבְרָוֹ אֶת־יְהֹוָה אֶל־הַלְּבָבָם
מִן־יַמִּינֵי הַהֲלָקִים: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנֵנְגָעֵינוּ וּבְקָנְעֵינוּ
נַלְךְ בְּקָנְעֵינוּ וּבְגָנוֹתָנוּ בְּצָאנְעֵינוּ וּבְכָרְנוֹתָנוּ נַלְךְ כִּי
הַגְּרִיהָנָה לְנוּ: וַיֹּאמֶר אֶלְהָם יְהֹוָה בְּנֵי־יְהֹוָה עַפְלָם
כַּאֲשֶׁר אָשְׁלָח אֶרְכָּס וְאֶת־מִפְּקָדָם רְאֵוֹ כִּי־גַּעַר
גַּנְגָר פְּנִיכָם: לֹא כְּנָן לְכָוֹן הַגְּנָבִים וְעַבְרָוֹ אַרְתִּי
יְהֹוָה כִּי־אֶתְחָה אֶתְמָתָם מִבְּקָשִׁים וְיִגְרַשׁ אֶתְמָתָם
פְּנֵי פְּרֻעָה: * ס וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה שְׁיָ

כ ב 2 20 וַיָּהּ

ועליל זיהח בכל גבול מצרים כבר פאר לפנוי לא-תהי
כון ארבה במוֹהוּ ואחריו לא יהי הַבָּן: וילם אה-עין
כל הארץ ותחשך הארץ ואכל את-בל עשב
הארץ ואת כל-פְּרִי הָעָז אשר הוֹרֵד הַבָּרֶךָ
ולאנדר בליך בעז ובשב השורה בבל-
ארץ מצרים: וימבר פרעה להקרא למשה ולאהוּן
ויאמר חטאתי ליהוָה אלהיכם ולנס: ועתה
שא נא חטאתי אך הטעם והעתרו לירעה
אליהיכם ויסר מעל רך את-הטעות הַזֶּה: ויצא
מעם פרעה ויעפר אל-ירעה: ויברך יהוה רוח
ים חוק מלאך וישא את-הארבה ויתקעחו יפה סוף
לא נשאר ארבה אחר בבל גבול מצרים:
ויהוק ירעה א-תלב פרעה ולא עליה א-ת-בְּנֵי
ישראל:

פ

ויאמר יהוה אל-משה נתה יך על-השימים
ויה חוך על-ארץ מצרים ונטש חוך: ויט
משה את-יריו על-השימים ויה חוך א-פללה
בבל-ארץ מצרים שלשות נמים: לא-ראו איש
את-אחותו ולא-קמו איש מתהתו שלשות נמים
עליש ובלב-בני ישראל היה אור במושביהם: * ויקרא
פרעה אל-משה ויאמר לך עבדיו את-ירעה נק
צאנכם

עאנכם וכקרכט יאנ גס-טפנס לר עטבם:
ויאמר משה גס-אתה הַתְּנוּ בְּנֵינוּ בְּתִים וְעַלְתִּים
ועשינו לירעה אלהינו: וגס-מנקנו בלבד עפננו
לא תשאר פרסה כי מפנו נkeh לעבד א-ת-יְהוָה
אליהינו ואנחנו לא-ניעז מה-געבר א-ת-יְהוָה עד
באו שפה: ויהוק ירעה א-ת-לב פרעה ולא א-כח
לשלהם: ויאמר לו פרעה לה מעלי השמר לר
אל-הַסְּפֵל ראות פְּנֵי ל' בְּנֵים ראתך פְּנֵי המות:
ויאמר משה בן רבקה לא-א-א-סְפֵל א-ור ראות
פניך:

פ

ויאמר יהוה אל-משה עוד גנע א-חד א-בְּנֵי
על-פרעה ועל-מצרים א-ת-רִיבְנֵן ישלח א-ת-כְּבָס
מיהה בשלחו בלה נרש ירש אתכם מורה: דבר
נא באני העם וישראל איש מאית רצחו ואשר
מאית רעותה כל-יכסף וכלי נקב: נתן ירעה
את-הַזֶּם בעני מצרים גס דחיש משה נרול
מאל בא-רץ מצרים בעני עבר-פרעה ובעני
העם: * ס ויאמר משה בה אמר וכו' עי

ירעה בחוץ הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומיה
כל-בנור בא-רץ מצדים מכור פרעה הישב
אל-בְּסָא עד בכור השפה אשר אחר תרתרים
וכל

240

וְכֹל בָּכֹר בַּחֲבִיה֙: וְוִיתָה צָעֵקָה גָּזֶלֶת בְּכָל־אָרֶן
מִצְרַיִם אֲשֶׁר בָּמוֹת לֹא נִתְהַחֵךְ וּבָמוֹת לֹא תִּקְפֵּף:
וְרַכְלָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחְרִין כָּלֵב לְשָׁנוֹ לִמְאֵישׁ
וְעַרְבָּהָמָה לִמְעָן תְּדֻעַן אֲשֶׁר פָּלָה רֹוחָ בֵּין
מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל: גָּוּרְדוּ כָּל־עַכְרִיךְ אֶלה אַלְיָה
וְהַשְׁתְּחוּוּלִי לְאָמֵר צָא אֲפָהָן וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־
מִלְעָל בְּרִגְלֵיךְ וְאַחֲרֵיכְן אָזָא וַיָּאֵץ מַעַם־פְּרָעוּה בְּחַרְבֵּי
אָרֶן: ס וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלֹמֶשֶׁת לֹא
יִשְׁמַע אֶל־יְהֹוָה פְּרָעוּה לִמְעָן רְכּוֹת מִופְתִּי בָּאָרֶן
מִצְרַיִם: וּמִשְׁהָ וְאַהֲרֹן עָשָׂו אֶת־כָּל־הַמְּפֻרְתִּים הַאֲלֵה
לְפָנֵי פְּרָעוּה וַיַּחֲקַק יְהֹוָה אֶת־לְבָב פְּרָעוּה וְלֹא־שָׁלַח
בָּיִת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם: * ס וַיֹּאמֶר
יְהֹוָה אֱלֹמֶשֶׁת וְאַל־אַהֲרֹן בָּאָרֶן כִּנְעָרִים לְאָמֵר:
הַחֲרֵשׁ תָּהֵה לְכָם רָאשׁ הַרְדִּישִׁים וְרָאשׁוֹן הוּא לְכָם
לְחַדְשֵׁי הַשְׁנָה: דְּבוּרָיו אֶל־כָּל־עַדְתָּ יִשְׂרָאֵל לְאָמֵר
בְּעַשְׂרֵד לְחֲרֵשׁ הוּא וַיְקַחוּ לְהָסֵם אִישׁ שֵׁה לְקִיְתָה
אַבְתָה שֵׁה לְבִתָה: וְאִסְמַעַת הַבִּתָה כְּהִיוֹת מִשְׁהָ
וְיַקְהָה הוּא וְשָׁבְנוּ הַקְּרָב אֶל־בֵּיתָן בְּמִקְדָּשָׁת
אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ תְּכַטְוּ עַל־הַטָּהָה: שֶׁהָ חַמִּים זָגַר
בְּזַנְגָה יְהֹוָה לְכָם מִן־הַבְּקָשִׁים וּמִן־הַעֲשִׂים הַקְּרָבָה:
וְיַקְהָה לְכָם לְמִשְׁכְּרָת עַד אַרְבָּעָה עַשֶּׂר יָמִים
לְחַדְשָׁ

יב

דרשת הרות

לְחַדְשָׁה תָּהֵה יְהֹוָה וְלֹא־יְהֹוָה בְּכָם גָּנוֹף לְמִשְׁחָית
תְּרוּם וְפְשָׁחָתִי עַל־כָּם וְלֹא־יְהֹוָה בְּכָם גָּנוֹף לְמִשְׁחָית
בְּהַכְתִּי בָּאָרֶן מִצְרַיִם: * וְרַיהֲוָה תּוֹם הוּה לְכָסַפְרֵשַׁת יִם
לְיִכְרֹוּן וְתַחַטֵּס אַרְוֹן תּוֹמֵל הַזְּרָחִילָם תְּקַח שָׁתָל
עוֹלָם תְּחַנֵּהוּ: שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת הַאֲכָלוּ אֶרְבּוּם בְּשִׁנְתִּי
הַרְאֵשׁוֹן תְּשִׁבְחוּ שָׁאָר מִבְּתִיכָם כִּי כָל־אֲכָל חַמִּין
וּבְרַתָּה הַנֶּפֶש הַחַיָּה מִיְּשָׂרָאֵל מִיּוֹם קָרְאָה
עֲרֵיִם הַשְׁבָעִי: וּבְיוֹם הַרְאֵשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ
וּבְיוֹם

וביום השביעי מקרא קורש יהיר לכם כל-
מלאך לא-יעשה בהם אך אשר יאלל כל-
נפש הוא לברו עשה לכם: ושמרתם אלה-המצאות
בי בעזם הימים הוה הוצאה ארץ-צחותיכם
מארין מצרים ושמרתם אה-היות רוח לדתיכם
תקת עולם: בראשן בארכעה עשר ים לחיש
בשער ראנלו מיצת עד ים האחד ועשרה
לחיש בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא
בנחתיכם כי כל-אלל מהמצאות ונכורתה הנפש
ההוא מעדרת ישראל בנו ובארוח הארץ:
כל-מהמצאות לא ראנלו בכל-מושביהם
תאנלו מצות: *

פ

חמייש יוקרא משרה לכל-יקני ישראל ויאמר אליהם
 בראשיהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתייכם ויחתו
 של ממי הפסח: וללחחים אגרת אווב ומובלתם נמס
 אשר-בسف ורגעתם אל-המשקוף ואלי-שתי
 הממוות מורתם אשר בסוף ואתם לא חציאו
 איש כפתח-בירותו ער-ברך: ועבר יהיר לנוף
 ארץ-מצרים וראה את-הרים על-המשקוף ועל
 שתי הפוות ופסח יהיר על-הפרחה ולא יתען
 הקשהות לבא אל-גהייכם לנוף: ושארתם אה-
 הרבר

תדבר הוה לחקילה ולכיניך עד-עולם: והנה כי
חכאו אל-הארץ אשר יתען יהיר לכם כאש
הבר ושןרתם את-העכירה הזאת: והה קרי אמרו
אליכם בניכם מה העכירה הזאת לכם: ואמרתם
ובכח-פסח הווא ליהורה אשר פסח על-בתי בני
ישראל במצרים בגופו ארץ-מצרים ואית-בתינו
הציל וקידר העם ושתחו: וילכו ויעשו בני
ישראל כאשר צורה יהיר הארץ משיח ואיתון בנו
עשוו: * ס וויהו בחשי הלילה יהיר
^{שיי}

הבה כל-בכור בארץ מצרים מברך פרעה הישב
על כסאו עד בכור השבוי אשר בכית הבור וכל-
בכור בהכמה: ויקם פרעה לילה יהיר וככל עברי
וכל-מצרים ותהי צעקה גדרה במצרים כי אין
ביה אשר אין שם מות: ויקנא למשה ולאדרן
לילה ויאמר קומו צאו מותך עמי ונס-אתם גם-בנוי
ישראל ולכו עברו את-יהו אדרברם: נס-צאנכם
נס-בברם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גדי-
ארתי: ותחוק מצרים על-העם למחר לשלהם
מן הארץ כי אמרו לנו מותם: וויאת העם את-
בגון פרם יחמי משארתיכם צורתי בשלהתם
על-שככם: ובנוי ישראל עשו בברך משה
כא א ז וישראל

וזה שאלן ממצרים כל-יכספ ופל רחוב וענילות :
וירוח נטהן אהן העם בעני מצרים וישראלם
וינצלו אט-מצרים : פ
ויסעו בני ישראל מירעמס סכורה כשב-מאות
אלף רגלי הגרירים לבל מפש : ונס-ערב רב
עליה אתם זאנן וקדר מקרנה בקר מאר : ויאפו
את-הבקץ אשר הויזיא ממצרים ענת מצוות כי
לא חמץ כי-גרישו מצרים ולא יכלו להתחממתה
ונס-צרה לא-עשוי להם : ומושב בני ישראל
אשר ישבו למצרים שלשים שנה וארבע
מאות שנה : ויהי מэн שעליים שנה וארבע מאות
שנה יהי בעזם הימים הויזיא כל-צבאות יהוה
מארן מצרים :ليل שמרים הוא ליהוה להזיאם
מארן מצרים הויא-היללה הוה ליהוה שמרין
לקlein יישראל לרותם : פ

ויאמר יהוה אל-משה ואחרן את חקת הפסח
כל-בון נבר לא-יאלובו : וכל-עדר איש מקנה-יכסף
ומלחה אותו או יאל בו : תושב ושכיר לא-יאלוב
כו : בכית אחר יאל לא-הויזיא מונדביה מין-
הבשר הויזיא ועצם לא תשברו-כו : כל-ערת
ישראל יעשוי אחריו : וכי-יגור אתך נר ועשה
פסח

פסק לירעה המול לו כל-גבור ואו יקרב לעשנות
ויהה באורה הארץ וכל-ערל לא-יאל בו :
תעור אהית יהה לאורה ולעד הנר בתוכיכם :
ויעשו כל-בני ישראל נאסר גורה יהו ארת
משה ואת-ארון בנו עשו : ס גורה
בעצם תום הויה הויזיא יהה את-בני ישראל
מארן מצרים על-צבאותם : * פ
וירבר יהה אל-משה לאמר : קרש לוי כל-בדורין שביע
פטר כל-רחם בבני ישראל בארכס וככתרמה לא-או כ' על
הוא : ויאמר משה אל-העט נזכיר את-הימים הויה האל
אשר יצארם ממצרים מבית עבדים כי בחוק פסח
ייר הויזיא יהה אתכם מורה ולא-יאל חמש :
היום אתם יצאים בחולש הארץ : יהה כי-
יבאה יהה אל-ארץ הבקענין ורחתה ור-אמבי
ויהני וריבוס אשר נשבע לאברהם למת לך
ארץ נברת חלב ורבש ואברהם את-העקרה
חנאת בחולש הויה : שבעת ימים תאכל מצות ובוות
השביעי תג ליהו : מצות יאל את שבעת
תמים ולא-אראה לך פמן ולא-יראה לך שאר
כל-גבלך : והנרת לבך ביום הרוא לאמר
בעבור יהה עשה יהה לי בזאת מצרים :

כא ב ז וזה

ותהו לך לאות עליך ולבסוף בין עיניך למפני
תירה תורה יהוה בפייך כי גיר תקיה הוואך
יהוה ממצרים : ושמרת את קתקה חזאת
למוערכם מים ימייה : פ
ויתה כיריבאך יהוה אל-ארץ רבכני באחד
שבוע לך ולאתיך ונתקה לך : והערכת כל-פפרא
רחם ליהוה וכל-פפרטן שניגר בהמה אשר היה לך
חוכרים ליהוה : וכל-פפרט חמד תפלה בשעה ואסנ
לא תפורה וועופתו וכל-בכור ארים בקניך תפורה:
טפמי וריה כי ישאלך בנה בחר לאבר מה-זהה ואמרת
אלוי בתוכך יד הויאינו יהוה מצרים מבית
עכרים : וזה כי דקהש פדרעה לשולחנו יתלה
יריה כל-בכור הארץ מרים מכור ארים וער
בכור בהמה עליכן אני זבח ליהוה כל-פפרט רוחם
חוכרים וכל-בכור בני אפרה : ותיה לאוזן על
ידך ולטוטפת בין עיניך כי בתוכך יד הויאינו
16. P. יהוה מצרים : ס ס ס יהי בשלחה פרעה
פרשה ים את הרים ולא נחים אלהים רודר ארץ פלשטים
של פסח כי קרוב הריא כי אמר אלהים פגינחים העם
בראות מלחה ושבו מצרים : ניסב אלהים
את הים רודר המג'ד יס-סוף וחמשים אלף בני
ישראל

ישראל מארין מצרים : ווקח כישח את עצמות
יוסף עמו כי השבע השבע את בני ישראל לאנכה
פקר פקר אלהים אתכם והעליתם את עצמותי
משה אתכם : ויסעו מסכת ויתנו באתם בקצחה
המפרק : ויהוניה הלהך לפניהם יומם בעמוד ענן
לעתם הרוך וليلת בעמוד אש להאר גשם
לכלת יומם ולילה : לא-כלי שופר הענן יומם
ועמוד האש לילה לפני העם : *

וירברר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראאל יד
וישבו ויתנו לפניפיה חיה בינו מג'ל ובין חים פפני
בעל אבן ניחוחת התחנו על-הים: ואמר פרעה לבני
ישראל ננים הם בארין סjur על-הים המפרק:
ויהקתי את-לב פרעה ודרף את-דרלים ואכבריה
בפרעה וכבל-חילו וירעו מצרים כי אני יהוה
וועשרון: וינגר מלך מצרים בירח העם וויהפר
לרבך פרעה ועכרי אל-העם ויאמרו מה-זאת
עשינו כי שלחנו ארת ישראל מעברינו: וייסר
את-רכבו ואת-עמו לקח עמו: ווקח שיטאות
רכבל בחרור וכל-רכבל מצרים ושלשם על-כלו:
ויתוך יהוה את-לב פרעה מלך מצרים וירוד
את-העם רודר המג'ד יס-סוף וחמשים אלף בני
ישראל

בשלה

שי וירדו מצלם אחריהם וישנו אותם חנים על-
הים כל-סוט רכב פרעה ופרשו וחלו על-פי
קහות לפני בעל צפן : ופרעה הקרכב וישאו
בנ' ישראל אר-עירים ותנה מצרים נסע
אחריהם ויראו נאר ויצקו בני ישראל אל-
יור : ויאמרו אל-משה תמל א-קברים
במצרים לחתנו למות במרבד מה זה עשית
לני להוציאנו מצרים : הלא זה דבר אשר
דיברנו לך במצרים לא אמר לך מפטן ונעbara
את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו
במרבר : ויאמר משה אל-העם אל-תזע
התיצנו וראו את ישות יהוה אשר עשה
לכם הים כי אשר ראותם את מצרים היום
לא הקפו לראתם עוד עד-עולם : יהוה יתפּ
לכם ואתם תחרשון : *

פ' * פ' שליש
ויאמר יהוה אל-משה מיה-הצק אל-רבך אל-בני
ישראל יעשוי : ואתה תרם את מטבח ונתה את ירך
על-הים ובכלעו וכiao בני ישראאל ברזק דים
ביבשה : ואני הנני מחוק אה-לב מצרים ויכאו
אחריהם ואכברך בפרעה ובכל-חילו ברכבו
ובפרשו : וירדו מצרים כי אני יהוה ברכבי
ברעה

בשלה

פרק

בפרעה ברכבו ובפרשו : ויפע מלאר האלים
ההלו לפני מהנה ישראל וילד מאחריהם וילע
עפרא הענן כפניהם ויעדר מאחריהם : ויבא בינו'
מהנה מצרים ובין מתנה ישראל ותני הענן והחדר
ויאר את-הדריל והלא-קרב זה אלה בלהילחה:
ויט משה את-ידיו על-הים ווילך יהוה : את-הם
ברוח קרים עזה בל-הלה והישם את-הם להרבה
ויבקשו הרים : ובאו בני ישראל בלהה הים בישאה
ורפים להם חומה מימנים ומשמאלם : וירדו
מצרים ויכאו אחריהם כל-סום פרעה ברכבו
ובפרשו אל-הה הם : יהוה באשמרת הבקר ונישוף
תורה אל-מחנה מצרים בעמוד אש ענן וגשם את
מחנה מצרים : ויפר את אפן מרכבתו ויונגרו
בקברת ריאמר מצרים אנטה קפמי : ישראל אל-בי
יהוה גללים להם למצרים : *

פ'

ויאמר יהוה אל-משה נטה את-ידך על-הים ונעי
וישבו הרים על-מצרים על-רכבו ועל-פרשו :
ויט משה את-ידיו על-הים וישב הים לפנות
בלך לא-הה ומאים נפים לקלאותו ויונגר
יהוה את-מצרים בתוך הים : וישבו הרים ויכסי
את-הרכב ואת-האנשים לכל-תיל פרעה
הבאים

בשלוח

אַרְיִקִים : כִּי־כָּמָרָה גְּאַלְמַה הַזֹּה
 בְּכֶלֶת נְאֹדָר בְּקָרֶשׁ
 פְּלָא : גּוֹיֵר יְמִינָה תְּבָלָעָמוּ אָרֶן :
 נִתְּנָהּ בְּעֹז אֲלָגָן
 חִילָּרְשָׂךְ : שְׁמֵעוּ עַפְּמִים זְגָנוּן
 אָחוּן יָשְׁבַּי פְּלִשָּׁת :
 אַלְיָן מַוְאָב יְאַחֲרָיו רָעֵד
 תְּפֵל עַלְיָהָם אֵיכְתָּרָה
 עֶרֶר : בְּגָדָל וּרְזֻחָה דְּרוּם בְּאָבָן
 עַד־יעָבֶר עַמְּנִי
 קָמְנִית : יַעֲבֵר עַמְּלֵי יְהוָה
 תְּכָאָמוּ וְחַטְעָלָמוּ בְּתֵר נְתָלָתָךְ
 מִקְרָשָׁ אֶדְן בְּגָנוּן
 לְשִׁבְתָּהּ פְּעָלָת יְהוָה
 יְרִיךְ : יְהוָה יְמָלֵד לְעָלָם וְעֹר :
 בְּאָסָס פְּרָעָה בָּרְכָבָו וּבְכָרְשָׂיו כִּים : וַיַּשֵּׁב יְהוָה עַלְהָם אֶת־עַ
 רִים : וַיַּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ נִבְשָׁה
 הַס : וַיַּקְרֵם מַרְקָם הַנְּבִיאָה אַחֲרָה אֶת־חַתְּף בִּנְהָה וְתַצְאָן בְּלִהְנָשָׁב
 אַחֲרָיהּ בְּתָפִיס וּבְמְחֹלָתָה : וַתַּעֲזַן לְהָם מִנְיָם שִׁירֵו לִיהָה כִּי־גְּאָה גְּאָה
 סָס וּרְכָבָו רֶכֶה בְּיָם : ס וַיִּפְשַׁע מָשָׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מַיִם־סָס
 וַיָּאֹו אֶל־מְרָבֶר־שָׂור וַיָּלֹכֵי שְׁלֹשָׁת־יָמִים בְּמִרְבָּר וְלֹא־מָצָא מִסְ: כב א ז וְילֹנו

בשלוח

הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם נִים לְאַ-נִּשְׁאָר בְּהָם עַר־אַחֲרָה : וּבָנֵי יִשְׂרָאֵל הַלְּכוּ
 בְּכֶשֶׁר בְּתוֹךְ תָּם וּמְמִיס לְהַלֵּס חָבָה מִמְגִינָם וּמִשְׁמָאלָם : וַיֹּוּשַׁע
 יְהוָה בְּיָמָיו חָהָא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִן־מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרָיִם
 מִתְּעִשְׁפָת הָם : וַיֹּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־יָמָר הַגְּלָרָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
 בְּמִינְיִם וַיִּירְאָו הָעַם אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בְּקִרְבָּתוֹ וּבְמִשְׁחָה
 עַבְדוּ : אֲזִיר־מִשְׁרָה וּבָנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁיבָה הוֹאָל לִירָעָה וַיֹּאמְרוּ
 לְאָכֵר אֲשֶׁר לִתְּזֹהֵב בִּינָה גָּאהָ נָאָה סָס
 רַכְבָּבוּ גָּוָהָ נִסְ: וְהָאַלְיָן וְאַגְּנָהוּ אַלְיָן
 לִישְׁוֹנָה אֲקִי וְאַרְמְנָרוּ: יְהָא אִישׁ מִלְּחָמָה יְהָה
 שְׁמוּ: מְרַכְבָת פְּרָעָה וְחִילָוּ וְרָהָבָם וּמְכַתָּר
 שְׁלִשִּׁי טְבָעָו בִּסְרָפָק: תְּהִימָה יְסָמָיו יְרָדוּ בְּמִזְוֹלָת בְּמוֹ
 אָבוֹ: יְמִינָה יְהָה נְאֹדָר בְּכָתָם
 יְהָה תְּרָעָן אַוְיָב: וּכְרָב גָּאוֹנָק תְּרָהָלָס
 גָּמְפָר תְּלָלוּ תְּרָגָל יְאַלְמָנוּ בְּקָשׁ: וּכְרוּה
 אַפְּלָל גַּעַרְמוּ מִים גָּאָבוּ בְּמָוְעָר
 גָּזְלִים גָּפָאוּ דְּרָהָנָת בְּלָכִים: אַנְכָר
 אַוְיָכ אֶרְדָּפָ אַשְׁגָּג אֲחַלְקָשְׁלָל חַמְלָאָמוּ
 נְשָׁשִׁי אָלְקִיק תְּרָבִי תְּוֹרִישָׁמָנוּ וְרִי: גָּאָלָלוּ בְּעַפְרָה בְּקָם
 קְרוּתָהּ כְּפָמוּ יִסְ: אַדְרִים

* בראש עמוד ביה טמי' סיטן

בשלח

וילנו העם על משה לאמר מה נשחתה : ויצעק אל-
יהוה וירהר יעה עז ונישל אל-הרים וימתקו
הרים שם שם לחק נישפט ושם נשחה : ויאמר אם-
שמעת השמע לכולו יהוה אלהיך ורישי בעניין
תשעה ורשותך למצוותיו ושמרת כל-חקי כל-
המלה אשר שמתי במצרים לא-אשים עליך כי
מושי אמי יהוה רפאך : * ס ויבאו אלימה
ושם שתים עשרה עיניהם ושביעים המלדים יתחננו
ו שס עלי-הרים : ויסעו מalias יבוא כל-ערת
בנין ישראל אל-מרכבת פון אשר בין-אים ובין
סיג בחמשה עשר יום לחרש הרשנו לא-אתם
ולינו מא-רין מצרים : וילנו כל-ערת בני-ישראל על-
משה ועל-ארון בפראבר : נאמרו אליהם כי
ישראל כי-יתן מותנו ביד-יהוה בא-רין מלים
בשבתו עלי-סיר והבשuer בזאלנו לחם לשבע
כי יהוזחים א-תנו אל-פראבר יהוה להקמת את-
כל-דקלת העה בראב : ס ויאמר
יהוה אל-משה הגני כמיטר לכם לנים מירשימים
ויצא העם ולקטו רכרים ביזמו למן אגננו
תבלך בחרותי אם לא : ותהי בנים חשי ורכינה
את אשר יבוא ותירה משנית על אשר ילקטו
יום

בשלח

יום זום : ויאמר משה וא-רונו אל-בל-כני ישראל
עלך וירעתם כי יהוה הרוץ א-הכם מא-רין
מצרים : ובקר וראתם את-יכבוד יהוה בשכנו
את-תלונתיכם על-יהוה ונחנכו כ-תלונו לנו : תלוי
ויאמר משה בטה יהוה לנו בערב בשר לא-בל
ולחם בגב-לשבע בשבע יתורה א-ת-תלונתיכם
א-שר-אתם מל-ים אל-יו ונחנו מה לא-עלינו
תלונתיכם כי על-יהוה : ויאמר משה אל-ארון
אמור אל-בל-עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה
כ-ישמע את-חלונתיכם : יהוה קרבן אהון אל-
כל-עדת בני-ישראל ונפנו אל-פראבר יהוה
כבר יהוה נראה בענו : *

פ

וירבר יהוה אל-משה לאמר : שמעת א-ת
הלו-ת בנין ישראל בבר אל-הרים לא-מר בין
הערבים התאכלו בשר ובבר תשבוע לחים
וירעתם כי א-ען יהוה אלהיכם : יהוה בערב
ו-תעל השלו ותכס אר-קמהנה ובבר קתת
שכנת הפל סכוב לסתנה : ותעל שכנת
הפל והרעה על-פני המרכב בק מחסוף דק
בכפר על-הארון : ויראו בני-ישראל וא-מרו
איש אל-אחיו מן היה כי לא ירע מה-יהו
כב ב ז ים ויאמר

בשלח

ויאמר משה אליהם קuya הלחם אשר נתן יהוה
לכם לאכללה : זה הרבר אשר צוית יהוה לקלטי
מןנו איש לפ' אכליו עמר לגולת מספל
ונפחתיכם איש לאשר באלהו תקחו : ויעשו
בן בני ישראל וילקטו המרבה והפרעתם : יונמו
בקעמר ולא העירף הפלגה והפרעת לא החסיר
איש לפראכלו לקלטו : ויאמר משה אלהם איש
אל יותר ממנה עד-בקך : ולא-שכינו אל-משה
ויהרו אנשיים ממנה עד-בקך וירם תולעים
ויכאש ויקנוף עליהם משה : וילקטו אותו בבקך
בקך איש כפ' אכלו וחם השמש וגשם : וויהי
כיום הששי לקלטו להם משנה שני דummer
לאחר ויבאו כל-נשים הערת וינוירו למשה :
ויאמר אלהם רוח אשר דבר יהוה שברין
שבת-קושט להו מתר את אשר-תאפו אפו
ואת אשר-חכשלו בשלו ואת בל-קער הינו
לכם למשמרת עד-בקך : ויעשו אותו עד-
הבקך כאשר צוית משה ולא חכש ורפה
לא-היתה בו : ויאמר משה אבלו תום כי-שבת
היום ליהוה תום לא תמצאוו בשירה : ששת
ימים תקלטו וביום הששי שכת לא יהיר
ב

בשלח

פ' : ויהי ביום השביעי יצאו מזיהעם ללקט ולא
מצאו : ס ויאמר יהוה אל-משה
עד-אגה מאלהם לשمر מצוחה וחותמי : ראו כי
יהוה נתן לכם השבת על-כן הוא נתן לכם ביום
הששי לחם יומם שכו איש החמי אל-ציא
איש מקומו ביום השביעי : וישבתו העם ביום
השביעי : ויקראו בית-ישראל את-שמו מן ורוא
בונע גל לבן וטعمו בצעירות ברךש : ויאמר
משיח זה הרבר אשר צוית יהוה מלא העמל
מן למשמרת לזרתיכם למן : יראו הארץ
הלהם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא
ארכם מארץ מצרים : ויאמר משה אל-ארון
כח צנצנת אתה ורוני שמה מל-ארון עמר גן
והנה אהנו לפני יהוה למשמרת לזרתיכם :
באשר צוית יהוה אל-משה ויניחו אהן לפני
הערת למשמרת : ובני ישראל אכלו את-המן
ארבעים שער עריבאים אל-ארון נשבת אר
המן אכלו עד-באים אל-קאה ארץ גנון : והעמר
עשורת האיפה הוא : *

פ

ויסעו כל-ערת בני-ישראל מפּרְבָּרְסִי למסעהם י' שבעי
על-פי יהוה ויתנו ברפּירִים ואונם לשות ועגם:
וירב

ככליים ויקחו אבן וישמו לרחתיו וילשב עליה
ווארלו וחור קמכו בירוי מוה אחר ומורה אחר
ויתר ידרו אמונה עד בא השם : ויחלש יהושע
את עמלק ואת עמו לפידרכ : *

ויאמר יהוה אל משה ברכ את זכרון בפְּנֵי
וישם באני רוחש כי מחה אמחול ארץ כר
עמלק מתחת השמים : וכן משה מובח ויקרא
שם יהוה נס : ויאמר כייר עליכם נה מלתרה
ליהוה בעמלק מדור דוד : פ פ פ

וישמע יהוה כהן מדין חתן משה אה לאל אשר יה
עשיה אלהים למשה ולישראל עמו קיהוציא. 17.P.
יזוח אה ישראל ממצרים : ויהי יהוזה חתן משה
את צפירה אשת משה אחר שלוחיה : ואת שני
בניה אשר שם האהר גרש ביאמר גבר דתיה
בארץ נגידיה : ושם הדחר אליעזר ביאלה
אbei בעודו ניצלי מתרב פרעה : * גבאי יהו חזה
משה ובני ואשותו אל משה אלהמךך אשר
הוא חנה שם קר האלים : ויאמר אל משה
אני הרങק יהו בא אליו ואשתך ושני בנידה
עפה : ויזא משה ל夸את החנו וישתחוו וישק
לו זיעזיאו איש לבעתו לשלום ויבאו דאהלה :
ויספר

וירכ העל עם משה ואמלו תנילנו מים ונשטה
ויאמר להט משה מה תריבו עפר מה תנינו
את יהוה : וצמא שם העט למים ולו העט על
משה ויאמר קפה זה העלינו מפזרים להמתת
ארתי ואת בני ואת מקני באמא : ויצעק משה אל
יהוה לאמר מה אעשה לך רוחה עזב לפני העט
וסקלני : ויאמר יהוה אל משה עזב לפני העט
וקח אתך מוקני ישראל ונטו אשר הבית בו
את יהוא קח גורך והלכתי : הגני עזב לפני
שם על חצוץ בחלב והביך בצויר וצאו ממע
מים ושתה העט וייש בון משה לעזע זקני
ישראל : ויקרא שם המקיים משה ומריבה על
ריב לבני ישראל ועל נסائم אריה יהוה לאמד
תש יהוה בקרבי אמן : *

ויבא עמלק וילחם עם ישראל בפקידם : ויאמר
משה אל יהושע בחרילנו אנשיים וצא הלם
בעמלק מחר אני נצל על ראש רגבעה ומטה
האלים בידי : ווועש יהושע כאשר אמרילן
משה ללחם בעמלק ומשה אהן וחו אלי
ראש הנגבעה : ויהו כאשר זרים משה ידו נבר
ישראל וכאשר צוח ידו נבר עמלק : וירי משה
כברם

יתרו

ויכפר משה לחתנו את כל אשר עשה יתנו
לפְרָעָה וּלמִצְרָיִם עַל אֹוֹתָן יִשְׂרָאֵל את כל
התקלה אשר מצאთ בדרך ויצאים יתרה :
ויחר יתרו על כל הטענה אשר עשה יתרה
ליישראאל אשר הצעיל מיר מצרים : ויאמר
יתרו ברוך יתנו אשר הצעיל ארנס מיר
מצרים וmir פרעה אשר הצעיל את הצעים
מתחת יד מצרים : עתה רצתי כי נירול יתרה
בככל האלים כי בדרכ אשר זרו עליהם : ויקח
יתרו חתן משה עליה ונכחם לאלהים ויבא
ארון וכל יבקשי ישנא לאכליהם עס חתנו
משה לפניהם האלים : * נהי מפתה וישב משה
לשפט את העם ויעמיד העם על משה מן
הבקר עד דשיך : וירא חתן משה את כל
אשר רחוא עשה לעם יאמר מה הדרבר דורה
אשר אתה עשה לעם מוציא אתה יושב בבר
ובכל העם נצב אליך מזבקך ער-ארב : ויאמר
משה לחתנו כי בא אליו ושפטתני בון איש
ביהיה לך כי בא אליו ושפטתני בון איש
ובין רעה ובורעתך אה-התקין האלים ואה
תוחקתו : ויאמר חתן משה אלו לא-טוב הדבר
אלא

יתרו

כט
אשר אתה עשה : נבל הבעל גט-אתה גם-תאמ
תוה אשר עמר בירכבר מפרק הדרבר לא-חוכבל
עשה לברך : עלה שמע בקהל איעזר ויי
אליהם עמר היה אתה לעם מול האלים
ותבאת אתה אה-הדרבר אל-האלים :
והחורהת אתה אה-הדרבר והחורים אה-ההורות
והורעתם להם אה-הדרבר למכה ואה-המעשה
אשר יעשו : ואותה תחיה מבל-העם אנשי חל
ידי אלהים אנשי אמת שנאי בצע וימת
עליהם שרי אפלס שרי מאות שרי חמישים
ושרי שורתה : ושפטו את העם בכל-עת וניה
כל-הדרבר הנגר ביאו אליך וככל-הדרבר
דיקטן ישפטו-הם והקל מעלה וונשאו אפק :
אם אה-הדרבר היה תשוחץך אלהים ויכלה עמר
וגם כל-העם היה על-כקבי יבא בשלו : *
וישמע משה לקהל חתנו וועש כל אשר אמר : שליש
ובחר משה אנשי-היל מבכל-ישראל ויתן להם
ראשים על-העם שרי אלף שרי מאות שרי
 חמישים ושרי שורתה : ושפטו אה-העם בכל-
עת אה-הדרבר הקשה יביאו אל-משה וככל-
הדרבר הדיקטן ישפטו-הם : וישלח משה אה-חתנו מלוי
כג א ^ב ^ב וילך

וַיָּלֹךְ לוּ אֶל-אֶרְצׁוֹ : *

יְהֹוָה כִּבְרֵל הַשְּׁלִישִׁי לְעֵדָת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מַעֲרֵן
פְּרֶשֶׁת יְםֵן מַזְרָים גְּבוּס הַזֹּה בָּאוּ מִדְבָּר סֶעִ : וְיָסְעֹ
אֶל-צָוָאִים מָרְפִּירִים וְיָבָאָו מִרְכָּבְרָ סֶעִ וְיָחָנוּ בּוּמִרְכָּבָר
וְיַחַד-שָׁס יִשְׂרָאֵל גָּג הַהְרָר : וּמִשָּׁה עַלְהָאָלָּה
הָאֱלֹהִים וַיָּקָרָא אֶל-יְהֹוָה מִן-הַהְרָר לְאמֹר
כֵּה רָאֵל לְפִתְּחָה יְעַקָּב וְרַגֵּיר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל :
אַתָּם רָאֵלִם אֲשֶׁר עִשְׂרֵי לְמַזְרָים וְאָשָׁא
אַתֶּכָּם עַל-כְּנָפֵי נְשָׂרִים וְאַכְאָא אַתֶּכָּם אֶלְיְהֹוָה :
וְעַתָּה אֲסִ-שָׁמְעוּ תְּשִׁמְעָיו בְּקָלִי וְשִׁמְרֹתָם אֶת-
כְּרִיטִי וְהַיְתֶם לִי סְמֻלָּה מְכֻלָּה-הָעֲפִים בַּיּוֹלְדָה
כָּל-הָאָרֶן : וְאַתָּם תְּהוּוֹלָל מַמְלָכָת בְּהָנִים וְגַיִ
גָּרוֹשׁ אֶלְהָה דְּרוּבִים אֲשֶׁר תְּרַבֵּר אֶל-בְּנֵי
חַשִּׁישִׁי יִשְׂרָאֵל : * וּבָא מֹשֶׁה וַיָּקָרָא לַקְנֵי הָעָם וַיְשַׁ
לְפִנֵּיכֶם אַתְּ כָּל-הַرְכָּבִים הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר צָרוּ
יְהֹוָה : וַיָּעַנוּ כָּל-הָעָם יְהֹוָה וַיָּאִמְרוּ כָּל- אֲשֶׁר-
דִּבֶּר יְהֹוָה גְּנַעַשׁ וַיָּשֵׁב מֹשֶׁה אֶת-דְּכָרִי הַעַם
אֶל-יְהֹוָה : וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל-מֹשֶׁה הָנָה אֶנְכֶם
אֶל-יְהֹוָה בְּעֵבֶד הַעֲדָן בְּעֵבֶר יְשִׁמְעַן הָעָם בְּרוּכָרִי
עֲפַק וְגָסְבָּה יָאִמְנוּ לְעוֹלָם וַיְגַד מֹשֶׁה אֶת-דְּכָרִי
הָעָם אֶל-יְהֹוָה : וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל-מֹשֶׁה לְרִאשָׁן
וְקָרְשָׁתָם

יְהֹוָה
וְקָרְשָׁתָם הָיוּם וְמִתְרַב וְכַבְסָיו שְׁפִלָּתָם : וְהַזְּנוּס
לִיּוּם הַשְּׁלִישִׁי כִּי ! בְּיּוּם הַשְּׁלִישִׁי גָּרֵד יְהֹוָה
לְעֵעִי כָּל-הָעֵם עַל-הַהְרָר סֶעִ : וְהַגְּבָלָת אַתְּ-הַעַט
סַכְכַּב לְאַנוּדוֹ הַשְּׁמִרְיָה לְכָס עֹלוּת כָּהָר וְגַע
בְּקָצָרוּ כָּל-הַגְּנָע בְּהַר מוֹת יְקַתָּה : לְאַתְגָּע בְּזָה
כְּיַסְקוּל יְסָקֵל אֲוֹרֵיה יְיָה אַסְכָּה אַסְכָּה
לֵא יְחַחַה בְּמַשְׁךְ הַגָּל הַפְּרָה יַעֲלוּ בְּהַר : וַיַּרְא
מֹשֶׁה מֵן-הַהְרָר אֶל-הָעָם וַיִּקְרַש אֶת-הָעָם וְכַבְסָיו
שְׁמַלְתָּם : וַיֹּאמֶר אֶל-הָעָם הָיוּ נְכִינָס לְשִׁלְשַׁת
יְמִים אֶל-הַגְּנָע אֶל-אַשְׁר : וְיָהִי בְּיּוּם הַשְּׁלִישִׁי
בְּתִחְוֹת הַבָּקָר וְיָהִי קָלָת וּבְרָקִים וְאָגָן כֶּבֶר עַל-
הַהְרָר וְקָל שְׂאֵר תְּנוּק מָאָר וְיִתְרַחֵר כָּל-הָעָם אֲשֶׁר
בְּמִתְחַנָּה : וַיְצָא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם לְקָרָאת הָאֱלֹהִים
מִרְוחָמָתָה וְיִתְיָצְבָּה בְּתִחְתּוֹת הַתְּקָרֵר : וְתַר סֶעִ

כָּג ב * ז ז וְגַם

וְנִסְתַּר הַבְּהָנִים הַגְּנִים אֶל־יְהוָה יְהִקְרֹב שְׁפֵרְן
בְּהָם יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר הַעַם
לְעַלְתָּא תְּהִרְבֵּר סִינְיָה כִּי־אֲתָּה הַעֲרָתָה בְּנוֹ לְאמֹר
תְּגַבֵּל אֶת־קָנָר וְקָרְשָׁתוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהוָה לְךָ
רַד וְעַלְתָּא אֶתָּה וְאַתָּה עַמְךָ וְהַכְּנִיס וְהַעֲטֵס אֶל־
יְהִרְסָס לְעַלְתָּא אֶל־יְהוָה פְּנֵי־פְּרִזְבָּם: וַיֹּרֶד מֹשֶׁה

ב אֶל־הַעַם וַיֹּאמֶר אֶלְהָם: ס מ וַיָּרֶבֶר
אֶלְהָם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הַאֲלֵהָה
לְאַמְرָה: ס מ אֲנָכִי יְהוָה אֱלֹהִיךְ
צְבָיו אֲשֶׁר־דוֹצָחָתָךְ מְאַרְן מְצָלִים מִבֵּית עֲבָדִים
וְלִיהְיוֹת לֵא יְהוָה לְךָ אֶלְהָם אֶתְּרָם עַל־פְּנֵי לְאַיִל
בְּסִירָה תְּעַשָּׂה לְגַת פְּסָל וְכָל־הַמּוֹתָה אֲשֶׁר־בְּשָׁמָמוֹ
מִפְּעָל וְאֲשֶׁר־בְּאַרְצָן מִתְחָחָה וְאֲשֶׁר־בְּמִסְמִים
מִתְחָחָת לְאַרְצָן לְאֶת־תְּשַׁחַחָה לְהַטָּם וְלֹא
הַשְׁבָּדָה בְּיְאָמֵל יְהוָה אֱלֹהִיךְ אֶל־קְנָא פְּקָד
עַזְוֹן אֶבֶת עַל־בְּנֵים עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רַבְנִים
לְשָׁנָה וְעַשָּׂה חָסֵל לְאֶלְפִּים לְאַחֲכִי וְלְשָׁמְרִי
מִצְוָה: ס מ לֵא תְּשַׁע אֶת־שְׁשִׁים־יְהוָה
אֱלֹהִיךְ לְשָׂא כִּי לֵא יִנְקַה יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־יְשָׂא
אֶת־שְׁמָוֹן לְשָׂא: ס
בְּגַבְּרָא אֶת־יְמִין הַשְּׁבָּת לְקַדְשָׁו שְׁשָׁת־יְמִין תְּעַמְּלָה
וְעַשְׂתָּה

וְעַשְׂתָּה כָּל־מִלְאָכְתָּךְ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבָת וְלִיהְיוֹת
אֱלֹהִיךְ לְאֶת־חִשְׁשָׂה כָּל־מִלְאָכְתָּךְ אַתָּה וּבְנָךְ וּבְתָךְ
עַכְרָךְ וְאַמְתָּךְ וּבְהַמְתָּךְ וּגְרָךְ אֲשֶׁר־בְּשֻׁעָדָךְ
בְּיַיְשָׁתִים עֲשָׂה יְהוָה אֶת־הַשְּׁמִים וְאֶת־
הַאֲרֹן אֶת־יְמִים וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וְיִנְחַ בְּנֵים
הַשְּׁבִיעִי עַל־בָּן בְּרַךְ יְהוָה אֶת־יְמִים הַשְּׁבָת
וַיֹּאמֶר: ס בְּכָר אֶת־אַבְיךְ וְאֶת־אַבְיךְ
לְמַעַן יָרְכוּ בְּפִיר עַל־הַאֲרָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהִיךְ
נָתַן גָּךְ: ס מ לְאֶת־תְּרָצָה: ס מ לְאָ
תְּנָאָף: ס מ לְאֶת־תְּנָבָב: ס מ לְאָ
תְּהַנְּהָר בְּרַעַךְ עַד־שָׁקָר: ס מ לְאָ
תְּהַמְּד בֵּית־רַעַךְ וְכֵל אָשֶׁר־רַעַךְ: * * *
וְכֵל אָשֶׁר־לְרַעַךְ: ס פ
וּבְלַעַם רָאִים אֶת־הַקּוֹלָה וְאֶת־הַדְּלָפִים וְאֶת־עַבְיִי
קוֹל הַשְּׁפָר וְאֶת־הַדְּרָר עַשְׁן וְיָרָא הַעַם וְיָעוֹ
וַיַּעֲמֹר מֹרְחָק: וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה דְּבָר־אֶת־הָ
עָכְנוֹ וְנִשְׁמַעְהָ וְאֶל־יְדָר עַמְנוֹ אֶלְהָם פְּרִנְמָה:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הַעַם אֶל־תְּרָא כִּי לְכֻכּוֹל
נִסְתָּה אֶת־הָלָם בָּא הַאלָהִים וּבְעַבוּרוֹ רְתֵה יְרָאָה
עַל־פְּנֵיכֶם לְכָלָתִי תְּחַטְּאָו: וַיַּעֲמֹד הַעַם מִרְחָק
וּמֹשֶׁה

משפטים

ומשרה געש אל-היער כל אשר-שם
האלחים : ס * ויאמר יהוה אל-משה
ביה תאמר אל-בני ישׂראל אתה ראיות כי מני
השמיֹם דברתי עפקם : לא תשׁוּן את-אליה
כסק וואלתו זחכ-לא תעשו לכם : * מובח ארקה
תעשה ל' זובחת עליו את-עליה ואות-שלמיה
אר-צאנך ואת-בקבר בכל-דרכם אשר אזכיר
את-עמך אבואה אליך ובבריתך : ואם-מוכב אבניהם
תשׁחה ל' לא הבנה את-הנ' מני כי הרקה הנפתק
עליה ותחללה : ולא-תעללה במעלת על-טובי
אשר לא-תגלה ערותך אליו : פ פ

כג P. עבר עברי ששה שנים יעד ובשבוע יצא להפשי
הנ' : אם-בגפו יבא בגפו יצא אם-בעל אשח הוא
ויזאה אשתו עמו : אם-ארינו יתלו אשח וילרחה
לו בנים או בנות האשה וילדה תהריה לא-ויה
ויהו יצא בגפו : ואם-אמר יעקב ארבתול
את-דרני את-אשתי ואת-רבני לא יצא חפשי :
ויהישו ארדיין אל-האלחים והיגשו אל-הrollers
או אל-המושקה ורצע ארינו אשר-אנו בפרט
ויעזר לעלם : * ס וכי-ינער איש את

משפטים

כג

את-ברחו לא-אה לא הצעה בצעת העברים : אם-
דראה בעני ארינה אשך לא יעורה ורפהה לו כי
לעט נגיד לא-ימשָׁל למכרה בכנורקה : ואם-
לבנו יערגה פ-משפט רכנות עשהלה : אם-
אחרת יקח-לי שארה כסותה ועננה לא גרע :
ואם-שלש-אליה לא יעשה לה ויזאה הנם און
קספ : * ס מכה איש ומות ימת :
ואשר לא צורה וחאלחים אנה ליגז ושמתי
לך מקום אשר גוים שפה : ס וכי-
יוד איש על-דרכו להרנו בערמה מעס מובה
תקחנו למות : ס ומכה אקי ואמוי
מות ימת : ס ונגב איש ומכרו
ונמג'א בידיו מות ימת : ס ונקלל
אקי ואמוי מות ימת : ס וכי-יריבו
אנשים ובהר אש א-הדרעה באנו או בא-רף
ולא ימות ונפל למשבב : אם-יקום ותחלך
בתוין על-משענתו זונקה הפעקה ורק שכתו יהו
וופא ירפא : * ס וכי-יכח איש שי
את עכלו או אר-אמתו בשבט ומתר תחת ידו
גולם ייקם : אך אם-יוסאו יוקם יעד לא יקס כי
בקפו הוא : * ס וכי-ינער אנשים
ונגפו

משפטים

ונגנו אשר תרול וציאו לדרה ולא יהיר אסנו
ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה
ונחן בפלים : ואם אסנו יהיר וגתתה נפש
תחת גוף : עין תחת עין שניד תחת
זר רגל תחת רגלי : בונה תחת בולה פצע תחת
פצע חפורה תחת חפורה : ס וכי
יבלה איש אר-עין עברו או אר-עין אמרו
וישתת להפשי ישלחנו תחת עינו : ואם-ען
עבריו או שנ-אקתו פעל להפשי ישלחנו תחת
שנו : פ

וכי-עליה שור אחר-איש או את-אשה ומית סקלול
סקול השור ולא יאל אדבשו ובבעל השור
גקי : ואם שור נהך הוא מתמל שלשם והווער
בבעליו ולא ישטלו ורמיית איש או אשר
השור יסקול גום-בעליו יומת : אם-כבר יושת
עליו ונחן פרון נפשו כבל אשר יושת עליו :
או-בונעט או-בית יגח במשפט הזה יעשה לו: אם
עכד יגח השור או אמה כקה שלשים שללים
יתן לאורי ותשור יסקול : ס וכי
ויריה איש בר או ביכירה איש בר ולא
יכפטו ונפל שפה שור או חמור : באל הכבול
ישלים

משפטים

צג

ישלים נספְּף ישב לבעליו ורממת יהירה
לו : ס כי-זיג' שור איש א-
שור בערו ומית ולבו אתרה שור התי ותהי
אה-כטפו גם את-המת חצון : או נולע כי-שור
נהה הוֹא מהתמול שלם ולא ישטלו בעליו
שלם ישלם שול תחת הרשות והמת יריד
לו : ס כי-גנ-אייש שור או-שרה
ו-טבחו או-כטבו חמשה בדור ישלם תחת
השור וארכעיזאן תחת קשה : * אם-במחתרת
ימצא הנגב והבקה ומית אין לו דמים : אם-זרעה
השםש עליו דמים לו שלם ישלם אם-אין
לו וונמבר בנברטו : אם-המציא חמשה בדור
הונברה משור עד-חמור עד-שרה חים שניים
ישלים : * ס כי-יבער-אייש שורה או שלשי
לברם ושלחה את-בערת ובכער בשורה אחר מיטב
שדרחו ומיטב ברמו-ישלים : ס כי-
תצא אש ומיצאה קצים ונאכל גרייש או
תקמה או הרשרה שלם ישלם המבער א-
הבערה : ס כי-יתן איש אל-
רעהו בסוף או-כלים לשמר ונגב מבית הראייש
אם-ימצא בגב ישלם שניים : אם-לא נמצא הנגב
בר א ז ונקרוב

באל

משפטים

ול ניקרב בועל-תבנית אל-האלחים אם לא שלח
ידו במלאת רעהו : על כל דבר-פשע על-שר
על-חמור על-שר על-שלפה על-כל אביה
חול אשר יאכבר בירוא זה עז האלחים ינא דבר
חי שיניהם אשר ישבין אלחים שלם שנים
לរעהו : ס כי ימן איש אל-רעהו
תמר או-שר או-שרה וכל-ברמה לשמר ונית
או-נשבר או-נשכה אין ראה : שבעת יהה
תהייה בין שניםם אם לא שליח ירו במלאת
ברעהו ולקה בעליך ולא שלם : ואם נגניב
בעכו ישלים לבעליו : אם פרף ינאר
עד הטרפה לא ישלים : פ

ובכ"י ישאל איש מעס רעהו ונשבר או-מת בעליך
אין עמו שלם ישלים : אם בעליך עמו לא ישלים
אם נשבר הוא בא בשכו : ס וכי
יפתר איש בהוריה אשר לא-ארשה ושכפ
עפה פחד ינורינה לו לאשה : אם מאן
מייאן אביה לתרתה לו כסף ישקל במרח
ותבולה : ס מכשפה לא תהייה : כל-
שכוב עם-ברמה מות יומת : ס ונכח
ויל לאלהים יתרגם גלוי לרעהו לבכו : ויגר לא
תונה

משפטים

נד

תוֹנֶה וְלֹא תַּלְחַצֵּנוּ כִּי־גָרִים רְהִיטָם נְאָרָן
מְאָרִים : כָּל־אֱלֹמֶר נְתָמָס לֹא תַּעֲנֵנוּ : אָס־
עֲנֵה תַּעֲנֵה אָרוּ כִּי אָס־צַעַק יַעֲקָר אָלִי
שְׁמַע אָשְׁמָע צַעַקְהוּ : וְתַרְהָ אָפִי יְהֻרְגָּתִי
אָחָתָם בְּחָרֶב וְהָרֶוּ נְשִׁיכָם אֱלֹמָות וְנְגִינָם
יְהָמִים :

פ

אָס־בְּסָף ! תָּלָה אָתְּ עַמִּי אֲתַּה עַנִּי עַפְךָ לֹא־ פֿרְשָׁת יְמִים
הַהִיה לוּ בְנֵשָׁה לְאַתְשִׁיכָן עַלְיוֹ נְשָׁך : אָס־ חִילְמָוָר
חַבְלָה תַּחֲלֵל שְׁלָמָת רַעַך עַד־בָּא הַשְׁמָשׁ שְׁלָפָח
תִּשְׁכְּבָנוּ לוּ : כִּי הוּא כְּטוֹרָה לְבָהָה הוּא כְּטוֹרָה
שְׁמַלְחוּ לוּ וְעוֹזָה יְשָׁבֵב וְתִיהְיָה כִּי־צַעַק אָלִי
וְשְׁמַעְתִּי בְּרַחֲנוּ אָנִי : * ס אלחים וְנְגִינָם
לֹא תַּקְלֵל וְנְשָׁיא בְּעַמָּה לֹא תַּאֲרֵ : מְלָאתָה
וּרְמָה לֹא תַּאֲתֵר בְּקָרָר בְּגַיְד תַּהֲנוֹלִי : פְּרָה
תַּעֲשֵׂה לְשָׂרֶך לְצַאנְך שְׁבָעַת מִימִים יְהִי
עַס־אָמו בְּיוֹם הַשְׁמִינִי תַּהֲנוֹלִי : וְאַנְשִׁי־קָדֵש
תַּהֲרִיעֵן לֵי וְבָשֵׁר בְּשָׁלָר מְרָפָה לֹא תַּאֲגָלוּ
לְכָלָה תְּשִׁלְבֵן אָתוּ : ס לא בָּנָן
הַשְּׁיא שְׁמַע שְׁיא אֲלִי־תַּשְׁתַּח יְרָך עַס־לְשָׁע
לְהִיתְעַד חָקָם : לְאַתְחִיה אֲתֵרִיךְים לְרֹעָת
וְלְאַתְעָנָה עַל־רַב לְגַטָּת אֲתֵרִי וְקִים לְהַטָּת :

כָּר ב 2 24 וְדָל

משפטים

וְלֹא תַהֲרֵר בָּרִבוֹ : ס פי
הַפְגֻעַ שׂוֹר אֵיכָה אוֹ חַמְרוֹ תַעֲרֵר חַשְׁבָנָה
לוּ : ס בְּיַהֲרָאָה חַמְרוֹ שְׁנָאָךְ
רְבָנָן תַהֲרֵת מְשָׁאוֹ וְחַדְלָת מְעוֹב בְּלֹו עֲזָב תַעֲזֵב
מִשְׁיָה : * ס לֹא תַהֲרֵת מְשָׁפֶט אַבְנָקָה
בָרִבוֹ : כְּרַבְרַשְׁקָר תַרְחָק נָנוֹן וְצַדְיק אַלְתָרָגָן
כִּי לֹא אַצְרָק רְשָׁעָה : וְשַׁחַד לֹא תַקְחֵה כִּי הַשְׁחָלָה
יַעֲרֵר בְּקָהִים יִסְלָף וְבָבָי אַזְרִיקִים : וּגְרָר לֹא תַלְתְּזֵן
וְאַלְמָן וְרַעֲתָם אֶת נַפְשָׁהָר בְּיִגְרָים הַיִתְמָס בָּאָרֶץ
מִצְרִים : וְשַׁשׁ שָׁנִים תַזְרַע אֶת אַרְצָךְ וְאַסְפָתָה
אֶת תַּחֲכָה : וְהַשְׁבִּיעַת הַשְׁמְטָה וְגַטְתָּה
וְאַכְלָנוּ אַכְנֵי עַפְקָה וְתַלְמָס תַאֲכֵל תַעֲתֵית רַחֲשָׂה
בְּנָתְעָשָׂה לְכַרְמָק לְיִתְחָר : שְׁשָׁת יָמִים תַעֲשֵׂה
קַעְשָׂר וּבְיוֹם הַשְׁבִּיעַ תַשְׁבַּת לְמַעַן יוֹם שְׂוּרָל
וְתַמְלֵךְ וְיַנְפֵשׁ בְּזָנָמָתָה וְרַגְגָר : וּכְכָל אַשְׁר־
אַמְרָתִי אַלְיָכִם תַשְׁמַרְוּ וְשָׁם אַלְיָכִים אַחֲרִים לֹא
תַזְבִּירוּ לֹא יִשְׁמַע עַל פִּיךְ : שְׁלַשׁ רְגָלִים תַחֲנוּ לִ
בְשָׁנָה : אֶת־תָגְןָה המִצּוֹת תַשְׁמַר שְׁבַע יָמִים
תַאֲכֵל מִצּוֹת כִּי־אָשָׁר צִוְיָה רְמוּעָל חָרֶש
הַאֲכֵב בְּיַרְבּו יִצְחָק מִמִּצְרָיִם וְלֹא־יָרָא פָנִים
רַיִם : וְתָגֵד דְקָאֵזֶר בְּכָוֹרִי מַעַשְׂיךְ אֲשֶׁר תַזְרַע
בְשָׂרָה

משפטים

צָה
פְשָׁעָה וְתָגֵד הַאֲסָפָף בְּצָאתָה הַשְׁנָה בְּאַסְפָף אָתָּה
מַעֲשֵׂיךְ מִן הַשְׁדָרָה : שְׁלַשׁ פְעָמִים בְּשָׁנָה יְרָאָה
כְּלִי־קְוָרָךְ אֶל פְנֵי הַאָרוֹן וְיוֹתָה : לְאַתְזִיבָה עַל־חַמְרָן
דְּסִיבוֹתִי וְלֹא־יָלַן הַלְבָדָתִי עַד־בָּקָר : רַאשֵׁת
בְּכָוֹרִי אַרְמָתָה תְּכִיאָה בֵית יְהָה אֱלֹהִיךְ לֹא
תַבְשֵׁל גָּדִי בְּחַלְבָךְ אָמוֹן : * פ
תָנָה אַנְכִי שָׁלָח מְלָאָךְ לְפָנֶיךְ לְשִׁמְרָה בְּדָרָה שְׁנִי
וְלֹהֲבִיאָךְ אֶל־הַמִּקְומָם אֲשֶׁר הַכְּנָתָי : הַשְׁמָר מִפְנֵי
וְשִׁמְעַ בְּקָלוֹ אֶל־תְּפָר בְּ כִּי לֹא יִשְׁאָא לְפִשְׁעָכֶם
בְּיִשְׁמָי בְּקָרְבָו : כִּי אַס־שְׁמָעוֹ תַשְׁמַע בְּקָלוֹ
וְעַשְׂתָה בְלֹא אֲשֶׁר אַדְבֵר וְאַכְתָה אֶת־אַבְיךְ וְאַרְתָה
אֶת־אַצְרָרִיךְ : כְּרַבְךְ מְלָאָךְ לְפָנֶיךְ וְהַכְּיָאָךְ אֶל־
הַאֲמָר וְהַחֲתֵית וְהַפְרֵוי וְהַכְּנָעָן הַחוֹי וְהַכְּבָוי
וְהַתְּחִרְתֵה : לְאַתְשִׁיחָה לְאַלְתִּיחָס וְלֹא
הַעֲכָרִים וְלֹא תַעֲשֵׂה בְמַעֲשָׂיוֹתָם כִּי תַרְלֵט תַהֲרְטָס
וְשִׁבְרֵר תְשִׁבְרֵר מִצְבָתָיהם : וְעַכְרָתָם אֶת יְהָה
אַלְהָיָם וּבְרֵךְ אֶת־חַמְךָה וְאַרְתִּימְפִיד וְהַסְּרָרִי
מַהְלָה מִקְרָבֶךָ : * ס לְאַתְחִיהָה שְׁבַעַי
מִשְׁכָלָה וְעַקְרָה בָּאָרֶץ אֶת־מִכְפָר בְּיִיר אַמְלָא :
אֶת אַמְתִי אֲשָׁלָח לְפָנֶיךְ וְהַמְתִי אֶת־כְּלַתָּהָם
אֲשֶׁר תְּכָא בָּהָם וְנַתְתִי אֶת־כְּלַאֲבִיךְ אֶלְךְ עַרְפָה :
וְשִׁלְחָתִי

משפטים

ושלהתי ארת הארץ לפניך וגרשה את התחיה
את היבגניעי ואת החרמי מלפניך : לא אנרע
כפניך בשעה אתה בזחירה הארץ שטחה
עליך ורבה עליך תחת השורה : כמעט מעת אמצעי
כפניך עיר אשר תפרה נחלצת ארת קארן :

פ

בר ואל משה אמר אלה אל יהוה אתה ואחר
נרכ ואביהו ושביעים מוקני ישראל והשתחיתם
ברחק : ונגנש משה לבדו אל יהוה והם לא יגנו
ויהם לא יعلו עמו : ויבא משה וככבר לעם
ארת כל רבי יהוה ואת כל דמיטים וווען
כל העם קול אקר ניאקרו כל הררים אשר
דבר יהוה געשה : ויכתב משה את כל דברי
יהוה ושבעס בזקן ויבן יוכיה תחת הקרקע
וישטים עשרה מצבר לשנים עשר שבטי
ישראל : וישלח ארת גער בני ישראל ויעלו
עלת

משפטים

טו

עלת ויופחו ובחים שלמים ליהוה פרים : ניקת
משלה הצי תרם ויישם בגאנט וחציו תרם ורק על-
הפהבה : ניקת כפר תברית ויקרא באוני העם
ונאמדו כל אשדרבר רוחה געשה ונשבע :
וניקת משלה ארת תרים וירק על העם ויאמר
הנה דיסתערת אשי ברת יהוה עפלס על
כל חזררים האלה : ווועל משה ואחרון גבל
ואביהו ושביעים מוקני ישראל : ויראו את
אלת' ישראל ותחת רגלי' במעיש לבנית
הפסדור וכע Zus השמיים לטר : ואל-אייז
באי' ישראל לא שלח גרו יעחו ארת דלאהים
ויאלו וויטהו : ס אל' יהוה יאנך יונת
אל משה עלת אליו הדרה וויה שם ואתנה לר' ^ס
את לחת דראן והתורה ומפוזה אשר בחבוי
להוותם : ויקם משה ויהושע כשרתו ויעל
משה אל-הר האלים : ואל-חוקנים אמר שבוי
לי בור עדר אשר נושא אליכם ורינה ארך
וחור עמלס מי-בעל רברים געש אליהם : * ויעיל
משה אל-הר ויקם הען ארת-הקר : וישבן בכור
יהוה על-הר סיינס הצען יקסהו הען שרש מים
ויקרא אל-משה ביום החשיעי ומתוך הען :
ומראה

טפמא

תרומה

ומקראה בברור יהוה כאש אבלת בראש הכהן
לענין בני ישראל : ויבא משה בראש הכהן
ויעל אל הכהן ויתר משה בראש ארכנעם יום
וארבעים לילה : פ פ פ

כח וידבר יהוה אל משה לאחד : רבר אל-בני ישראל
תקחו את תרומותך : וואל תרומה נאת כל איש אשר ידרב לנו
מאטס נחוב וכיסף ונחשת : ורחלית וארגמן
וחולעת שני ותשׁ ועווים : וועלת אלם מדרדים
וערית תחרשים ועצי שטים : * שמן למפאר בשמיים
ולשמן המשחה ולקרנות הפסמים : אבני-שהם
ואבני מלאים לאחד ולחנון : ועשו לי מקהש
ושכנית בתרוכם : ככל אשר אין מראה אותו
את תבנית המשכן וארת תבנית כל-יכלי וכן
תעשה : * ס ועשו ארון עצי שטים
אמותס וחצי ארבו ואמרה וחצי רחבו ואמה וחצי
קמתו : וצפית אותו נחוב טהור מכית ומיחוץ
חצפני ועשית עלייו ג' נחוב סכיב : וצקת לו
ארבע טבעות נחוב וננהקה על ארבע פגימות
ושתי טבעות על-אלען האחת ושתי טבעות
על-אלען השנית : נחשית בקי עצי שטים ועפיה
אתם

תרומה צו
אתם ותב : ותבואת את-הכרים בטבעות אל
עלות הAaron לשאת את-הAaron בנים : בטבעות
הAaron ידיו הרים לא סרו מפשע : ונתת אל-
הAaron את העור אשר אתן אליך : * ועשית שני
כפרת נחוב טהור אמיתי לחץ ארבה ואמרה
וחצי רחבה : ועשית שניים ברכים ותב מלשנן
תעשה אתם משני קצות תכפרת : ועשה ברוכ
אתר מקצת מהה וקורב-אתך מכאן מונה מון
הכפרת העשו את-הרכבים על-שני קוציהם :
וירוי הרכבים פרשי נפאים למלחה טכניים
בכפיהם על-הכפרת ופניהם איש אל-אהוי
אל-הכפרת יהו פני הרכבים : ונתת את-
תכפרת על-הAaron מלמעלה ואל-הAaron תתן
את-העור אשר אתן אליך : וונערת לך שם
וירבורי אשר בעל הכפרת מבין שני הרכבים
אשר על-ארון הערת את כל-אשר אצוה אותה
אל-בני ישראל : פ
ועשית שלחן עצי שטים אמיתיים ארכו ואמות
רחבו ואמה וחצי קמתו : צפית אותו נחוב טהור
וישית לו ונחוב סכיב : ועשית לו מסגרת
טפח סכיב ומשית ור-נחוב למסגרתו סכיב :
כה א ז ע ועשית

חומרה

ויצירת לו ארבע מסכות זרב ונחת אתי-רטבעת
על ארבע הפאה אשר לאربع רגליו : לערת
המכנרת תהין רטבעת לבטים לברים לשאת
ארת-השלחו : ועשית אתי-תבריס עצי שיטים
ויצירת אחם ורב ונטאים את-השלמן : ועשית
קערתיו וכפתיו וקשורתיו ומקרתיו אשר יסדי
ברון זרב טהור תעשה אחם : ונחת על-השלמן
לחם פנים לפני המר : *

פ

ויעשית מנחת זרב טהור מוקשה הצערת
המינרה ריבת ומונת נבייה בפטרה ופרחים
מננה יהיו : ושות גנים יצאים מצירה שלשת
כני מורה מצדה האחד ושלשה כני מנחת
מצירה השני : שלשה גבים משקרים בקינה
האחד כבתר ופרח ושלשה גבים משקרים
בקינה הצד יפהר ופרח בן לששת הקנים
היעאים צו' המנחת : ובמנחת ארבעה גבעים
משקרים בפרטיה ופרטיה : וכפתור תחת שען
הקנים מלחה וכפתול תחת שני הקנים מלחה
וכפתור תחת שני הקנים מכנה לששת הקנים
היעאים מנ' המנחת : כפתחותם וקנותם מננה
יהו כליה מוקשה זאת זרב טהור : ועשית אה'

נחתה

חומרה

זח

גORTHIA שבעה והעללה אתי-גORTHIA והאור עלי-
עבב פער : ומלהות ומחמותה נהרב טהור :
כבר זרב טהור יעשה אורה את קל-תבליט
תלאה : וראה ועשה בתבניתם אשר-אורה מראה
ברון : ס אתי-המשכן תעשה כו
עשר וריעת שיש משור ותכלת וארכון ותלוות
שני פריטים מעשה חשב תעשה ארם : ארך !
תירועה הארץ שמנה ועשרים נאפקה ותבליט
ארבע באפקה הייעת הארץ מונה אחת לכל
קייינע : תפיש הייעת תהין תברת אשא אל
אתרתה ותוכש ירעה חברת אשא אל-אתרתה
ונשת לאלת תכלת לע שפת הייעת הארץ
מקאה בחברת ובן תעשות בשפת הייעת
תקזינה במקברת השנית : תפשים לאלת
תעשה בירעה הארץ ותפסים לאלת תעשה
בקצה הייעת אשר במקברת המשית מקבלת
אלת אשא אל-אתרתה : ועתים תפשים קרבין
זרב וחברת אתי-הייעת אשא אל-אתרתה
בקברים וריה ופשׁון אחד : ועשית יריעת עזים
לאול על תפשׁון עשתי-עשרה ווועת תעשה
אחים : ארך ! תירועה הארץ שלשים באפקה
כח ב ז רוחב

תרומה

ב

צט

הקרש האחד לשתי ירחייו ושתן ארדים תפרח:
הקרש השני לשתי ירחייו: ולבצע המשכן
השנית לאთא אפוי עשרים קרש: וארכעים
ארונים כספר שני ארדים תחת בקרש האחד
ושני ארדים תחת בקרש השני: ולרכמי^{*}
המשכן נארה התעשה ששה קדרים: ושתן
קדרים תעשרה למזגערת המשכן ברכמים:
ויהו רתאמם מלמזה ותדו ידו תמס עלראשו
אל הטעבר האחת בו יתלה לשילם לשען
הפקעתו יהו: ודיו שמנת קדרים וארכעים
בספר ששה עשור ארדים שני ארדים תחת בקרש
האחד ושתן ארדים תחת בקרש השני: ושתן
קרחים עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן השני: וחמשה בריחם לקרשי צלע
המשכן לרביבים יפה: ותקרטת תפין בטור
בקדושים מבורת מונתקזה אלתקזה: ואות
בקדושים רצאה זקב ואות טבעתיהם תשעה
זקב בתים לברים זכפיות את הקרים ותב:
וגתקמות אורה המשכן במשפטו אשר הראית
בקר: * ס געשך פרלה וקלת ארונו יחש

ורחב ארבע באהו תריעת מורה אורה
ולעת עשרה ורעת: וחברת את חמיש תריעת
לבך ואת שיש תריעת לבך וככלת את שיש תריעת
השנית אל-סמל פניא האהן: ועשית טבשים
ללאות על-שפת תריעת האורה רקעינה בחרבת
וחמשים ללאות על שפת תריעת החברות
השנית: ועשית קרמי נחשה כספים וככאה
את-הקדושים כלאות בחברות את-ישראל יתיה
אחר: וסורה העור בידיעת האהן תני הידועה
העלפת מסורה אל אחורי המשכן: ונהאפה מה
ונהאפה מורה בענפ באנך ידיעת ישראל יתיה
ברוח עלייזורי המשכן מורה ומורה לבטהו: ועשית
מכסה לאהן ערת אלם מארכימים וככאה
ערת תחתים מלמעלה: *

פ

וכשי ועשית את-הקדושים למשכן עצי שטים עמידים:
עשרה אמות אורך בקרש ואמה וחצי האמה
רחוב בקרש האחד: שמי נורת לקרש האחד
בשלבה אשה אל-אחותה בן תעה לבב קדר
המשכן: ועשית את-הקדושים למשכן עשרים
לקרש יפאת גובה תינקה: וארכעים ארוי-ספר
תעה תחת עשרים בקרש שני ארדים תחת

תורומה

ותולעת שני יולש מישר מעשה חשב עשו
אתה כרבים: ונחתה אלה על ארבעה עפוני
שיטים מטפס נרכז גוים נרכז על ארבעה ארבע
בסוף: ונחתה אתחז פרכלת פחה הקדשים והכאות
מלוי שבה מבית לפרק את ארונו הערוות והבריה
תפרק כלם בין הקלש ובין קרש הקדשים:
ונחתה אהת בפרלה על ארוי העירה בירוש
הקדשים: ושבתי את חישלון מזרן לפניה
ונאת חסנורה נכח חשלון על אלע הפלשון
הימינה והשלון תחן על אלע צפון: ואשיית
פוך לפתח תאלל תכלת וארגמן ורולעת שני
לש משור כבשיה ורקם: ועשית לבך תמשה
עמורי שיטים ואפיית אטם נרכז גוים נרכז ואפיית
שלם חמשה אוניהשת: ס. ואשיית
כו את דמיבח עצי שיטים חמיש אמות ארדה ותפש
אפיקות רחוב רבווע יההתובגה ושלש אמות קמיהו:
ועשית גראנטו על ארבע פנוי ממעתתין
קרנייה ואפיית אהו נהשת: ועשית סיוטו לדלן-בלין
ונישו ומירוקפי ומולגנו ומחרתאי לבל-בלין
תעשה נהשת: ועשית לו מכבר מעשית רשות
נהשת ואפיית על בראש ארבע בבעת נהשת
על

תורומה

אל ארבע קיזוטיו: ונחתה אלה וחתת ברלב
הפקבה מלטפה והיתה הרשות עד הצע המזבח:
ועשית בדים למוכח ברי עצי שיטים ואפיית
אתם נהשת: והיכא אתה ברי בטבעת וגוו
הכדים על שתי צלעות הפבח בשאת אהו: נוב
לחיה תעשה אהו באשר הראה אה בדר כן
יעשו: * ס. ועשית את חצר תפשבן
לפאות נוב הינחה קלעים לחצר שען משור
מאה באקה אריך לפאה האחת: ועפורי עשרים
ואדיעתים עשרים נהשת זני העמרים ותשקיות
בסקפ: וכן לפאה צפון גארק קלעים מאה
אריך ועבגו אשלים ואדריהם עשרים נהשת עמורי
ונוי העמרים ותשקיות בסוף: ורחוב החצר
לפאותים קלעים חמישים אמה עמריהם עשרה
ואדריהם עשרה: ורחוב החצר לפאה קדמת
מייחה חמישים אמה: וחמש עשרה אמה
גאנים לבני עדריהם שלשה ואדריהם שלשה:
ולבחף השנה חמיש עשרה קלעים עמריהם
שלשה ואדריהם שלשה: ולשער החצר
מקה: עשרים אמה תכלת וארכנו ותולעת שני
ושש קשוו מעשה ורקם עמוריים ארבעה
ואדריהם

תוצאה

מפניו וארכיניהם ארבעה : * כל-עמוֹרִי תחצֵר סְבִּיל
סְחַקִּים לְסָפָגִים בְּסָפָגִים אֲמָנוֹת וְאַרְנִים נְחַשָּׁת :
אַלְךָ הַחֶזֶר מֵאָה קָאָפָה וּרְתָבָה תִּמְשִׁים בְּחַמְלִשִׁים
וְקָלְבָה קְמַשָׁ אַמְוֹת שְׁשָׁ מְשֻׂגָּן וְאַרְנִים נְחַשָּׁת :
לְכָלָל כָּלָל רְפָשָׁן בְּכָלָל עֲכָרָה וְכָלִילִתְרָתָה וְכָלָל
P. 20. יְתָרָת הַחֶזֶר נְחַשָּׁת : ס ס ס וְאַלְהָ
תְּזִיהָ אַתְּ-בָּנִי יִשְׂרָאֵל וְיִקְהָווּ אַלְךָ שְׁמָן יְתָרָת
כְּתִית לְפָאֹד לְהַעֲלָתָה נֶר הַמִּיד : בְּאַהֲלָל מוּעָר
מְחוֹזָן לְפָרְכָה אַשְׁר עַלְלַ-הַעֲרָתָה יְעַדָּק אַחֲרָיו אַרְנוֹ
וּבְנֵי מְעָרָב עַדְ-בָּקָר לְפָנֵי יְתָרָת תִּקְתַּתְּ עִלְםָן
בְּחָלָבָן מְאֹת בָּנֵי יִשְׂרָאֵל : ס וְאַלְהָ
הַקְּרָבָן אַלְךָ אַתְּ-אַהֲרָן אַחֲרָיו וְאַתְּ-בָּנֵי אַהֲרָן
מְתוּךָ בָּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָהָנוּ לִי אַהֲרָן גָּדָב וְאַבְיָהוָא
אַלְעָזָר וְאַיְתָמָר בָּנֵי אַהֲרָן : וְעַשְׂתָּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
לְאַהֲרָן אַחֲרָךְ לְקָבֹד וּלְתִפְאָרָת : אַפְתָּח תִּרְבָּלָל
אַלְ-כָּל-תִּכְמִיר-לְבָן אַשְׁר מְלָאָתָיו רְוֵה חַמְרָה
תְּגַשְׁלוּ אַתְּ-בְּנֵי אַהֲרָן לְקָרְבָּנוּ לְכָתְנוּלִי : וְאַהֲרָן
הַבְּגָרִים אַשְׁר יְعַשְׂוּ חַשְׁן וְאַפְרָוד וְמַעְלָל וְכִתְנָתָן
מִשְׁבָּצָן כְּצַנְפָּת וְאַכְנָת וְעַשְׂוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְאַהֲרָן
אַתְּ-רָאָבָן לְכָהָרָיִל : וְהַטְּבָת יְקָטוּ אַתְּ-יְהָהָב
וְאַתְּ-תִּתְכַּלֵּת וְאַתְּ-הַאֲרָגָן וְאַתְּ-תִּתְלָעֵת הַשְׁנִי

וְאַתְּ

הַצּוֹהָ

קָא

וְאַתְּ-תִּתְשַׁעַשְׁ : * פ
וְעַשְׂוּ אַתְּ-הַאֲפָדָן רְבָב חַלְבָה וְאַרְגָּן הַוּלָעָתָן
וְשָׁשָׁ מְשֻׂגָּן מְעַשָּׂה חַשְׁבָה : שְׁמִי כְּתָפָת חַבְרָה
וְיִתְהָלָל אַלְשָׁן קָצְוָתִי וְחַקָּר : וְחַשָּׁב אַפְרוֹת
אֲשֶׁר עַלְיוֹ בְּמַעַשְׂהוּ מְפָנֵי יְהָוָה זְהָב תְּכִלָתָה
וְאַרְגָּן וְרַולְעָתָה שְׁנִי וְשָׁשָׁ מְשֻׂגָּן : וְלַקְחָת אַתְּ-
שְׁמִי אֲבָנִי-שָׂהָם וְפַחַתָת עַלְיוֹדָם שְׁמָוֹת בְּגָן
יִשְׂרָאֵל : שְׁשָׁה מְשֻׂמְתָּם עַלְ-הָאָבָן הַשְׁנִית וְאַתְּ
שְׁמוֹת הַשְׁנִיר דְּנוֹתִינִים עַלְ-הָאָבָן הַשְׁנִית
בְּתַולְתָּם : מְעַשָּׂה חַרְשָׁן אֲבָן פָּתָועִי חַרְטָם
הַפְּתָחָה אַתְּ-שְׁתִי הָאָבָנים עַלְ-שְׁמָוֹת בָּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲסָבָת מְשֻׂבְצָות וְרְבָב תְּעַשָּׂה אַתְּ-ם : וְשְׁמָתָא אַתְּ-
שְׁתִי הָאָבָנים עַלְלַ-הַפְּתָחָה אֲבָנִי זְבָן לְבָנִי
יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁאָר אַרְנוֹ אַתְּ-שְׁמוֹתָם לְפָנֵי יְהָוָה עַלְלַ-
שְׁתִי תְּחִפָּי לְזָרָן : * ס וְעַשְׂתָּרָת מְשֻׂבְצָות שְׁנִי
וְרְבָב : וְשְׁתִי שְׁרִישָׁת וְרְבָב פָּהָר מִנְגָּלָת הַשְׁעָרָה
אַתְּ-ם מְעַשָּׂה עַבְתָה וְתִתְהָא אַתְּ-שְׁרִישָׁת הַעֲכָתָה
עַל-הַמְשֻׂבְצָת : * ס וְעַשְׂתָּרָת חַשְׁן
מִשְׁפָּט מְעַשָּׂה חַשְׁבָה כְּמַעַשָׂה אַפְדָר תְּעַשְׂנָה וְרְבָב
תְּכִלָת וְאַרְגָּן וְרַולְעָתָה שְׁנִי וְשָׁשָׁ מְשֻׂגָּן תְּעַשָּׂה
אַתְּ-וְרְבָבָן יְהָוָה בְּפֶגַל זְרָח אַרְבָּן וְרַתָּה רַתָּה :

כו א ۲۶ וְמַלְאָת

חצוה

ומלאת בו מלאת אבן ארגעה טורים אבן
בור און פטרול וברקת דבורה האחד : והטיר
השני נפק ספר גידלן : והטיר חשלשי לשם
שכוב ואחלמה : ורטור קרבני תרשיש ושם
וישפה משבצים ותק יהו בכלואקס : וראבנין
תרין על-שקל בינוי ישראל שתים אשרה על-
שפטם פתויה חוקם יש על-שם תרין לשין
אשר שכת : ועשית על-יהחן שרש נבלת
מעשרה עבת זרב מדור : ועשית על-החשן
שתי טבעות זרב וגנתה את-שי רטבשות על-
שני קצוות החשן : ותפרק את-שי עבתה הזרב
על-שי הטענת אל-קצוות הרשי : ואית-שי
קゾר שטי העכתרת תמן על-שי רמשבאות
ונורתה על-כרכרות האחד אל-מול פניו : ועשה
שתי טבעות זרב ושם אפס על-שי קצוות
החשן על-שפחו אשר אל-זבר האפור ביתה :
ועשית שטי טבעות זרב ונורתה אתם על-שי
כרכרות האפור מלפטרה מפול פניו לאמת
מהרברתו מפעל לחשב האפור : וירכשו את-
מכגי דחשן בטבעונו אל-טבעת האפור בפתחיל
הבלת להו על-תשב האפור ולא-זעם החשן
מעל

חצוה

מפעל האפור : ונשא אהרן את-עמותה בני-ישראל
בחשון המשפט על-לבו בכאו אל-דקוש ליברן
לפני יהוה פmir : ונחלה אל-חשון המשפט את-
הארים ואת-התרמים וחיו על-לב אהרן בכאו
לפני יהוה ונשא אהרן את-משפט בני-ישראל
על-לבו לפני יהוה תмир : * ס ועשית
את-קיעיל האפור כלול הכלת : ויהיה פיראש
בחוקו שפה יהיר ליפוי סכבי מעשה ארן כבוי
ההרא יהירלו לא יקרע : ועשית על-שולוי
רמי הכלת וארגזון ורעלעת שנ על-שולוי
קכיב ופענין זרב בתיקס סכיב : פעמן זרב
רמן פעמן זרב ורמן על-שולוי דפעיל
סכיב : ויהיר על-אהרן לשרת ונשמע קורי
ככאו אל-דקוש לפני יהיר וכצחים ולא
זמות : ס ועשית ציון זרב טהור
ופתחת עליו פתויה חותם קרש לירוה : ושם
אות על-פניל הכלת יהיר על-המצנחת אל-מול
פניהםצנחת יהיר : ויהיר על-מזה אהרן ונשא
אהרן את-ענן הקדשים אשר קרייש בני-ישראל
כל-מהת קירושים ודריה על-מזה אהרן
לזרון להם לפני יהיר : ושבצת הכתנה תשיש
כו ב ז ועשית

תזו

ועשית מגנפת שעש ואגנט התשורה מעשה
רקס : ולבני אהרון העשו כנתן ועשית להם
אבניטים ומגבעות קמעה למס ללבוד
ולתפאות : ولלבשת אהם אהת אהרון אהיה
ואהר בני אהו ומשחת אהם ומלאת אהר-ייזם
שלוי וקדשתי אהם וכברנו לי : ועשה להם מכבני
בד לכפות בשר עיריה מטבחים וער-יריכים
יהיו : ותחז על אהרון ועל בני בכאים ואל-אלל
מווער או בנטחים אל-המוכת לשורת בקרש
ולאיישאו און ומתו תקרת עלים לו ולירעו
ארביי : *

ס' ג' נוה הרכבר אשר תעשה
לhos לעלה אהם לכחן ליה פר אהר בר-
בקר ואילם שניים חמיים : ולhos מטבח ומלח
מצח בבלולות בטעמו ווקיק מטבח מטבחים
בשמון סלח חמץ תעשה אהם : נחת אהם
על-סל אחר ותקראת אהם גpel ואה-הדר
ואת שעי האילים : אהת אהרון ואה-בני הכהן
אל-פתח אתל מווער ורחצת אהם בפחים : ולכחת
את-הכבניטים וללבשת אה-אהרון אהת-הכנית
ואהר מעיל האפר ואה-האפר ואה-החשן
ואפרת לו בחשב האפר : ולכחת הפצעת עלי
ראשו

תזו

רשו ונחת אה-הדר הקוץ על-המצעפת :
ולקח אה-שען המשורה ויזקח על-ראשו
ומשחת אהו : ואה-גבירותיך ולבשיהם כתנה :
וינהרת אהם אבנט אהרון ובני ותבשת להט
מכבעת ותתוח לתם בהריה לחתק עולים ומלאת
יר-אהרון ידר-בניו : ותקראת אה-הדר לפני אהל
מווער וספדה אהרון ובני אהר-ייזם אל-ראש
תשר : ושהות אה-הדר לפני האה פחה אהל
מווער : ולקח אהם מלבס רפה ותתוח על-קרןין
הפהוב באבגען ואה-בל-ווען החשף אל-
סוד המובחן : ולחת אה-בל-הטל הכהנה אה-
הכהן ותת מיתרת על-הכהן ותת שטי הכהנת
ואה-הכהן אשר עליחו ותקטרת המובחנה :
ואה-בשר רפה ואה-ערו יאה-פרשו תשרוף
באלש מהוין למונחנה חטא הוא : ואה-האל
ההדר תחת וספכו אהרון ובני אח-ייזם על-
ראש האיל : ושהות אה-האל ולחת אה-
דומ ווינקעל הפהוב סכיב : ואה-האל חנטה
לינקתי ווינקעל הפהוב סכיב : ואה-האל חנטה
על-ראשו : ותקטרת אה-האל הפהוב חטא
על-היא ליהויה בית יחוות אשה ליהויה חוא :
ולחת

חזה

משי וילקחה את ראייל המשני וסמלך אהרון ובנוי אהר
ירחים על־ראש ראייל : ושהתה אורת־ראייל
ילקחה מכם ונתקה על־הנער און אהן
ועל־תונך און בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּינָה ועַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַמִּינָה ועַל־בְּנֵי נְגָלָס הַמִּינָה ווֹרֶת אהן
הַדָּם עַל־חַמּוּבָה סְכִיב : וילקחה פון־דרס אשר
על־המִיכָה ומשמן חמשחה וחית על־אהרן
ועל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ונְגָלָס ועַל־בְּנֵי בְּנֵי אהן
וקרש הווא ונְגָלָס ובְּנֵי ונְגָלָס אהן :
ולקחה פון־האל הולך והאלה ואַת־הַתְּלָבָן
זמבעה אַת־הַטְּבָב ואַת־תִּרְתְּ הַכְּבָר אַת־
שְׁתִי הַכְּלִית ואַת־הַלְּבָב אשר עליון יאת
שׂוֹק תְּמִינָה כי אַיִל מְלָאִים הוּא : וכבר זה
אתה ותולת ליהם שמו אתה וורקי אהן
בְּפֶל רְבִנָות אשר לפני יתורה : ושמחת חבל
אל כבְּי אַתָּרָן ועַל כבְּי בְּנֵי ווֹנְפָת אתה תעופת
לפְנֵי יתורה : ולקחה אַסְט מְרוּס והקטרת
חמיובחה על־העללה לרעה ניוחה לפני יתורה
אשר הויא ליתורה : ולקחה אַת־הַחֲוָה מַאֲל
חַמְלָאִים אשר לאַתָּרָן ווֹנְפָת אַת־תִּנְפָּה
לאַי יתורה והאה לה לנטה : וקרשת אהן תונפה
התונפה

חזה

קר
חַנְגָּה וְאַרְוָה שָׁוֹק הַתְּוִוָּה אֲשֶׁר הַגָּת
אֲשֶׁר הוּא מַאֲלִיל הַמְלָאִים פָּאַשׂ לְאַתָּרָן
וְפָאַשׂ לְבְּנֵי : וְתָהָה לְאַתָּרָן וְלְבְּנֵי לְתָקָן
עוֹלָס פִּיאָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תְּרֻוָה הוּא וְתְּרֻוָה
יְהִיחָה מַאֲת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִכְתֵּי שְׁלֹמֹהָ
תְּרֻוָהָם לְרֻוָה : וּבְנֵי הַקְּרָשׁ אֲשֶׁר לְאַתָּרָן
יְהִיוּ לְבְּנֵי אַתָּרָן לְקַשְׁתָה בָּהָם וּלְמַלְאִיכָם
אתָתָרָן : שְׁבָעָת יָמִים יְלַבְּשָׁס דְּכָהָן תְּחִמָה
מְבָנֵי אֲשֶׁר זְכָא אַל־אַתָּל מַעַר לְשָׂרָה בְּקָרְשׁ :
וְאַתָּה אַיִל הַמְלָאִים תְּקָח וּבְשָׁלָת אַת־בְּשָׁרוֹ
בְּמַקְם קָרְשׁ : וְאַכְל אַתָּרָן וְבְּנֵי אַתָּכָרָן תְּאַיִל
וְאַתָּת־הַלְּחָם אֲשֶׁר בְּפֶל פְּרָח אַתָּל מַעַר :
וְאַכְל אַתָּס אֲשֶׁר בְּפֶר בָּהָם לְמַלְאָ אַתָּיְס
? קָרְשׁ אַתָּס וְיַר לְאַיִל כִּי־קָרְשׁ הוּס : וְאַסְט
יְתָר בְּבָשָׂר דְּכָלָאִים וּמַי־הַלְּחָם עַד־הַבָּקָר
וְשְׁלֹפֶת אַתָּה־הַנְּטוּר בָּאַש לְאָיַכְל כִּי־קָרְשׁ
הָרָא : וְעַשְׂתָה לְאַתָּרָן וְבְּנֵי בְּנֵה כָּל אַשְׁר־
צִוָּה תְּחִבָה שְׁבָעָת יָמִים תְּמַלָּא יָמִים : וְפָר
תְּפָאָת תְּשָׂרָה לְיָס עַל־הַכְּנָפָרִים וְחַטָּאת
עַל־הַמִּיכָה בְּכָפְרָה עַלְיוֹ וּמְשָׁחָת אַתָּ לְקָרְשׁוֹ :
שְׁבָעָת יָמִים תְּכָבֵר עַל־תְּפָגָם וְקָדְשָׁה אַתָּ
וְהִיא

הזה

ויהי רמוגל קוש קרשים כל-הגע במוֹת
שי יקבר : * ס ויהי אשר תעשה על-שניהם צרי ותיה
גבושים בגרשניהם שניים ליום פמיר : אר-חכש
פניך תעשה בכקר ואית הכבש השני תעשה
בין הערכים : ועשה סלה בבל בשון בחתת רבע
תמיון וגקי רביעת החוץ אין לבבש האחד : ואית
הכבש השני תעשה בין-הערבים במנוחת הבל
ובכבה תעשה זה לביית ניחת אשה להנאה :
עליה חמד לזרחיים פחה אל-מער לפני יהוה
אשר איגעד לך שכה לדבר אליך שם : ונונדרתי
שכלה לבני ישראל ונקרש בבלכיה : וקרשתי
את-האל מועד ואת-המושב ואת-הארון ואת-בנוי
אקדש לך ליל : ושכני בתרוך בני-ישראל והיימ
להם לאלהים : וירעו כי אני יהוה אלהים
אשר הווארי ארים מארין מאים לשכני
ברוחכם אמי יהוה אלהים : * פ ל
עיבי וצישי מזבח מקפר קטרת עצי שטים תעשה
אתו : אפה ארכו ואפה רחכו רכיע יהוה ואחתים
קטרתו מטנו קרנמייו : וציפה אתה זתב טהור אתה
גנו : ואית-קרתוי סכיב ואית-קרנמיי געשתי לו ור
וחב סכיב : ושתה טבעת זתב תעשה לו ומתח
לו

תשא

לו זו על-שתי צלעינו תעשה על-שניהם צרי ותיה
לבושים לבושים לשאות אתו ברכבה : ועשה את-
הברים עצי שטים ואפייה אתם זרכך : ונתתת
אתו לפני רפרקתך אשר על-און העגרת לפע
הכפרה אשר על-הערתך אשר אווער לך שפה :
ויהקפר על-או אדהן קפורה פפם בבלך בבלך
בדחטיכו את-תורה יקטריה : * ובהעלת אהרון בדיטינו
את-תינורת בון הערכים יקטריה קפורה תמייד מפער
לפניהם יהוה להרתויכם : לא-העלן אליו קפורה
זורה ועה ומנחה ונסך לא-תפכו אליו : וכפער
אהרון על-קרנתיו אחר-בשנה מום חטא
הכפרים את-בשנה יכפר אליו לזרחיים
קדרשכרים הוא ליהוה : פ פ פ

ירבר יהוה אל-משה לאמר : כי תsha ארין 21.2.P
ראש בני-ישראל לפקודיהם ותני איש פרש
כפער נפשו ליהוה בפקד אתם ולא-יהויה בהם
גנף בפker אתם : זה יתנו כל-העבל על-
תפקידים מחותית השקל בשקל הרקוש עשרים
גנין השקל מחותית השקל תרומה ליהוה : *
כל-העבל על-דפקרים מבן עשרים שנייה
ומיליה יתנו מזותמת יהוה : גאנשר לא-יינכת
מו א ז וחדל

וְתַדְלֵל לֹא יָמֻיט מִפְחַצְתִּים תַּשְׁקֶל לְהֹלֵל אֶת
תְּרוּמָה יְהוָה לְבָנֶר עַל נִפְשָׁתֵיכֶם : וְלַקְתָּה אֶת
בְּסֵף וְכָבֵד מִפְאַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתְתַּת אֲתֶךָ עַל
עֲבָדָתְךָ אֲתָּה מוּעֵד וְרָדָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לִזְכָּרוֹן
לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל נִפְשָׁתֵיכֶם : • פ

וַיֹּרֶבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לְאָכוֹר : וְעַשְׂתֵּךְ כִּיּוֹר
גִּתְחַת וְכֹטֵן נִחְשָׁת לְרָחָץ וְנִתְתַּת אֲתָּה בְּזִוְּאָתָל
מִשְׁעָר וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְגִתְתַּת שְׁפָה קִים : וְרָדָה אַתָּה
וְבָנָיו כִּבְנֵי אֶת־דִּידִים וְאֶת־גָּלִים : בְּכָאָם אֶל־
אֶתְלָן מוּעֵד יְרָחָזִים וְלֹא יִגְרֹרוּ אֹוּ גִּנְשָׁתָם
אֶל־הַפִּוְגֵּל לְשָׂרָה לְהַקְטִיר אֲשָׁה לְחוּחָה : וְתָחַזֵּ
יִרְוֹם וְגָלִים וְלֹא יִגְתַּחוּ וְתִיקְלַת לְהַמִּזְבֵּחַ קְדָמָם
לֹו וְלֹרְאֵי לְדוֹרָהָם : • פ

וַיֹּרֶבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לְאָכוֹר : וְאַתָּה קְחַלְךָ
בְּשָׁמִים וְרָאשׁ קְרִירָה דָּרְבָּן תַּמְשִׁל מִאוֹת וּקְנָפִים
בְּשָׁסִים מִתְצִירָה חַמְלִישִׁים וּמִאֲתִים וּקְנָרִים־בְּשָׁסִים
תְּמִלְשִׁים וּמִאֲתִים : וְקָרְבָּן חַמְלִישׁ מִאוֹת בְּשָׁקֶל
הַקְרָשׁ וְשָׁמְן יְהֹוָה קְרִישׁ וְעַשְׂתֵּךְ מִשְׁתָּחַת
קְרִישׁ רְבָח צְדִקְתָּה מִשְׁעָר רְבָח שָׁמְן מִשְׁתָּחַת
קְרִישׁ יְהֹוָה : וְמִשְׁתָּחַת בְּיַד אֲתָּה מוּעֵד וְאַתָּה
אַתָּה בְּגַתָּה : וְאַתָּה־שְׁלֹחָן וְאַתָּה־בְּלָבִילִוּ וְאַתָּה
הַמְנָה

הַמְנָה וְאַתָּה־בְּלִיה וְאַתָּה מִזְבֵּחַ דָּקְפָּתָה : וְאַתָּה
מִזְבֵּחַ הַעֲלָה וְאַתָּה־בְּלִי וְאַתָּה־כְּרִי וְאַתָּה־כְּנוּ
וְקָדְשָׁת אֶתְּסִים וְקָרְבָּן גָּוֹשׁ גָּרְשִׁים בְּלִי הַגְּנָעָ
בְּשָׁם יְקָרֵשׁ : וְאַתָּה־אַתָּה וְאַתָּה־בְּנֵי הַמֶּשֶׁה
וְקָרְבָּת אֶתְּסִים לְפָנֶיךָ לֵי : וְאַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּרְבֵּר
לְאָמֶר שְׁמַנֵּן מִשְׁתָּחַת קְרִישׁ יְהֹרָה הָלֶל לְדָרְתֵיכֶם :
עַל־בְּשָׂר אֶתְּסִים לֵא יְסַךְ וּבְמַחְבָּנוּ לֵא תְּשַׁעַשׂ
בְּכִינּוֹ קְרֵשׁ הוּא קְרֵשׁ יְהֹוָה לְכֶם : אַיִל אֲשֶׁר
יַּקְרַח בְּמַהוּ וְאַשְׁר יַּקְרַב יְהֹוָה מִפְנֵי עַל־זָר וּבְנִירָת
מַעֲפָיו : ס * מִפְנֵי יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה
קְחַת־לְעָן סָמִים נְפָף וּשְׁאַלְתָּה וּהְלִגְנָה סָמִים
וְלִבְנָה וְבָהָ בְּדֵ בְּבָדֵר יְהֹוָה : וְעַשְׂתֵּךְ אֶתְלָה קְטָרָת
לְקָח מְשֻׁעָה וְקָרֵשׁ קְבָלָה טָהוֹר קְרֵשׁ : וְשַׁחַטָּת
כִּמְפָנָה קְרָך וְנִתְחַתָּה מְפָנָה לְפָנֵי הַעֲרָה בְּאַתָּל
מוּשָׁע אֲשֶׁר אַזְעָד לְהַשְּׁמָה קְרֵשׁ גָּרְשִׁים
תְּהֹוֹה לְכֶם : וְתַקְטָרָת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמַחְבָּנוּתָה
לֵא תְּשַׁעַשׂ לְכֶם קְרֵשׁ חַדְרָה לְהַיְהָ : אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּמַהוּ לְהַיְהָ לְהַרְוחָה בְּזָה וּבְנִירָת
מַעֲפָיו : * ס * וַיֹּרֶבֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֹא
לְאָמֶר : רָאָה גּוֹאָתִי בְּשָׁם בְּצִילָּאָל בְּנֵוֹ אָרָי בְּנֵי־חַדְקָה
לְכִימָה יְהֹוָה : וְאַכְלָא אֲתָּה דָת אַלְתִּים בְּדָקָה קַשׁ
כו ב ז וּבְנִירָת

ובתבניהם וברעתם ובכל מלאכה : לחשב מחתבת
לעשות בזיהב וככיסף ובנחשות : ובחרשת אבן
לכלאות ובחרשת עין לעשנות בכל מלאכה :
ויאי הינה נתתי אותו את אלהילאך בז Achisped
למפתח דן ובכל כל חכם ללב נתתי חכמה ועשנו
את כל אשר זיתך : את ואל מועד ואת
הארן לעזרת ואת הרכבה את אשר עלי ואת
כל-כלי האל : ואת השלוחן ואת-כלי כליה ואות
הפניר תפלה ואות-כלי כליה ואת מזבח
הקטרת : ואת-מיובח העללה ואת-כלי כל-כלי
ואות-הכיוור ואת-כנו : ואת בגנו השדר ואת-
בגדי תקניש לאחרון הכהן ואת-יגנרי לבנה :
ואות שכנון המשתחווית קבורה הספיקים לקשר בכל
אשר זיתך עשו :

פ

ויאמר יהוה אל-משה לאמר : ואחד רבד
אל-בני ייְשָׂרָאֵל לאמר אך את-שבטה תשמרו
בי' את הוה ביני וכייכט לרווחים לדעת כי
אי יהוה מקרשכט : ושמורתם את-השבטה כי
קדש הוה לכם מחלליה מות וימת ב-כל-
העשה בה נלאה ונכרתת הנפש היה
מקרב עמך : שעשה ימים יעשה מלאכה וככום
השביעי

ד

השה קי

השכיעי שבת שבתון גורש ליריה כל העשרה
בלאה ביום השכת מות יומת : ושמרו בני
ישראל אחר השבח לששות אמתה שבח
לゾתם ברית עלם : בני ובין בני ישראל
אות הוה לא לעלם כי ששה ימים עשרה הוה
את-השימים ואת-הארץ וככום השכיעי שבת
וונפש : * ס ויתן אל-משה בכלו יי
לרבך אותו בחר סוף שני לחתה הערתת לחתת אבן
בחקים בגאנע אליהם : * וראה העם כי-בבש לב
משה לרשות מזנתר ניקל העם אל-אחר
ויאמרו אליו קום עשה-הלו אליהם אשר לכו חיל
לפניהם מיריה : משה דהיא אשר העלו מארץ
מצרים לא-זרענו מהיריה לו : ויאמר אלהים אחרון
פרקו נומי הרובב אשר באנון נשייכם בנים
ובנתיכם והכיאו אל : וויפרקו כל-העם אדר
גומי תוחכ אשר באוניים וobiciao אל-אחרן : וויה
מורים ויצר אתרו ברוט וועשרו עלי נסכה
ויאמרו אלה אלהי זיך ישראאל אשר העלך מאירן חיל
מצרים : וויה אדרון ובין מינכה לפניו וויה ראהרן
ויאמר חן להרתו מחר : ווישכמו מפהורת ווועל
עליה ותקש שאלמים ווישב העם לאכל ושרו
ויקמו

וילקמו לתק : פ נס בזבזת קב"ה
 ויריב תעה אל-משה לזרד כי שחת עטך
 אשר העלה מארץ צירים : פיו ממר מך
 תרדר אשר זיהים עשו לדם גל מסכה
 ושתחווילו יוכחילו ונאקו אלה אל-ידך
 ישראל אשר העליך מארץ מצדים : נאמר
 יהוה אל-משה ראתי אזהע דמי והנה עס
 קשה עזרך הוא : ועפה העקה לי וחראי בהם
 ואכלם ואעשה אוחן לנו נמל : • ויתל משה
 את-פני יהוה אל-מי ויאמר למך יתרה יתרה
 אפר בעפר אשר הולאה מארץ מצדים
 בכח גדור וביר תוקה : לפניו אזכיר מצדים
 יאוור ברגץ הויצאל לדור ארבע כבשים
 ויללחם מעל פני הארבה שוכן חരון אף
 והלטס על-תרעה לאמר : וכל יאברה ליזח
 ולישראל עכידך אשר נשבעת להם כל
 ותריבר אל-הם ארבה אמת ורצעם בכוכבי
 השמים וכל-ארן זאת אשר אמרתי אתה
 לורעס ורביו לעלם : וודם יהוה על-תרעת
 אשר רבר לאשורת לעמו : פ
 פגנויו זין יבר משה מז'רker וילני לחות העזת בdry
 מילני עד כל ד

לחות נחכים משען עברים מיה ומיה הם
 נחכים : ולחות מעשה אל-הם הטהר והמקה
 מכתב אל-הם והוא חרות על-חלחות : וישמע
 יהושע את-קל האם ברעה ויאמר אל-משה נייק'
 קל מלתחמה במקה : ייאמר אין קל עניות
 גבורה ואין קל עניות חלשה קל ענות אנכי
 שמע : ויהי נאסר קרב אל-התקה וירא את-
 העיל ומחלת יחרץך משה וישך מידך את-
 הלחות וישבר אתם התחה הדר : ויהי את-
 העיל אשר עשו ושרף באש יוטחן ער אשר-
 גך וויר על-פניהם וישק אר-כני יישואל :
 ויאמד משה אל-אדרן וזה עשה לך העקב הזה
 כי-הבא את עלי חטאך נרלה : נאמר אחרון
 אל-חרך אף ארני אתה ברעת אדר-קעם כי ברע
 הוא : ניאמרו לי גשא לנו אלהים אשר ייכו
 לפנינו כי-יה : משה האיש אשר העלו מארן
 מארן לא ירענו מודה היה לו : ניאמר לך למי
 הזכ הרברקו ווינו-לוי ואשלכחו באיש וצא
 העיל הזה : וירא משה את-העם כי פרע הוא
 כי-פרע אהרון לשכחה בקמיהם : ויעמד
 משה בשער הקהנה ויאמד מילרכיה אל-
 ויאפסו

חטאו

וְאֵקַפּוּ אֶלָּיו בְּלֹבִנִי לְיוּ : וַיֹּאמֶר לְהָם כִּי־אָכַר־
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל שֵׁמוֹ אִישׁ־חָרָבִי עַל־
יְמֵיכוּ עֲבָרוֹ וָשְׁבוּ מִשְׁעָר לְשָׁעָר בְּמִתְּחָנֵר
וּוְרְבָה אִישׁ־אַתָּה וְאִישׁ אַתְּ־דָעָרוּ וְאִישׁ
אַתִּיקָרְבָּנוּ : נִזְעַשׂ בְּנֵי־לֹרַי בְּדָבָר מֹשֶׁה וּפְلָל
מִן־הַעֲצָם בְּיָמָם הַחֲיוֹא בְּשַׁלְשָׁל אֶלְפִי אִישׁ :
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֵלָאוֹ יְדֵיכֶם חַיּוֹם לְחַיה בָּיִת
אִישׁ בְּבָנוֹ וְאֶתְּתוֹ וְלַחֲתָה עַל־לִבָּם הַיּוֹם בְּרֵיכָה :
וְיֻהְיָה נְמַתָּה וְיֹאכַר מֹשֶׁה אֶל־לִבָּם אֶת־סְתָמָהָם
חָפְאָה בְּרֹלָה וְעַשֶּׂה אִשְׁאָה אֶל־תְּעוֹתָא אָוֶל,
אֲכַפְּרָה בְּעַד חָפָאתָם : וַיֹּשֶּׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
מִלְעָלָיו וַיֹּאמֶר אָנָּא חֶסֶד הָעַם הַיּוֹם חָפְאָה גְּרֹלה
וַיִּצְשְׁוּ לְהָם אַלְתִּי וְהַבָּ : וְעַבְדָה אֱמִתְתַּשָּׁא
חָפָאתָם וְאֵם אַיִן מְטַנִּי נָא מְפַרְךָ אֲשֶׁר בְּחַכְתָּה :
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַיְ אֲשֶׁר חָפְאָה לִי אֶמְחַנִּי
מָפְרָה : וְעַתָּה לְהִזְנָה אֶת־הַעַם אֶל אֲשֶׁר־דָבָרָתִי
לְךָ תִּמְעַד מְלָאֵי בְּלֹד לְגַעַד וּבְיִם פְּקוּדִי
וְפָקָרְתִּי עַלְתָּם חָפָאתָם : וַיֹּוֹף יְהוָה אֶת־
הַעַם עַל אֲשֶׁר גָּשָׂו אֶת־הַעֲלֵל אֲשֶׁר עַשָּׂה
לְךָ אֶתְּהֶן : ס . וַיֹּרֶבְרָיְהוּ אֶל־מֹשֶׁה לְדַבָּר
עֲבָהָתִי מַוחַה אֶתְּחָה וְחָגָם אֲשֶׁר בַּעֲלָתִי מַיּוֹרְאָן
מַצְדִּים

חטא

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבָּעוּ לְאָכְרָם
לְזַיְצָהָק וּלְעַקְבָּבְלָאֵמָר לְרוּחָה אַתָּה֙ אֶתְּנֶה :
וְשְׁלָחָתִי לְפָנֶיךָ פֶּלֶאָה וְגְרָשָׁתִי אַתְּ־הַגְּנָעִי
הַאֲמָרִי נְחָתָה וְרַפְרָוי הָחוּי וְחִכּוּסִי : אֶל־אָרֶן
בְּגִתְּחָלָב וְרַבָּשָׁבְכִי לא אָעַלְתָּה בְּקַרְבָּךְ בַּיָּעַם
קַשְׁרָה־עַל אֲתָה פָּנוּאָכְלָה בְּגַרְבָּךְ : וַיִּשְׁפַּע הַעַם
אֶת־תְּכַבֵּר הַרְעָה תְּחָה וַיָּתְבַּאַל וַיְאַשְׁרָה אַיִשָּׁה
עָרְיוֹ עַלְיוֹ : וַיֹּאמֶר הָרוֹה אֶל־מֹשֶׁה אַמְרָה אֶל־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַתָּם עַם קִשְׁרְהָעֶר רָגְעָה אֶת־
אַעֲלָה בְּקַרְבָּךְ וְכַלְיָחֵד וּעַלְיהָ הַוּרְדָר אֶרְיוֹל
כְּשָׂלָךְ וְזָרָעָה כֵּה אַעֲשָׂה־כָּלָךְ : וַיָּנָגְצָל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲתָה־עֲדָם מְתֹר הַוּרָבָר : וּמֹשֶׁה יָקֵח אֶת־
הַאֲהָל וְנַטְהֵלוּ ! מְתוּזָן לִמְתַחְנֵה וְרַתְקֵן מִנוּתַמֶּתֶתָה
וְגַרְאָה לוּ אֲדָל מְוֹעָד וְנִתְחַרְבֵּל בְּלַמְבָקְשׁוּ תְּהָה צִיא
אָל־אָהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר מַחְזִין לְפַתָּחָה : וְדַיָּה
בְּעַתָּה מֹשֶׁה אֶל־הַאֲהָל בָּקְמוֹ בְּלַהֲעַם וְגַזְבּוֹ
אָשׁ פָּתָח אַהֲלָיו וְהַבִּיטוֹ אַתְּרִי מֹשֶׁה עֲרַבָּאָו
הַאֲהָלָה : וְהַיְ כְּכָא מַשָּׁה הַאֲהָלָה יָרַד עַפְרָה
הַעַנְן וְעַמְרָה בְּתִחְעַם אַתְּ־עַמְרָה רַחַן עַמְרָה
וְיַאֲרָה בְּלַהֲעַם אַתְּ־עַמְרָה רַחַן עַמְרָה פָּתָח
הַאֲהָל גַּינְסָבְלַהֲעַם וְהַשְׁתָּחָווֹ אַשְׁׁפָתָח אַהֲלוֹ :
כה א , ۲۸ וּרְבָר

תשא

וְדַבֵּר יָמִין אֶל-מִשְׁמָר פָּנִים אֶל-פָּנִים כִּאֵשׁ
יָדָר אֲישׁ אֶל-לְדוֹתָיו וַיְשַׁב אֶל-הַמִּתְאָחָת
וּמִשְׁרָתוֹ יְהוָשָׁע בָּן-צַדְקָן נָעַר לְאָבִישׁ מְטוֹךְ
הַאֲרָל : *

लִלְישָׁי רִשְׁתְּ שַׂבָּת וּוֹלֵךְ וְמִגְּדָר אֵשׁ אַמְּרָה אָמְרָה אֱלֹהִים

דָּבָר אֶת-תְּשָׁם חַתָּה וְאַתָּה לֵא הַדּוֹעַתְנִי אֶת
רַמְגָדֵר שְׁלִיחָה עַפֵּי וְאַתָּה אַמְּרֵת דַּעֲמֵר בְּשַׁם
סְכִיחַתְנִי בְּשַׁעַתְנִי: וְעַמְּה אַסְגַּא מִזְאָחֵת מִן
בְּעִינֵךְ הַדּוֹעַי נָא אַתְּ-דוֹרֵךְ וַיַּעֲלֵךְ לְפָנָן
אֲלֹמֶזֶת חַן בְּעִינֵךְ וְרָאָה בַּי עַפֵּה דִּגְנֵי הַתְּהָ

וְיָאָמָר פְּנֵי לִיכֵּי וְתִגְנְהַתְנֵי לְךָ: וְיָאָמָר גַּלְיוֹ אָמְרָה
אָז פְּנִידָה חַלְפִּים אֵלַי הַלְלֵתְנוּ מִזְחָה: וּכְפַה וּגְרֵעָה
אֲפּוֹא יְמִזְאָתֵה חַן בְּעִינֵךְ אָז וְעַפֵּךְ הַלְּיאָ
בְּלַכְתִּיךְ עַפֵּנוּ וִנְפַלֵּנוּ אָנֵי וְעַפֵּךְ מִכְלְ-דָעָם
אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי תְּאִרְבִּיהָ : *

פ

כַּיִצְחַרְנָה אֶל-מִשְׁמָר נָס אַתְּ-דִקְרֵר תִּחְיָה
אֲשֶׁר דִבְרֵת אַעֲשָׂה בִּי-מִזְאָתֵךְ חַן בְּעִילִי
וְאַרְגֵּנה בְּשַׁם: וְיָאָמָר הָרְאָה נָא אַתְּ-כִּבְרִיךְ:
וְיָאָמָר אָנֵי אָעִכֵּר קָל-טֻוִי עַל-פֵּנֵךְ וּקְרָא-רִא-
בְּשַׁם יְהֹוָה לְפָנֵיךְ וִתְהִנֵּת אֶת-אֲשֶׁר אָחֵן וְרוּחָתֵי
אֶת-אֲשֶׁר אֲרַחֲמֵם: וְיָאָמָר לֵא חַוֵּל לְרַאַת אֶת

פְּנֵי

תשא

טֹנִי בִּי לְאַיְרָאִי הָאָדָם וְחִי: וְיָאָמָר יְהֹוָה תִּנְחַי
טֹק֊וֹם אַתְּיִ וִצְבָּתֵּה עַל-הַצּוֹר: וְתַהְלָה גַּעֲבָר בְּבָרִ
וְשַׁפְתִּיק בְּגַנְגָתֵה הַצּוֹר וְשַׁבְתִּיק בְּפִי עַלְיִיךְ עַרִי
עַבְרִי: וְתַסְרְתָל אֶת-גַּבְעִי וְרֹאֵם אֶת-אַחְתֵי וְפַעַנֵּי
לֹא רִאוֹ : *

וְיָאָמָר יְהֹוָה אֶל-מִשְׁמָר תִּהְנֹה רָאָה אָמְרָה אֱלֹהִים
אֲבָנִים קְרָא-שִׁים וְתַרְכֵתֵךְ עַל-הַלְלָתָה אֶת-חַמִּישִׁים
פָּרֶשֶׁת-וּמִזְחָה
תְּדָרְבָּים אֲשֶׁר תִּבְנֵי עַל-לְלָתָה תְּרָא-שִׁים אֲשֶׁר
בְּאָז'
שְׁבָרָת: וְהִיא בְּקֹונָ לְבָקָר וְעוֹלָתָ בְּכֶכֶר אֶל-דַר שֶׁל חָלָל
סִימִי וְזָבַת לְיֻלָם עַל-רַאשֵךְ : וְאַשׁ לֹא כַּמָּה
שְׁלֵה עַפֵּךְ וְגָמַש אֲלַיָּא בְּכָל-דָּרוּפֵךְ גָּמֵש
הַצָּאן וְהַקְּרָל אַל-יוֹשֵׁעַ אַל-בּוֹל הַהְרָא הַהְרָא :
וּפְסִלְתָשִׁים עַל-לְלָתָה אֲבָנִים קְרָא-שִׁים וְשִׁבְעָם
מִשְׁמָה בְּבָקָר וְעַלְיָאלַתְהָר סִימִי בְּאַשְׁר אָזְחָה
אֲתֹו יְכוֹדֵר שָׁנִי לְחֹתֶן אֲבָנִים: וְגַד יְהֹוָה בָּעָנֵן
וְתַחְצֵם עַמּוּדְנוּ שָׁמֵס וְיִקְרַא בָּשֵׁם יְהֹוָה: וְעַבְרַתְהָוָה
עַל-פְּנֵינוּ וְקַרְאָה יְהֹוָה יְהָלוּא אֶל-רִחוּם וְהַנְּן אַרְךָ
אַפִּים וּבְ-תִסְדֵר אַמְתָה: נִצְרָה-סְדָה לְאַלְמָקִים יְיֵוֹרָתִי
נְשָׂא עַזְוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאת וּגַנְקָה לֹא יִנְקָה פָּקָד
עַזְוֹן אֲכֻבּוֹת עַל-בְּנִים וּלְלָבָן בְּנִים עַל-שְׁלָשִׁים
וּלְרַבְעִים: נִמְהַר מִשְׁמָה וְיִקְרֵךְ אַרְצָה וְשָׁתָחוֹ:

כח ב 28

וְיָאָמָר

ויאמר אס-נָא מִצְאָתִי תַּמְבֵּל אֲרֹן יְהוָנָא
אֲרֹן בְּקָרְבָּנוּ כִּי יְסִכְשָׁר עַל הַיָּא וְסַלְתָּת
לְעַונְנוּ וְלְחַטָּאתָנוּ וְנִתְלָתָנוּ : * וַיֹּאמֶר הַנָּה אֲנָכִי
בְּרִית נָגֵר בְּלָעֵפֶל אַעֲשָׂה נְפָלָת אֲשֶׁר
לְאַבְנָרָא בְּכָלָהָרָן וּבְכָלַהָנוּם וְרָאָה בְּלָ
תְּגָם אֲשֶׁר-אָחָה בְּקָרְבָּנוּ אֶת-מְשָׁה יְהוָה כִּי-
נִרְאָה רֹא אֲשֶׁר אֵין עִשָּׂה עָמָר : שְׁכִיר לְדֹא אֲתָ
אֲשֶׁר אֲנָכִי מִצּוֹר דִּים הַנִּנְיָר גַּרְשִׁינְךֿ אֶת
הַאֲמָרִי וְהַכְּנָעִינְיוֹתָהִי וְהַפְּרוּי וְהַכּוּסִי :
הַשְּׁמָר לְדֹר פּוֹתְכָרָת בְּרִית לְיִשְׁבָּה אֶרְאֵן אֲשֶׁר
אֲתָה בָּא עַלְיהָ פּוֹתְחָה לְמַנְשָׁךֿ בְּקָרְבָּךֿ : כִּי אֲתָ
מִבְּחָתָם הַחֲזִין וְאֶת-מִצְחָתָם הַשְּׁבָרָן וְאֶת-
רִשְׁוֹתִי אֲשֶׁר-יוֹרֵד תְּבָרָחָן : כִּי לֹא הַשְׁתָּחַווּ לֹאֵל אֲחָר
כִּי יְהוָה קָנָא שָׁמָוֹן אֶל קָנָא הוּא : פּוֹתְכָרָת
כְּבִית לְיִשְׁבָּה אֶרְאֵן וְנוּ אֲחָרִי אֱלֹהִים וְנִכְחָלָ
לְאֱלֹהִים וְגַרְאָה לְדֹר וְאֶכֶלֶת מִזְבְּחָה : וְלִכְתָּה
מִנְחָה לְבָנָר וְנוּ בְנֵי יְהוָה אֲחָרִי אֱלֹהִים וְחוֹטָ
אֲתָה-בְּנִיךֿ אֲחָרִי אֱלֹהִים : אֲלֹהִי מִסְכָּה לֹא
תַּעֲשֵׂה לְךֿ : אֲתָה-תְּגַדֵּל מִצְוֹתָה תְּשִׁמְלֵב שְׁבֻעָתִים
תַּאֲכֵל מִצּוֹל אֲשֶׁר אָזְתָּךֿ לְמוֹעֵד תְּשִׁלֵּחַ אֲכִיכָּךֿ
כִּי בְּרָלוֹשׁ הַאֲכִיכָּךֿ צָאָת נְפָצָרִים : בְּלִפְנֵי
רָחָם

רָחָם לְיַיְלָה מִקְנָה תַּזְבֵּר פָּטָר שֹׂר נְשָׂה : וּפְטָר
חַמְלָה תְּפִנָּה בְּשָׂה וְאַבְ-לָא תְּפִנָּה וּשְׁפָטוּ
פָּל בְּכָרָו בְּנָךֿ תְּפִנָּה וְלָא-גַּרְאוּ פְּנֵי רַיקָּם :
שְׁשָׁת מִים הַעֲכָר וּכְוָסָה שְׁבִיעִי תְּשִׁבָּת
בְּחַרְישׁ וּבְקָאֵר תְּשִׁבָּת : וְתֵג שְׁבָעָת תְּשִׁבָּת
לְפָר בְּכָנוּי קַצְיָר תְּפִסָּס וְתֵג הַאֲסִיף תְּקוֹפָת
הַשְּׁנָה : שְׁלַש פְּעָמִים בְּשָׂנָר יְרָאָה בְּלִי-פְּרָל
אֲתָה-פְּנֵי הַאֲרָן : יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל : קִרְאָוְלִש
נְוּם כְּפָנֵיךֿ וְחַרְכָּתֵיךֿ אֲתָה-גְּבָלָךֿ וְאֲתָה-חַדְךֿ אַיְל
אֲתָה-אֲרָצָךֿ בְּעַלְתָּךֿ לְלָאוֹת אֲתָה-פְּנֵי יְהוָה
אֲלָתָךֿ שְׁלַש פְּעָמִים בְּשָׂנָר : לְאַ-תְּשִׁתְחַטֵּל
חַמְזָן דְּסִ-יְבָחִי וְלֹא-יַלְלֵן לְפָנָר זְבַח הַנְּדָבָה :
וְיִאָשֵׁת בְּכָרְיוֹ אַרְמָתָךֿ תְּבָא בֵּית יְהוָה אֱלֹהִיךֿ
לֹא-תְּבָשֵׁל נְדִי בְּתָלָב אַמְּנוֹ : *

פ

וַיֹּאמֶר הַוָּה אֶל-מֹשֶׁה בְּתַכְּלֵה אֶת-הַרְבָּרִים
הַאֲלָה לְיַיְלָה כִּי-לְפִי וּבְרָבִים וְאֶלָּה בְּרִתִּי אַתָּה
בְּרִית וְאֶת-יִשְׂרָאֵל : וְיֹוֹרֵשָׁס עַמְּתָ�תָה אַרְבָּעִים
יָמִים וְאַרְבָּעִים לְלָהָר לְחָם לֹא אָבֵל וּכְוָסָה לֹא
שְׁחָרָה וְכָלָבָה עַל-תְּלָחָת אֲתָה וּבְרִי תְּבָרִית
עַשְׂרָת הַרְבָּרִים : וְיֹוֹרֵשָׁס מִשְׁרָה מִירְסָי
וְשָׁנִי לְחָרָה תְּעַדר בְּרִי-מִשְׁרָה גְּרוּתָה מִן-הַמָּר
וּמֹשֶׁה

ויקרא

ומליח לא-זיה ע כי גנו עיר פגיו ברכבו אהו :
וירא אהרן זכל-בנין ישראל אר-משה ונהר
גנו עיר פגיו ויראו מנטה אלו : ווקרא אלהם
משה ונשבו אלוי אהרן זכל-הנשאים בענח
וירבר משח אלם : ואחריר-ך נושא כל-בנין
ישראל וצום את כל-אשר דבר יורה אהו
מפני ברר סיני : ויכל משה מרבר אתם ויתן על-
פנינו מסורה : ובבא משה לפני יהוה לרבר אהו
יגיר אר-הפטורה עד-צאתו מזיא ודרב אל-
בנין ישראל את אשר צורה : וראו בני-ישראל
אר-פנוי משה כי גנו עיר פגוי משח ורשבים
משח אר-הפטורה על-פנוי ער-באו לרבר
לה אהו : ס ס ס ויקבל משה אה-צל
P.22. ערת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הורבים
אשר-zion יורה לעשיתם : שעת נמי
חטאה מלאכה וכוים השכבי יהלה לכם
גרא שברת עבתו ליהוה כל-העשה בו מלאכה
זירות : לא-תבערו אש בכל-משבחים ביהם
השחת : *

ויאמר משה אל-כל-ערת בני-ישראל לאמור
זה תקבר אשר-זונה דינה לא-פער : קחו מאתכם
תרומה

ויקרא

הרומיול להזיה כל נריב לבו יביאך את תרומות
וינזיה ורב וכיסף ונחשת : והבלת וארגמו וחולעת
שני וSSH ועויים : וערת אלם כארקם וערת
הראשים ועדי שפיטים : ושלמן לפואר וכשימים
לשען חמשחה ולקלטה הפקמים : ואכני שחים
ויאני מלאים לא-פוד ולחשן : זכל-חמס-לב
בקבב יבאנו ויעשו את כל-אשר צונה יהוה : * את
הmeshben את אהרון ואה-מכבחו אר-קנסו ואות
גראשו אה-ברינו אה-עמרנו ואה-ארניו : את בריין
הארן ואה-ברינו אה-הפטורה ואת פלאת הפקה :
את-השלמן ואה-ברינו ואה-כל-בלוי ואת לחם
הפקים : ואות-קנרת הפקור ואת-בלורי ואת-גראתיה
ואת-צנן חמאור : ואה-זובקה חקטרת ואה-ברוי
ואות-שען חמלה ואת-קטרת הפקים ואת-בקר
הפקה לפתח המשכן : את מטבח דעל-לה
ואת-מכבר הנולשת אשר לו אה-ברוי ואה-בלוי
בלוי אה-תCKER ואה-כנו : את קלען החדר את
עמרוי ואה-ארנית ואת-קסר שער החדר :
את-זיהות דmeshben ואה-יתלה החדר ואה-
מיתרים : אה-ברוי החדר לשורת בקdash את
בנוי הקדש לא-הארן וכנו ואה-ברוי בנו לכתן :
ויצאו

ויקהל

שֵׁי וַיָּצַא כִּלְעֹתָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלְּפָנָי מֹשֶׁה : * וַיַּבְאָו
כָּל־אֲישׁ אֲשֶׁר־נִשְׁאָו לְבוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־גָּרְבָּה
רוֹחָו אֲתוֹ הַכְּיָאו אֲתָה־תְּרוּמָת יְהוָה לְמִלְאָכָת
אֱהָל מִזְבֵּחַ וְלִכְלָדִים עֲבֹרָהוּ וְלְכָנְעָרִים רְקָרְבָּשׁ : נִכְּאָו
הַגְּנִים וּטְבֻעָת וְכַיְמָוְן כָּל־פְּלַד וִזְבַּח וְכָל־אֲישׁ אֲשֶׁר
תְּגִירָה תְּנוּפָת וְכָבָב לִיהְוָה : וְכָל־אֲישׁ אֲשֶׁר־נִמְצָא
אַתָּה תִּכְלַת וּוּרְגָּם וְתִּוּלָעָת שֵׁנִי וּשְׁעַר וּנְعַם
וּוַעֲתָה אִילָּם מִאֲרָמִים וּעֶרֶת תְּחִשִּׁים הַכְּיָאו :

כָּל־מִזְבְּחָתִים תְּרוּמָת בְּסָף וּנְחַשָּׁת הַכְּיָאו אֲתָה
תְּרוּמָת יְהוָה וְכָל־אֲשֶׁר־נִמְצָא אַתָּה עַזִּי שְׁפִים
לְכָל־מִלְאָכָת הַעֲבָרָה הַכְּיָאו : וְכָל־אֲשֶׁר־חַכְמָת
לְבָב־כְּבִירָה פְּיו וְיִבְאָו מִסְתָּה אֲתִיה־תִּתְכַּלָּת וְאֲתָה
תִּאְגְּמַנוּ אֶת־תִּולָּעָת הַשְּׁנִי וְאֶת־הַחְשָׁש : וְכָל־
נִשְׁשָׁמָן אֲשֶׁר־נִשָּׁא לְבָנָו אַרְנָה בְּחַכְמָה פְּיו
אֶת־הַתְּעוּמִים : וּנְשֹׁאָסָם הַכְּיָאו אֶת־אֲכֵנִי הַשְּׁהָרִים
וְאֶת־אֲבִי הַמְלָאִים לְאַפְוָר וְלְחַשֵּׁן : וְאֶת־
הַבָּשָׂמִים וְאֶת־יִחְשָׁמֵן לְנֵיאָור וְלִשְׁמָן הַמְשָׁלה
לְקִמְתָּה הַפְּקָדִים : כָּל־אֲישׁ וְאֶשְׁתָּה אֲשֶׁר־גָּרְבָּה
לְכַמֵּם אֶתְתַּם לְבָבָא לְכָל־הַמִּלְאָכָה אֲשֶׁר־צָוָה יְהוָה
לְעִשּׂוֹת בְּיַרְמִישָׁה הַכְּיָאו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל נִנְחָת
לִיהְוָה

ויקהל

לִיהְוָה : *   פ

יֹאמֶר טָהָר אֶל־בָּנִי יְשָׂרָאֵל רֹא קָרָא יְהוָה   לְיִשְׁעָה
בְּשָׁם בְּצִלְּאָל בֶּן־אָוֹר כְּנִיחֹר לְמַטָּה יְהוָה :   שֵׁי כָּהֶן
וּמְלָא אֲתוֹ רֻוחָ אֱלֹהִים בְּחַכְמָה בְּרָבוֹגָה וּבְרָעָת קָרְבָּן
וְכָל־מִלְאָכָה :   וְלְחַשָּׁב מִחְשָׁבָת לְעִשָּׂת בּוֹתָב
וּבְכָסָפָ וּבְנוֹחָת :   וּבְחַרְשָׂת אָכוֹן־מִלְמָאת וּבְחַרְשָׂת
עַז לְעִשָּׂות בְּכָל־מִלְאָכָת מִחְשָׁבָת :   וְלְחוֹתָת גַּתָּן
בְּלִבְוֹ דָוִא וּאֵהָלִיאָב בֶּן־אָחָזְקָה לְמַפְרָה־גָּזָן :

מִלְאָא אֲתָם חַנְמָת־לְבָב לְעִשָּׂות בְּלִי־מִלְאָכָת
חַרְשׁ וְלְחַשָּׁב וּדְקָם בְּחַכְלָת וּבְאַגְּמָנוֹ בְּתִולָעָת
הַשְּׁנִי בְּכָשָׁשׁ וּאַרְגָּן עֲשָׂי כָּל־מְלַיאָבָה וּבְחַשְׁבִּי
מִחְשָׁבָת :   וְעִשָּׂה בְּצִלְּאָל אֵהָלִיאָב וְכָל־אֲשֶׁר־
תָּבִם־לְבָב אֲשֶׁר־גַּתָּן יְהוָה חַכְמָה וּתְבוֹנָה בְּהַמְּרָאָה
לְגַעַת לְעִשָּׂת אֲתָה־כָּל־מִלְאָכָת עֲבָנָה תְּהַרְשָׁת
לְכָל־אֲשֶׁר־צְיוּן יְהוָה :   וְיָקָרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצִלְּאָל
וְאֶל־אֵהָלִיאָב וְאֶל־כָּל־אֲישׁ חַכְסָמָלְבָב אֲשֶׁר
גַּתָּן יְרוֹהָה לִכְמָר בְּלִבְוֹ כָּל־אֲשֶׁר־גַּשְׁאָו לְבָנָי
לִקְרָבָה אֶל־הַמִּלְאָכָה לְעִשָּׂת אֲתָה :   וְיָקָה
מִלְפֵי מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר־הַכְּיָאו בְּנִי
יְשָׂרָאֵל לְמִלְאָכָת עֲבָנָה תְּהַרְשָׁת בְּקָרְבָּן
וְהָם הַכְּיָאו אֶלְיוֹן גָּרְבָּה בְּקָרְבָּן בְּקָרְבָּן :

קָיָג

לו

כַּט א . ז י וְיִכְּאָו

ז' קתול

וילאו באל-התקב'ם העשים און כל-מלאכיה
התקרש איש-איש נסלאכתו אשר-המלה
עשיס: ויאכדו אל-משה לאמר פרביכים העם
לרבכיא מדי הערבר' נסלאכיה אשר צויה ייונה
לעשית אהה: ויציו משה ויעברו קול בקינה
לאכבר איש ואשה אל-עווער קל-אכה
להרומה התקוש ויגלא העם מהכיא: וומלאכה
הרעה דים לבל-דומלאכה לשויות אהה
ונזהור: * ס ויעשו כל-חכט-לב בעשי
הנסלאכה ארתקשען עשר ריעית שיש משור
ותבלת ואונטן וחולעת שני פרביבים מעיש
חשב עשה אונם: ארתקה הרעה האלה שמנת
ונישרים באפה ורחב ארבע באפה הרעה
האהת מלה אהה לבל-הריעת: ויחבר אהה
המש הרעה אהה אל-אהת ותמש ריעת חבר
אהת אל-אהת: וויאש לאאת הכליה על שפת
הרעה האהה מקאה במחברת בן עשה בשפת
הרעה תקנינה במחברת הענית: חמשים
לאאות עשה בירעה האהה ותמשים לאאת
עשה בקנזה הרעה אשר במחברת הענית
מקבילה הלאה אהה אל-אהת: וויעש חמשים
קרמי.

ז' קתול
 קרי
 גראפי ותב זוחבר אה-הריעת אהה אל-אהת
 בקרפ'ס ויהי המשקן אחר: פ
 ווועש זיינע עויס לאהאל על-הmeshkan עשתה
 עשרה ריעות עשה אהס: ארתקה הרעה האהה
 שלשים גאנפה וארבע אמות רחוב הרעה
 האהה מלה אהה לעשתי עשרה ריעות: ווחבר
 אה-הmesh הריעת לבך ואה-ש הריעת לבך:
 ווועש גלאאת חמשים עעל שפת הרעה הקנינה
 במחברת ותמשים לאאה צעה עעל שפת הרעה
 החברת השנית: ווועש גראפי נחשת המשים
 לחבר אה-האול להוות אהה: ווועש מכסה לאאל
 ערחת אלים מאזומים ומבקפה ערות תחשים
 מלכعلاה: * ס ווועש אה-התקרשים חמישים
 למשקן עצי שטים עמדים: עצר אנט אריך
 התקרש ואמה וחיי האפה רחוב התקרש אהה:
 שתי ווות לckeresh האדר משלכת אהה אל-אהת
 בן עשה לבל קרש המשקן: ווועש אה-התקרשים
 למשקן עשרים קרשס לפאות נגב מינגרה:
 זארכעים אוניני-לכף עשה תחת שעונים תקרשים
 שני אדרים תחת-תקרש האדר לשתי ירכוי
 ושני אדרים תחת-תקרש האדר לשתי ירכוי:

כט ב ז' ולאלען

ויקרא

ולצְלָע הַמִּשְׁבֵּן הַשְׁנִית לְפָאַת צְפֹן עֲשָׂה
עֲשָׂרִים קְרְשִׁים : וְאֶגְבָּעִים אֲרַנִּים בְּסֶפֶר
שְׁנִי אֲרַנִּים תְּחִת תְּקִרְשָׁה אֶתְהָר וְשְׁנִי אֲרַנִּים
תְּחִת תְּקִרְשָׁה אֶתְהָר : וְלִרְכָּתִי דְּמִשְׁבֵּן יְמִתָּ
אַשְׁר שְׁשָׁרֶת קְרְשִׁים : וְשְׁנִי קְרְשִׁים עֲשָׂה
לְמִקְצָעַת הַמִּשְׁבֵּן בְּרוֹקְתִּים : וְתוּזְחָם
מִלְמְשָׁה וְתוּזְחָי יְהִי תְּמִיסָּא אֶל-דָּאשׁ אַל-
הַטְּבָעַת הַאֲתָה בָּן עֲשָׂה לְשִׁינְלָם לְשִׁנְיָ
הַמִּקְצָעָת : וְהַזָּו שְׁכָנָה קְרְשִׁים וְאֶרְנִים בְּסֶפֶר
שְׁנִי עַשֶּׂר אֲרַנִּים שְׁנִי אֲרַנִּים שְׁנִי אֲרַנִּים תְּחִת
תְּקִרְשָׁה אֶתְהָר : וְיַעַשׂ שְׁכָנָה קְרְשִׁים וְאֶרְנִים חַמְשָׁה
לְקִרְשִׁי אַלְעָד-הַמִּשְׁבֵּן הַאֲתָה : וְחַמְשָׁה בְּרוֹתִים
לְקִרְשִׁי אַלְעָד-הַמִּשְׁבֵּן הַשְׁנִית וְחַמְשָׁה בְּרוֹתִים
הַבְּרִית הַתְּחִין לְבָרְתִּים לְרוֹקְתִּים יְמָה : וַיַּעַשׂ אַתְּ
אֶל-הַקָּזָה : וְאֶת-הַקְרְשִׁים אֲפָה נְחָב וְאֶת-
טְבֻעַתְסָ עֲשָׂה נְחָב בְּחִים לְבָרִיחִים נְצָפָ אֶתְהָר
הַבְּרִיחִים נְחָב : וַיַּעַשׂ אֶת-הַפְּרִכָּת הַכְּלָה וְאֶת-
וְתוּלָתָ שְׁנִי וְשְׁשָׁנִי מְשָׂרָעָה חַשְׁב עֲשָׂה
אֶתְהָר כְּרִיכִים : וַיַּעַשׂ לְהַאֲגָעָה עַמְּדוּ שְׁטִים
וְצְפָם נְחָב וְוִיחָם נְחָב וַיַּצַּק לְלָם אֶרְכָּה
אֲרַנִּי

ויקרא

אֲרַנִּיכְכָּף : וַיַּעַשׂ מָסֵל לְפָרָח רְאֹתֶל תְּכִלָּת
וְאֶתְגָּמוֹן וְתוּלָתָ שְׁנִי וְשְׁשָׁנִי מְשָׂרָעָה מְעֻשָּׂה
רְקָם : וְאֶת-עַמְּבוּיו חַמְשָׁה וְאֶת-עַזְוִילָם וְאֶפְרָה
רְאַשְׁרָם וְתְּשִׁקְקָם זָהָב וְאֶרְגָּרָם חַמְשָׁה
נְחָת : פ
וַיַּעַשׂ בְּצָלָל אֶת-הָאָרֶן עֲצֵי שְׁטִים אֲפָלִים לְזָ
וְחַי אַרְבָּנוּ וְאֶפְרָה וְתְּמִיצָה רְחָבוֹ וְאֶפְרָה וְחַזְבָּן
קְמָתוֹ : וַיַּצְפַּחַד וְנְחָב טְהוֹר מְבִירָה וְמְחוֹזָן וַיַּעַשׂ
לְזָהָב וְנְחָב כְּכָבֵד : וַיַּצַּק לוֹ אֶרְכָּבָע טְבֻעַת וְנְחָב
עַל אֶרְכָּבָע פְּעַמְתִּיו שְׁלֹתִי טְבֻעַת עַל צְלָעָן
הַאֲתָה וְשְׁתִי טְבֻעַת עַל צְלָעָן הַשְׁנִית : וַיַּעַשׂ
כְּרִי עֲצֵי שְׁטִים וְצָאָק אַבְבָּב : וַיַּיְאָתֵה כְּבָרְדִּים
בְּטְבֻעַת עַל צְלָעָן הָאָרֶן לְשָׁאת אֶת-הָאָרֶן :
וַיַּעַשׂ בְּפְרִחָה וְנְחָב טְהוֹר אֶפְרָה אֶתְהָר וְחַזְבָּן
וְאֶפְרָה וְחַזְבָּן רְחָבָה : וַיַּעַשׂ שְׁנִי כְּרִיכִים זָהָב
עֲשָׂה אֶתְהָר קְצִירָה רְכִפְרָת : כְּרוּב אֶתְהָר
מְקָצָה מִזְבֵּח וְכָרוֹב אֶתְהָר מְקָצָה מִזְבֵּח מִזְבֵּחַ דְּרַכְפָּרָת
אֲשֶׁר אֶת-הַכְּרִיכִים מְשִׁיעִי קְצִוּתִי : וַיַּיְאָתֵה דְּרַכְפָּרָת
פְּרִשִּׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה סְלִכִּים כְּנָפִים עַל
רְכִפְרָת וְפְנִיהם אִישׁ אֶל-אֶתְהָר אֶל-הַכְּרִיכִים קְצִוּתִי
חַזְבָּן פְּנֵי הַכְּרִיכִים : פ
וַיַּעַשׂ

ויקהל

ויעש את-השלחו עצי שיטים אמתים ארבע ואקה רחמו ואקה והצקי קמתו: ויזף אהזו זרב טהור ויעש לו זרב סכיב ויעש זרב זרב למסגרתו סכיב: ויזק לו ארבע טבעות זרב וזהו את-הטבעות על ארבעה דפאות אשר לארכע רגליו: לעמץ תפנורת היי הפבעות בחלים לבדים לשאה אתי הצללו: ויעש את-הפריס עצי שיטים ויזק אהם זרב לשאת את-השלחו: ויעש אתי דבלים אשר על-השלחו את-גערתיו ואתי פתקיו את-מגקיתיו ואתר-הקשות אשר יפק בחתן זרב טהור: *

שי' ויעש את-המנרה זרב טהור מקשעה עשרה שליש' את-המנרה זרב וקנה בכיעיה כפתוליה כישון ופרחה ממנה הי: וששה קנים יצאים מזרקה שלשה: קני מנורה מזרקה האחד כפתול גערת מזקה העני: שלשה גבעים משקלים בקינה האחד כפתול ופרח שלשה גבעים משקלים בקינה אחד כפתול ופרח בן לששת דבקים הייצאים מזקה: ובמנרה ארבעה גבעים משקלים כפתול ופרח: וכפתול ההה

ויקהל

קטו

תחתן צלמי הקנים כפער וangepטל תחת צלמי^ט
הקנים מפער וכפהר תחתן צלמי הקנים מפער
לששה הקנים היוציאים מפער: כפתוריים
וקנים מפער דמי נלה מקשה אהוז זרב
טהור: ויעש את-גערת שבעה ומלקמתה
ומחתמתה זרב טהור: בכר זרב טהור עשה
אהוז את-בלבליה: *

טהור עלי שמי צלעתו על שנין אהוז לבלמים
לבלים לשאה אהו נהם: ויעש את-הבריס עצי
שיטים ויזק אהם זרב: ויעש את-שען המשחה
קרש ואת-קערת הקנים טהור מעשה
הכח: * ס ויעש את-מנורה העלה עז ליה
שיטים חמיש אמות ארבעו ותשמש אמות רחמו סכיב
רביע ושלש אמות קפתו: ויעש גערתי עלי כישון
ארבע פנתיו ממענו קנו גערתיו ויזק אהו נהשת: מהובי
ויעש את-בלבלי המונח את-הסיטה ואת-הצעט
ואת

אה זרב מלעל

יְקַהֵל

וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ אֲתָה־מִזְבֵּחַ וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
כָּל־כָּלֹיו עֲשֵׂה נָחָת : וַיַּעַשׂ לְפָנֶה מִכְבֵּר
מְעֵשָׂה רְשִׁת נָחָת תִּתְהַכֵּת בְּרוּכָבוֹ מְלֻמְטָה
עַד־חָצֵזָה : וַיַּצַּק אַרְגָּעָט טְבָעָת בָּאַרְבֵּעָת
הַקָּצָות לְמִכְבֵּר תִּחְחַת בְּחִים לְבִים :
וַיַּעַשׂ אֶת־הַכְּבָדִים עַזִּי שְׁטִים וַיַּצַּף אֶת־
נָחָת : וַיַּבְאֵ אֶת־הַכְּבָדִים בְּפֶגֶעָת עַל צְלָעָת
הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁאת אֲחֹת בְּחִים וַיַּכְבִּבְנָה לְחַתָּעָת
אֲחֹת : ס וַיַּעֲשֵׂה אֶת־הַבְּיֹור נָחָת
וְיָאָת בְּנֵי נָחָת בְּמִרְאַת הַצְבָּאת אֲשֶׁר צָבָא
פָּתָח אֹתֶל מָעָרָה : ס וַיַּעֲשֵׂה אֶת־
הַחֶזֶר לְפָאָת יְגַבְּרִי תִּמְגָּדְלִי הַחֶזֶר שְׁתִּ
מְשֻׁרָּה מֵאָה גָּאָה : עַפְרוּתָם עֲשָׂרִים וְאֶרְבִּינִים
עֲשָׂרִים נָחָת וְיִי הַעֲמָרִים וְחַשְׁקִים כֶּסֶף :
וּלְפָאָת צָפֹן מֵאָה בָּאָהָה עַפְרוּתָם עֲשָׂרִים
וְאֶרְבִּינִים עֲשָׂרִים וְנָחָת וְיִי הַעֲמָרִים
וְחַשְׁקִים כֶּסֶף : וּלְפָאָתִים קָלָעִים חַמְשִׁים
בְּאָהָה עַפְרוּתָם עֲשָׂרָה וְאֶרְבִּינִים עֲשָׂרָה
וְיִי הַעֲמָרִים וְחַשְׁקִים כֶּסֶף : וּלְפָאָת קָרְמָה
מִרְוחָה תְּמִשִּׁים אֲפָה : קָלָעִים חַמְשִׁים עֲשָׂרָה
אֲפָה אֶל־דְּגַתָּפָה עַפְרוּתִים שְׁלָשָׁה וְאֶרְבִּינִים
שְׁלָשָׁה

פְּקוּדִי קְיִ

שְׁלָשָׁה : וְלְבָבָה הַשְׁנִית מִיה וּמוֹר לְעַזְעַז
הַחֶזֶר קָלָעִים תְּמִשִּׁים עֲשָׂרָה אֲפָה עַמְרִים
שְׁלָשָׁה וְאֶרְבִּינִים שְׁלָשָׁה : כָּל־כָּלֶן הַחֶזֶר
כְּבָב שְׁשָׁמְרוֹן : וְהַאֲרָנִים לְעַמְרִים נָחָת
וְיִי הַעֲמָרִים וְחַשְׁקִים כֶּסֶף צְפָוּ רְאַיִתָּם
כֶּסֶף וְתִסְמְחִים כֶּסֶף כָּל עַמְרִי הַחֶזֶר : פְּנִימֵי
וּפְסִיק שְׁעָר הַחֶזֶר מִעְשָׂה רְקָם תְּבִילָת וְאַרְגָּנוֹ
וְהַולְעָת שְׁנִי וּשְׁשָׁמְרוֹן וְעֲשָׂרִים אֲפָה אֲחָת
וּקְוֹמָה בְּרַחְלָה חַמְשָׁה אַמְוֹת לְעַפְתָּה קָלָעִי
הַחֶזֶר : וְעַמְרִים אַרְבָּעָה וְאֶרְבִּינִים אַרְבָּעָה
נָחָת וְיָהָם כֶּסֶף צְפָוּ רְאַיִתָּם וְחַשְׁקִים
כֶּסֶף : וְכָל־הַיְהּוּת לְמִשְׁבָּן וְלְחַזְרָה כְּבָב
נָחָת : ס ס ס אלה פְּקוּדִי הַפְּשָׁקָה . P. 23.

מִשְׁבָּן הַעֲרָת אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי מִשְׁהָ עֲנָדוֹת
הַלְלוּיִם בְּרַל אַיְלָר בְּנֵי אַרְבָּן הַבָּהּוּן : וּבְאַלְאָל בְּנֵי
אַרְיִי בְּזִקְחוֹר לְמִעְמָה יְהֹוָה עָשָׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר
זָהָה יְהֹוָה אֶת־מִשְׁהָ : וְאֵת אַחֲלִיאָב בְּנֵי אַחֲיָקָד
לְבִטְחָה־זָהָן תְּרֵשׁ וְחַשֵּׁב וְרְקָם בְּמִלְלָה בְּאַרְגָּנוֹ
וּבְחַולְעָת הַשְׁנִי וּכְשָׁש : * ס כָּל
הַחֶזֶר הַעֲשָׂה לְמִלְאָכָה בְּכָל מִלְאָכָת וְקָרְשָׁ
וְיִהְיָה זָהָב הַתְּנוּפָה תְּשִׁיעָה וְעֲשָׂרִים כֶּסֶף
לְאָהָה אֶל־דְּגַתָּפָה עַפְרוּתִים שְׁלָשָׁה וְאֶרְבִּינִים
שְׁלָשָׁה

ל א ३० וּשְׁבָע

לט

שי
חבירין
כשחו
חשי

ושבע מאות ושלשים שקל בshell לתקנת :
ונכרי פקורי הערה מאת בכיר ואלה ושבע
מאות וחמשה ושלשים שולב בshell לתקנת :
בקע לגלגולת מחרץ השקל בshell רתקנת
לכל העבר על דפוקים מון עשרים שניה
ונמעלה לשידמות אלף ושלשת אלפיים
וחמש מאות וחמשים : יורי מאה בכיר הנקבי
לאקה את ארני רתקנת ואת ארני רפרכת
מאה ארנום למאה הכביר בכיר לאון : * ואה
האלף ושבע המאות וחמשה ושלשים עשר
ויעם לעמורים זפה ראשדים וחשק אחים :
ויהשת דתנפחה שבעים בכיר ואלפים וארבע
מאות שקל : ויעש בה את ארני פרחה אזול
סודר ואת מיבח הנחשות ואת נכבר הנוחשת
אשרילו ואת בלבל הפעובה : ואת אמי הרצוי
סביב ואה ארני שער החצר ואת בל יתרה
המשגן ואת בל יתרה הרצאר כביב : וכן הצלחה
ווארגנו וחולעתה השני עשו בכיר שער לשורת
בקנת ויעשו את גבריה רלך אער לאון באשר
זורה יהוה אהמשה : *

פ

פקי' קיח
שני וועל משור : וירקע אה פמי תודב וכקוץ
ברחילם לעשות בטור התכלת ובטור האריגן
וכטור חולעתה השאי ובטור השיש מעשה חשב :
כתרפת עשו לוחבות על שני קצונו חבר : והשב קצוני י'
אברתו אשר עליו מנפי רוא כמעשדו וכרכ
תכלת וארגנו וחולעתה שני וועל משור באשר
אה יהוה אהמשה : ס

ויעשו
את אכני תחמת מסבנת משבצת נגב מפתחת
פתותי חומס על שמוט בעי ישאל : וויש אחים
על כתרפת האדר אכני זכרון לבני ישראל
באשר צונה יהוה אהמשה : פ

ויעש את חחשון מעשה חשב כמעשה אבר ורכ
תכלת וארגנו וחולעתה שני וועל משור : רכוע
תיה קבוע עשו את חחשון ווית ארכו ווית רחבי
כבל : וימלארכו ארבעה טרי און טר ארם
פטלה וברקח תטרו האחר : ורקו הרשני נפה
ספר ויתלים : וחתוך השליישלים שבו ואחלמה :
ויתו הרכבי תריש שהם יושפה מוסנת
משבצות נגב במלאותם : והאקרים על שמוט
בנוי ישראל בנה שתים עשרה על שמוטם
פוגות חיקם איש על שמוטו לשנים עשר שבט :
ויעשו

ל ב ३०

המשגן
הצלחה
ווארגנו
וחולעתה
בקנת

פרק ו'

ויעשו על-תתנן שרשרת גבולה מעשה עצה
ויבב טהור : ויעשו עתי משבצת ריבב ושתי
טבעת זרב ויתנו אורה-שתה המבעת על-שניהם
קצוות החישן : ויתנו שתת העבותה הוקב על-
שתי המבעות על-קצוות החישן : ויתן שתת
קצוות שתת דעכחות נגנו על-שתה המשבצות
ויתangs על-כחפה האפר אל-טל פגוי : ויעשו
שתה טבעה זרב וישמו על-שניהם קצוות החישן
על-שפחו אשר אל- עבר האפר בירה : ויעשו
שתה טבעת זרב ויתangs על-שתה כחפה האפר
מלכטה מנול פגוי לעמץ מהברתו מפערל
לחשב האפר : וירכו אורה-החשן מטבעתו
אל-טבעה האפר בפתיל תבלות להריה על-
תשב האפר ולא-יוח החשן מעל האפר באשר
זורה יונה את-משה : *

פ

פערן ורמן על-שלוי המועל סכיב לשורה באשר
זורה יונה את-משה : ס ויעשו את-
הכתנה שיש מעשה אויג לאחרן ולגנו : ואל-
המצפער שיש ואלה פארה המבעת שיש ואלה
מכנס חבור שיש מזור : ואת-האנט שיש קשור
ותכלת וארכן ותולעת שני מעשה למס נאشر
זורה יונה את-משה : ס ויעשו את-
אץ נורתקיש זרב טהור יכחכו צלי נכרתב
פתחו חותם קרש לזרקה : ויתנו עליו פטיל
הבלת להה על-המצפער מלמעלה באשר צורה
זורה את-משה : ס ותכל כל-עכדה
משבן ארל מעד ויעשו בני ישראל כל-אשר
זורה יונה את-משה בן עשו : *

פ

ויבאו את-המשבן אל-משה את-הארול ואת-כל-
כליו קרפי קבשו בירחו ועמריו וארכן : יאת' בויחו
מכפה עורת האלים המדרמים ואת-מכפה ערת
התחשים ואת-פרכה דבקר : את-אורון הערת
ואת-יברו ואת-הכפרת : את-השלוחן את-כל-כלו
ואת-לחם רפאים : את-המנרה הטורה ארה-
גרליה גורת המערה ואת-כל-כלו ואלה שמן
הכארו : יאת-קופח הרוב ואלה שמן דמפעת
ואת

פקורי

ואת קפורה הספמים ואות בקר פתח האות : אה
מנגח הנחשה ואות-מכבר הנחשת אשר לו את
כביו ואות-בלבליו את-יבכד ואת-יכנו את קלע
תבצץ את-עפלה ואות-ארנינה ואות-רפקר לשער
הרוצר את-מיידייו וימרכזית ואת-בל-בל עברת
הפסכו לאול מוער : אר-כנרי השדר לשורת
בגלוש את-כנרי הקרש לאחנון חכמו ואות-כני
כני לכהן : בכל אשר-זאת רעה את-משה נו
עשה בני ישראל אמת כל-הענאה : ווראא מטה
אות-בל-הפלאה והנה צשו אלה באשר צנה
יהה בו עשו וברך אתם משה : *

פ

חמש שיעי
בראשון באחד לחוש תקדים את-משben אהל
מושר : ושפט שם אמת ארנן העזרות וסבת על-
מוחמי תארן את-תפלת : ותבאת את-השלתו וארכבת
אות-עובי והכאלת את-המנורה והעלית את-
גרלה : וגתה את-מיבות תונבר לקטורת לפני
ארנו מעברת ושפטת את-בקר ופתח למשben :
ונתלה את-מיבות תעלמה לפני פתח למשben אهل-
מושר : ונתה את-הכדר בין-אול מוער ובין
המנורה נתה שם מים : ושפטת את-התרצר סכיב
ונת

פקורי כב
ונתת את-בקר שעור הרוצר : ולקחמל את-שמן
המשקה ומשות את-המשבן ואות-בל-אשר-
בו וקרשת אתו ואות-בל-בליו ותירה קרש ;
ומשות את-מיבות הульם ואות-בל-בליו וקרשת
אות-הכובב ונגה הנטבה גנש גרשיס :
ומשות את-הכבר ואות-כנו וקרשת אתו
ויהרכבת את-אהרן ואות-כני אל-פתח אורל
טוער ורחצתם בהםים : וחלבשת את-אהרן
את-בנוי המדרש ומשות אתו וקרשת אתו
יבננו לוי : ואות-כני תקריב וחלבשת אתם בחתה :
ומשות אתם באשר משות את-אבירם וכחני
לי ותירה להחת להם משותם להחתת עולם
לדורותם : ויעש משה כל-אשר ציה ונגה
אהרנו גנו עשה : *

ששי

הראשון בשירה השנית באחר לזרע והקם
המשben : ווקם משה את-המשben נתן את-אדני
וישם את-ירחשי ויתן את-בריתיו ויקם את-
עמוריו : וויריש את-האול על-המשben וישם
אות-מכסה ההארל גלו מלכעלה כאשר צורה
ירוח את-משה : *

ויתן

פרקוי

ויהן את-הכפרות על-הארון מלמעלה : ויבא
את-הארון אל-המשכן וישם את פרוכת הכפר
זעיר אל ארון העזרה כאשר צור יהוה את-
משה : ס זרך המשכן צפנה מוחוץ לאלהל
מושער על-צורה המשכן מוחוץ לאלהל
ווערד אליו ערד להם לפעי יהוה כאשר צורה
יהוה את-משה : ס וישם את-
הכפעה באלהל מושער בכתה השלחן על-רד
המשכן נגבה : ויעל הרקע לפניהם יהוה כאשר
צורה יהוה את-משה : ס וישם את-
המזבח וחוק באלהל מושער לפניהם הפרוכת :

ויקפר אליו קפורת ספיט כאשר צורה את-
שכיעי משה : * ס וישם את-מתקד הפחת
למשכן : ואלו מזבח הקבלה שם פחה משפטן אשר
מושער ויעל עליו את-הכעלה ואדרה בגדה כאשר
צורה יהוה את-משה : ס וישם את-
הרכיר בין-אלהל מושער ובין הפחת וויתן שיבת
מים לרחצה : ורחציו נטנו מישר ואדרון ונני
את-יריחס ואת-דריליחס : בכדים אל-אלהל מושער
ובקרכתים אל-המזבח יהה צורה כאשר צורה
את-משה : ס ונקם את-ההארון
סכיכ

פרקוי

כבב למשכן ולמזבח וויתן את-מתקד שער החצר
ויבל משה את-המלאכה : *

פ

ויבס העוגן אה-אותל מושער וכבוד יהוה מלא
את-המשכן : ולא-יבבל משה לבוא אל-אותל
מושער כי-שכו עליו העוגן וכבוד יהוה מלא
את-המשכן : ובכחולות העוגן מעל המשכן
ישע בפי ישראל בכל מסעיהם : ואם לא עלה
העוגן ולא יסעו עד-ים העלתו : כי ענו יהוה
על-המשכן יקסם ואש היה לה לילה בו לעיני כל
בית-ישראל בכל מסעיהם :

חזק

טעמי ייחד לעשות הרבות

אנכי יהוה אלתיך אשר החזאתיך מארץ מצרים
כבות עבדים : לא-יראה לך אלהים אחרים על-
פני : לא-תעשה לך פסל וכל-ההמוניה אשר
בשדים מפעל ואשר הארץ מיתה ואשר בם
טוהר לאין : לא-תרשותה להם ולא
העוגנים כי אנכי יהוה אלהך אל-קנא פקד
לא א י עז

סדר הפטרות של ספר שמות

כמנוג קהילות הספרדים והאשכנזים ה'ג'

שנת שבתנו . ופרשיות שקלים בדור פחה והדרש הפטוריותן וגט
בכפו פשת והפטרת שבת רוח' והפטרת מחר חרש בירוי
שהיה ערך מוכן לקוראים בבית הכנסת והונה
הכל ברוח העזין כייר שאות יוחר עז
מכל אשר געשה עד הנה :

על ידי גגניר כגעלה געש ומילות יטול יהודת פיוא נג'

פה חער המהוללה אמשטירדטם יג'

בשנה

שמע ה' קול יהודת ואל עמו תביאנו לפיק :

ונפש על ידי גוריارد יהואן יאנסן
ובבית והברור ישראל מונרווי :

עשרה הרכבות

עלון אברך על-בנינים על-שלשים ועל-רביעים
לשניא : וועל' חדר לאלאפים לא-הביב ולטנאי
מצוחה : לא השא את-שמרים
אל-הדר לשוא כי לא גקיה ורזה את-אשר-ישנא
את-שומו לשוא :

זכור את-יום השבת לקראו : ששת-ימים היעבד
יעשיט כל מלאכיהך : ויום השבעי שכת לרונה
אל-הדר לא-תעשה כל-כלאכה את-הרב וכברך
עברך נאם-הדר וכבר-הדר ונזכר אשר בשעריך :
כי ששת-ימים עשית יערעה את-הশמים וארת-
הארון את-תנוט ואות-כל-אשר-בם ניגח בינוים
השביעי על-יבנו ברכה יחרונא את-ימים המשחת
ונקרשטו : כבר את-איך ואת-הברך
לפצען יארכו ימיך אל-הדרמה אשר-יהוה אל-הדר
גלו גלו : לא תרצה ס לא רגנוב ס לא
תינאף ס לא רגנוב ס לא
חאניה ברענע עד-שקר : ס לא
תתקבב בית ראה ס לא
תתקבב אישת ראה ועכברו וגמורו ישועו ותחמו
ונכל אשר לואך :

*****

קדום ההפטרה יברך
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר
בתרן בכינאים טיבים ורזה ברכירם
הנאמרים באהמת ברוך אתה יי' הבוחר בתורה
במשה עבדו ובישראל עמו ובכינאי דאחים
ויחזק :

ואחר קריית ההפטרה קודם ברכות אחרונות מוגנס לומר
פסק ויה

גָּאֲלָנוּ יְהֹוָה אֱלֹאֹת שְׁמֶנוּ קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :

ואחר קרייתה יברך

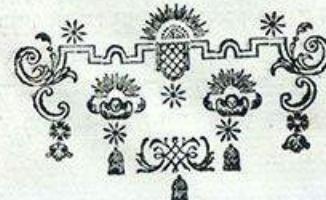
ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם צור
כל-העולם זדריך בכל-הזרות .
האל הנאמן הדואמר ועשה . מרבה ומנקס .
כى כל-דבריו אמת ונדריך . נאמן אתה הויא יי'
אלהינו נאמנים דבריך . ורבר אחד דבריך
אחר לא ישב ריקם . כى אל מלך נאמון
אתה . ברוך אתה יי' האל הנאמן בכל-
דבריו :

רham

ברכות הפתשות

רחם על ציון כי היא ביה תניו . ולעלמה
נפש תושיע בטהרה בימינו . ברוך
אתה יי' קשחת ציון בבגנית :
שמעתנו " אלתנו באלהו רגניה עברך .
ובמלכות בית דור מישיך . במתנה
כ'א וניל לבנו . על בסאו לא ישב דור . ולא יהלוי
עד אחרים אתה בכוו . כי בשם קרשך
שבועה לו שלא נכה נרו לעולם נער . ברוך
אתה יי' פן דור :

על התונה ועל הקבורה ועל הנבאים ועל
ים נשברת חור שחתה לנו יי' אלתינו .
לקוריש ולבונח ללבוד ולהפארת . על
הכל יי' אלתינו אנו מודים לך . ומברכים אותך
יזכרך שברך בפי כל-חי תמיד לעולם נער .
ברוך אתה יי' מקרא השבת :

רשות שמות כמנוג הסדרים בירמיה
סמן א

דברי ימיות בחלקו מתקנים אשר
בעירות בארין בונם : אשר היה
דבר ידודה אלו בימי אשדרו קז-אמון מלך
יהוֹרָה בשליש עשרה שנה למלוכו : ויהי בימי
יהוּקִים בזיאשדרו מלך יהוֹרָה עד תם עשרית
עשרה שנה לזרקיו בזיאשדרו מלך יהוֹרָה
עד גלות ירושם בחרש החמישי : ויהי דבר
זהו אליו לאמר : ביטר נזרע בבטן ירענן א'זק' י'

ובטרם יצא מתחם הרקשתך נביא לנוים
ונתקף : ואמר אלהי אמי יהוֹה הנה לא-יבעת
דבר כיינער אמי : ונאמר יהוֹה אלהי אלהיך
נעך אנכי כי על-כל-אשר אשלחך תלך ואת
כל-אשר אצוך תרכך : אלהיך נפניהם כי
אתה אני להצלחה נאם יהוֹה : נשלח יהוֹה את
ך'ו נגע על-פי ונאמר יהוֹה אליו תה גתתי דבר
בפיך : ראה הפקרתך ! תיום חות על-הנויים
ונעל רפמלוות ליהוש לנחוין ולהאבה ולהרום
לכנות Tom. II.

חפטרת שמות

לכנות ולנטוע: ויהי רבר-יהויל אל לאמנ
ביה-אטלה ראה. זמינו ואמר מקל שקר אט
ראה: ויאמר יהוה אל' חיפבת לראות כי שקר
אני על-דקני לעשתו: ויהי רבר-יהויל לאל
שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נטלה אט
ראה ופנו מפני אפונה: ויאמר יהוה אל' אפנן
חפתה דרשה גאל בלי-שב הארץ: כי' תני
קרא לכל-משפחות מלכות אפונה נאם-יהויל
ובאו ונתנו איש כסאו פחה: שעבי ירושלים ועל
כל-חוותהך סביב ועל כל-אתי יהויל: ורבעתי
משפטו אותם על כל-דעתם אשר עזובני גיקטו
לאלהים אחים ושותרו למעשי דיהם: ואתא
תאוור מתליך ומחלת נורגת אלהים את כל-אשל
אני אגנך אל-השתתת מפניהם פן-את-חנוך
לפניהם: ואני הנה בעתקה הום לעדר מכזר
ולעדר בריל ולהחות נחשת על כל-הארץ
למלכי יהודיה לשליק לכהניכו וילעס הארץ:
ונלחמי אליה ולא-יוכלו לה כי אתה אי נאכ'
יהוה לחצילה: ויהי רבר-יהויל אל' לאמר:
דילוד וקראת באני ירושלים לאמר בה אמר
יהוה נטמי לך תפס נעריך אהבה בל-לוד
לכתר

הפטרת שמות ב

לכתר אחריו בפרק בארץ לא וועעה: קאנש
ישראל לרעה ראשית הבכירותה כל-אכלוי
אשטע רעה פבא אליהם נאמ-יוחה:

הפטרת ואלה שמות כמנת האשכנזים
בישעה סימן כו

הבאים ישראל יעקב ציון ופרח ישראל
ומלאו פניהם חנוך: הקמבר
מכחו הבחו אמכ'הרגן הרוגין לריג: בסאסארא
בשלהה תריבנה נהגה ברוחו רקשה ביום קרם:
לבן בואה כפר עוז-יעקב וורה כל-פרה דסר
חפטאו בשומו כל-אכני מובה באכיניגן קנסנות
לא-איכמי אשרים ותחומים: כי עיר בעירה ברוד
נזה קשלח וגאנז בפרק שם ירעה עגל ושם
ירבן וכלה פעריה: ביבש קצירה השבירה
בשים באות מאיראות אותה כי לא עס-בינות הווא
על-בן לא-ירוחכני עשרו וויזרו לא וויזנו: והיה
ביום ההורא יחבט רעה משבלת הנגר ערעהל
מוציאים ואתס הלקטו לאחר אחר בני ישראל:
ויהיה ביום ההורא יפקע בשופר גודול ובאי
האכדים בארץ אשר והנתקים בארץ מאכדים
א ב 2 והשתחו

הפטרת שמות

וְהַשְׁתֵּחַוו לִירֹזָה בֶּרֶר הַקָּלָש בְּיוֹשָׁלָם : הֵוִי
עֲפָרָת גָּנוֹת שְׁכַנִּי אַפְּלִים וְצִין נְכַל צַבִּי חַפְאָרוֹת
בָּשָׂר עַל-רַאש גִּיא-שְׁכַנִּים דְּלוּמִי יָן : תִּהְהַתְקֵן
וְאַמְּצֵן לְאוֹדִי כְּגָם בְּגָר שָׁעַר גַּפְאָבָגְלָס מִסְמָס
כְּבָרִים שְׁטָפִים הַנִּיתֵּן לְאַרְזֵן גָּר : בְּרַגְלִים
הַרְבָּנָה עֲפָרָת גָּנוֹת שְׁכַנִּי אַפְּלִים : וְהַיְהָ
אַיִלְתָּן גְּבַל צַבִּי רַחֲפָאָרוֹת אַשְּׁר עַל-רַאש גַּעַל
שְׁכַנִּים בְּכָכּוֹרָה בְּטוּרָם קָיִן אַשְּׁר וְרָאָה תְּרָאָה
אָוֹרָה בְּעוֹרָה בְּכָפּוּ בְּלָעָנָה : בַּיִם הוֹא וְיַרְאָה
יְהֹוָה גְּבוֹאָות לְעַטְרָה זָבִי וְלְצִפְרָתָה הַפְּאָרָה
לְשָׂאָר עַמוּ : וְלַרְחָה מִלְּפָטָט לְיוֹשֵׁב עַל-רַחֲמִיקָט
וְלַגְבּוֹרָה מִשְׁבִּי מִלְּחָמָה שְׁעָרָה : וּנְסָאָלה בֵּין
שָׂנוֹ וּבְשָׂךְ, קָרְשָׁו כְּתוֹ וּבְגַיָּא שָׁנוֹ בְּשָׂךְ גְּבָלָעָי
מִזְתָּחָן תָּעוֹ מִזְחָצָר שָׁנוֹ בְּרָאָה פָּקוּ פְּלָלָה :
כִּי בְּלִשְׁלָחָנָה מִלְאָא קִיא צָאָה בְּלִזְקוּם : אַתָּה
כִּי יְרָה דָּעָה וְאַתָּה-מִי בְּצִין שְׁמָעָה נִמְולָי מְחַלְבָּה
עַתְּקִי מִאֲרִים : כִּי צֹו צֹו צֹו לְאוֹ צֹו לְגָבוֹ גָּבוֹ
לְאוֹ וְעַרְשָׁם וְעַרְשָׁם : כִּי בְּלָעָנִי שְׁפָה וּבְלָשׁוֹן
אַחֲרָתָה יְוָרֵב אַל-הָעָם חָרָה : אַשְּׁר אַמְּרָה
אַלְיָהָם : אֶת הַפְּנִינָה דְּגָנוֹ לְעֹלָה וְאֶת הַמְּגַנְנָה
לְלָא אֲבֹא שְׁמֹ�עַ : וְהַיְהָ לָם בְּכִרְיָה צַיְן
לְנוֹ

הפטרת וארא

ג

לְאוֹ צֹו לְאוֹ צֹו לְאוֹ צֹו לְאוֹ צֹו לְאוֹ צֹו לְאוֹ צֹו
לְמַעַן לְלָנוֹ וּבְשָׁלוֹ אַחֲרָה וּבְשָׁבְרוֹ וּבְוקָשָׁו
וּבְלָדוֹ : לְבִן כָּה-אָמָר יְהֹוָה אֱלֹהִים יַעֲקֹב אֲשֶׁר
בְּרָה אֶת-אַבְרָהָם לְאַעֲתָה יְבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא
עַתָּה פָּגַי תְּהֹוֹ : פִּי בְּרוֹאָתוֹ לְלָיו מְעָשָׁה גַּדְיָה
בְּקָרְבָּו יְקַרְישׁוּ שָׁמִי וּהַקְרִיאָשׁ אַתְּ-קְרִיעָשׁ
יַעֲקֹב וְאֶת-אֱלֹהִי יְשָׁרָל יְעַרְיוֹן :

הפטרת וארא ביהוקאל סימן כה

בְּהָד אָמַר אֶלְעָנִי יְהֹוָה בְּקָבְעֵי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל
כְּנַעַתְּעִים אֲשֶׁר נִפְצָוּ לָם וּנְקָרְשָׁתִי כִּם
לְעַיִן הַגּוֹם וּשְׁבָכוּ עַל-אַרְמָהָם אֲשֶׁר נִתְהַתִּי
לְעַבְרִי לְעַקְבָּךְ : וַיְשַׁבּוּ עַלְתָּה לְכַתָּה וּבְנָוְתָה
וּמְטוּעָה קְרָמִים וּוּשְׁבָוּ לְכַתָּה בְּעַשְׁׂוֹתִי שְׁפָטָם בְּכָל
הַשָּׁאָטִים אֶתְמָם מִסְכְּבָתָם וּרְעוֹ יְיָ אַעֲיִירָה
אַלְרָהָם : בְּשָׂגָה הַעֲשָׁוִת בְּעֵשֶׂר בְּשָׁנִים עַשְׁר
לְחַרְשָׁת הַחַדְרָה יְהֹוָה אֵלִי לְאָמָר : בְּנֵ אָדָם שָׁים
בְּנֵה עַל-פְּרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְתַגְבָּא עַלְיוֹ וּעַל-
מִצְרָיִם בְּלָה : דָּבָר וְאָמְרָת כָּה-אָמָר אֱלֹהִי
יְהֹוָה הַגְּנִיעַ עַל-לְוֹ פְּרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם הַתְּנִיסָּה
הַרְבָּזָן בְּתוֹךְ יְגִיעָה אֲשֶׁר אָמָר לִי יְהֹוָה
וְאַנִּי

הפטורה וארא

חוּם, וְאַנִי עֲשֵׂה נִי : וְנַתָּהַי הַחִיל בְּלֹהֶד וְהַרְבָּקִי
דִּתְיַ-אַרְיִיךְ בְּקִשְׁקַשְׁתִּיךְ וְהַעֲלִיתְךְ מִלְּטוֹךְ יַ-אַרְיִיךְ
וְאַתְּ כָּל-דָּגַת יַ-אַרְיִיךְ בְּקִשְׁקַשְׁתִּיךְ וְתִ-רְבֵּק :
וְנִטְשְׁתִּיךְ הַכְּפֻרְבָּה אַוְתָּה וְאַתְּ כָּל-דָּגַת יַ-אַרְיִיךְ
אַל-פְּנֵי הַשְׂדֵה תְּפִלְתָּא לֹא תַּאֲסִפֵּךְ וְלֹא תַּקְבִּין לְחַנִּיה
הַאֲרֵז וְלֹעֵף הַשְׁמִים נְתִיר לְאַכְלָה : וְיוֹדֵעַ
כְּלִישָׁבִי מַצְרִים בַּי אַנִי יוֹהָי שָׁוֹן הַיּוֹתָם מִשְׁעָנִית
נִכְּפִי גַּגְגָה לְכִירָה יִשְׂרָאֵל : בְּרִפְשָׁס בְּגַגְגָה
כְּרוֹזָן וּבְקַעַת לְהַס כָּל-צָהָב וּבְרַשְׁעָנָב
אַלְלוֹד תְּשִׁבְרָה וְהַעֲמִדָּת לְהַס בְּלַקְתִּינָם :
לְבִן בַּה אָמַר אַרְיִיךְ יְהֹוָה הַגִּנִּי מִבְּיא אַלְלוֹד
מִרְבָּר וּרְכָרְבִּי מִפְּה אֲרָם וּמִרְבָּר : וְתִ-וְתְּהַ
אַרְיִץ מִצְרִים לְשִׁמְנָה וּחְרָבָה וְיוֹדָעַ כִּי אַנִי יוֹהָ
יְהֹוָה אַנְדָּר יְאָר לִי וְאַנִי עֲשֵׂיתִי : לְבִן הַגִּנִּי אַלְלוֹד
וְאַל-אַכְרָה וְנַתָּהַי אַתְּ אַרְיִץ מַצְרִים לְחַרְכּוֹת תְּרַכְּ
שְׁמִמָּה מִפְנֵל סְוִנה וּרְגַבְל בּוֹשָׁה : לֹא תַּעֲכַר
בָּה רָגֵל אֲרָם וּרְגֵל בְּחַמְרָה לֹא תַּעֲכַר בָּה וְלֹא
תַּשְּׁבָ אַרְבָּעִים שָׁנָה : וְנַתָּהַי אַתְּ אַרְיִץ מַצְרִים
שְׁמִמָּה בְּרוֹךְ אַגְּזָות נְשִׁמְוֹת וּעְלִיה בְּתוֹךְ עָלִים
מִהְרָכוֹת תְּחִנּוּ שְׁמִמָּה אַרְבָּעִים שָׁנָה וּפְצִצִּי
אַתְּ מַעֲלִים בְּגַנִּים וּוּרִיתִים בָּאַרְצָה : בַּי בָּה
אמַר

הפטורה וארא

אָמַר אַרְיִיךְ יְהֹוָה מִלְּקָע אַרְבָּעִים שָׁנָה אַקְבִּין אַתְּ
מַצְרִים מִן-הַעֲמִים אַשְׁר-צָבָנוּ שָׁפָר : וְשַׁבְתִּי
אַתְּ שְׁבָותָ מַצְרִים וְחַשְׁבָתִי אַתְּ אַרְיִץ פָּתָלָם עַל-
אַרְצָן כְּכָבוֹתָם וְתוֹ שָׁם מַכְלָה שָׁפָלָה : טָוָן
הַמְּמֻלְכָה תְּרִיעָה שְׁבָלה לְאַתְּתָנְשָׁא עַד עַל-
גָּנוֹם וְהַמְּעַטָּתִים לְכָלָתִי דָּרוֹת בְּנָוִים : וְלֹא
יַ-תְּהַ-עֲדָר לְבִתִּים יִשְׂרָאֵל לְמַבְתָּחָ מִפְּרָעָעָן
בְּפָנָוָתָם אַתְּתָנְחָס וְיַ-רְעָעָן אַיְ אַרְיִיךְ יְהֹוָה :
וְיַ-הִי גָּעָשָׁנִים נִשְׁבָּע שָׁהָ בְּרָאָשׁוֹן אַתְּתָר לְמַתָּשָׁ
תְּהָהָ בְּרָבִיר יְהֹוָה אַלְיִלְלָאָמָר : בְּנָאָרָם נִבְכְּרָא אַנְדָּר
מַלְרָאָבָל הַעֲבָר אַתְּתָלָו עַבְדָה גְּרָלָה אַלְיִלְלָאָר
בְּלַדְרָאָשׁ מַקְלָח וְכְלַבְמָפָה קָרוֹוָה וְשַׁבָּר לְאַתְּהָ
לֹו וְלְחַיְלוֹ נִצְרָל עַל הַעֲכָרָה אַשְׁרָה עַבְדָר עַלְתָּא :
לְבִן בַּה אָמַר אַרְיִיךְ יְהֹוָה קָגְנִי נָמָן לְכְבִּדְרָא אַרְיִיךְ
מַלְךְכָּבָל אַתְּ אַרְצָן מַצְרִים וְשָׁא תְּמָנָה וְשָׁלָל
שְׁלָלָה וְגַעַן בְּנָה וְתִ-תְהַרְתָּ שְׁבָר לְתָלָל : פְּגַלְתָּ
אַשְׁר-עַבְדָר בָּתָּה גַתְתָּ לֹו אַתְּ אַרְצָן מַצְרִים אַשְׁלָל
אַשְׁלָלָי וְאַס אַרְיִיךְ יְהֹוָה : כִּיּוֹם הַחַיָּה אַזְמָמָת
אַלְרָן לְבִתִּים יִשְׂרָאֵל וְלֹאָמָן פָּתָחָן-שָׁפָה בְּתָוֹכָם
וְרָעָעָן בַּי אַנִי יוֹהָה :

הפטורה

הפטורה כא

הפטורה כא כירמיה סימן מו

הרבך אשר דבר יהוה אל־ירמיהו הנביא
לכוא נבוכדנא מלך כל לרכות
אר־ארץ ממליכים : רגדי במלכים והשמי
כמנזריל והשמיעו בנה ובהרונתס אמרו התייבְּ
ויבנו לך כי־אכללה דרכ סביבך : מרוע נסה
אכיביך לא אמר כי יהוה תדרפ : הרקה כושל
נס־בבל איש אל־לעחו יאמרו קומרא ונשבר
אל עמנו ואל־ארץ מולדתנו מפני רב היונה :
גראו שם פרעה מלך־מצרים שאון העביר
המווער : מה אני נאם הפלך יהוה צבאות שמו
בי ברכוב בחרלים וככרמל ביס יבוא : כל גולן
עשילך ישבת בר־מצרים בינה לשפה תחתה
וינתח מאין ישב : עניה ופה פיה מצרים קרבן
מצפון בא קא : גם־שכירה בקרבה בענין
מרבק כי גס־תפקיד הפני גסיו יהוו לא עמדו כי
יעם אידם בא עלייהם עית פגדתם : קולה
בנטש לה קיבתיל ילכו ובקרדמולה בא לה
בחפה עדים : ברחו יערת נאם־יונה כי לא
יחקר כי ירכו מארבה ואין להם מקדר : הקשה
בת

הפטורה כא

ה ה

בת־מצרים נתנה ביר עס־צפון : אמר ידו
אכאות אלה ישראל הני פוקד אל־אמון מנא
ועל־פרעה ועל־מצרים ועל־אליהו ועל־מלך
ועל־פרעה ועל הכתחים בו : ונתיחס ביר מתקשי
פשם בין נברראcer מלך־בבל וביר עברי
וآخر־יכן תשכנ בימי־קרים נאם־יונה : ואחר
אל־חיה עברי עקב ואל־חיה ישראאל כי הנני
מושען מרחוק ואת־יורעה הארץ שבים ושב
יעקב ושקט ושאנן ואין מתריד : אחר אל־
תני עברי יעקב נאם־יונה כי איה אני כי
עשיה כליה בכל־הণיעס ואשר הדוחתך שמה
ואתך לא־עשיה כליה יפרתיך למשפט ונגה
לא־ענק :

הפטורה בשלחה בשופטים סימן ר

ורכורה אשכח נביאה אשכח לפירות היה
שפיטה אתה־ישראאל בעת היה :
יהיא ישבת תחרת־המלך רכורה בז' מרמה ובז'
בית־אל בתר אפרים ויעלו אליה בני־ישראל
למשפט : ותשלה ותקרא לברך בר־אבניעם
מקראש נפקת ותאקרו אליו תלאז'ה יתירה
ב א ז אלה

Tom. II.

הפטורה בשלוח

אלח' ישר' אל לך ומשכלה בתר פ' בדור ולבת

עמה עשרה אלף איש מבני נפתלי ומגיני
זבולון וכשכתי אליך אל עמל קיושן אתי סיסרא
שרצניא בין ואתר דרכבו ואת חמינו ומחדרו
ברך: ונאכר אליך ברך אם תלכי עמי ותלבת
ואם לא תלכי עמי לא אלק: ונתאכר תילך אזן
עפיך אפס כי לא הריחת תפארתך על תלבתך
אשר אתה חולך כי בעד אשך ימבר יהונת אמי
סיסרא וגמס דבירה ותכל עס ברך גורשה:
וינאך ברך אתה זבולון ואת נפתלי גורשה גורשה
ברגנלי עשרה אלף איש ותעל עפו דבירה:
וທבר דקיני נפוך מכאן מכני חקב חתנו משה
בעunningis כ' וט אהלו עד אילון בעגנים אשר אתה קרש:
וינרו לסיסרא כי אלה ברך קוז אביגעם דבירה
חבור: ווינאך סיסרא אתה בלרכובו תשע מאה
רקב בROL ואת קל-הגים אשר אתה מחרשת
הגנים אל-יגמל קיושן: ונתאכר דבירה אל-יגמל
קיים כי זה הום אשר במן יהונת אתה סיסרא
בירך הלא ירץ זיא לנצח ונבר ברך ממר
הבור עשרה אלף איש אתהיו: וניתם יהונת
את סיסרא ואת קל-הרקב ואת קל-תמחנה לפין

חרכ

הפטורה בשלוח

חרכ לפני ברך וויר סיסרא מעל המרכבה יונם
ברגנלי: ובין דרכ אתר הרכב ואחריו המתחה
עד תראש הגוים ופל כל מותנה סיסרא לפוי
חרכ לא נשאך עד אחר: וסיסרא נס ברגנלי
אל-אלל על אשת תבר הקני פ' שלום בין בין
מלך חזור ובין בית תבר הקני: ונחנא יעל
ליראת סיסרא ותאכר אליו סורה ארני סורה
אל-אלתינו וטבר אללה ראהלה וכטבוי
בשבוקה: ונאכר אליה השקניא מעטיכים
בי צבמי ותפלחה אתר זאור החילב ותשקרו
והכטה: ונאכר אליה עמד פתה דהאל ותיה
אם איש בלא שאלק ונאכר השפה איש ואמרת
אין: ותקה על אשת חבר אתר-יתר האהלה
ותשס אתר-המקכת בורה ותבוסא אללו בלאט
וותהקע אתר-היתר ברקו ותאנח באן ותיה
גרכס נוף וימת: ותיה ברך רוף אתי סיסרא
וთצא על קראתו ותאכר לו לך וארוא אתר
האש אשר אתה מבקש נבא אליה והנה סיסרא
ונפל פת ותיתר ברקתו: ויבגע אל-הדים בנים
זה הוא אתר בין ישר' אל-הדים לפני בני ישראל:
ו��לח יד בין ישר' אל-הדים רליה וקsha על בין מלך
ב ב ב נגע

הפטרת בשלח

פָּנָגְנוּ עַד אֲשֶׁר הַכְּרִיּוֹ אֶת יְגִינֵּן מֵלֵד־יְגִינֵּן :

ונתשר רכינה ובקע בראביגעט ביום דחיה
לאמר: בפרע פרעוט בישואל בהתרנגב
אם ברבי יהוה: שמעו מלכים הואיין
רוניים אנא ליה אנא אשיה אונו
לייה אלה ישראל: יהוה בזאתך
משער בצערל משנה אהום איז
רעשה גס-שאדים גטפי גנס-אדים גטפי
מים: הרים נלו כפני יהוה ונ-ס-
כפני יהוה אלה ישראל: בימי שצבר בצער
בימי: על הרלו ארחות וחלבי בחירות
ילדי ארחות עקלחות: סרלי פרוז
בישראל תרגלו עד שסתמו רכינה
שסתמי אם בישראל: יבתה
פלרנ אלדים תדרשים או לחים שעירים
אס-יראה ורמיה בראביגעט מאן
בישראל: לבו לחוקתי ישראל המתנרכיס
בעם ברבי יהוה: רכבי אהנות
אחרות ישבי על-מזרין והלבי
על-גראד שייחו: ניקול מחציזים בין
משאבים

הפטרת בשלח

משאבים שם יתנו זדקות יהוה צדקה
פָּרָזְנוּ בְּיִשְׂרָאֵל אָוּ יְרָדוּ לְשָׁעָרִים עַמִּים
יהוה: עלי עורי רכינה עורי מלעיג
אוורי רכרי שיר קום ברק ושבה שבון בן
אכינעם: או בר שליד לאירועים עם יהוה
ירד-לי בנבוקים: מכני אפרים שרשט
בעכליך אהריך בנכין בעמיך כי
פכיד ירדו מלהקקים ומוכילן מישכים בשכט
ספר: ושלוי בישקבל עס-רכרה וישקבל
בו ברק בעמק ראותן גורלים חקקי לב:
בפלגות לסתה בין המשפטים לשטע
לשנה ישבת בין ערדים לפינות ראותן
שרקות גורלים תקריבל: גלעד בעבר דירון
שבן: ולו גלה גור אניות אשר
ישב לחוף ימים ועל-מפרץ
ישבן: ומילן עם תרף נפשו לטמות ונפהלן
אל מרווי שרה: באו מלכים
גולתמי או גלחמו מלכי בונן בתעה
על-מי כנרו מן-שאניס גלחמו הטובים
לקחו: גצע בסוף לא
מכסלותם

הפטרת בטלת

כפסלותם גלחמו עם סיסרא: גחל קישון
גרוף נחל קרוויים נחל קישון תרמי
נפשי אן: או הלבו עקיי
סום מוגנות רשות אבויו או ארו
ברוי אמר מלזך יהוה יארו ארו
ישכיה כי לא באו לאחות יהוה לעורת
תזה גבוקים תברך בנים מיטש
גאל אשת תבר הקיין מיטש
באהל תברך: מים שאול חלב
גנה בקסל ארדים הקירה חאה: ידרה
לברך שלחנה וימינה למלות
עללים ותלהה סיסרא מתקה ראשו ומתחזה
וחלפה רקחו: בין רגילה ברע נפל
שכוב גיו רגילה ברע נפל באשר
ברע שם נפל שדור: בער החלון נשקפה
ותביב אס סיסרא بعد האשגב מרווע
ביש רכבו ללוא מרווע אחריו פעמי
מרכבותי: הרים שוויה העננה אָה
היא תשיב אקלים לה: הלא ימצא יתלו
שלל רתם רחקלים לראש נבר שלל
זבאים לפיסרא של זבאים רקבנה
זבע

הפטרת יתרו ח

זבע רקמות לזרני שלל: בן יאברו
כל איביך רעה ואהבו בצעת המשמש
בנברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:
הפטרת יתרו כיushה סמן ו
בשנה מול הפלך ענשו ואראה את אלני
ישב על כסאם ושוליו מלאים
את הכהיל: שופטים עמדים ממעל לו שיש
קנפים שענש קנפים לאחד בשתיים יכפר פניו
ובשתיים יכשה רגלו ובשתיים יועוף: וקראי זה
אליך ואמר קרוש קרוש קירוש יתגה צבאות
סלא כל הארץ בכווץ: ונגע אמות הפטרים
מקול התק�ה והתקית יטלא עשו: ואמר אוי לך
קיינמי כי איש טמא שפטים אני ובתו
עסרתמא שפרחים אני ישב כי את הפלך היה
זבאות ראו עני: ונעף אליו אחר מונשפרים
זבאו צפה במלכים לzech מעל המזבח: ונגע
על פ' ויאמר הנה גנע זה על שפתך וסר עולך
וחטאך תכפר: ואשבע את קול אדי אמר
את עמי אשלח ומי ילק לנו ואמר הגני שלחני:
ויאמר לך ואמרת לאם היה שמע שמע ואל-
תבונ

הפטרת יתרו

הפטרת יתרו

ט

לאמר : געלה ביוורחה וגקיינה זונקיאנה אלען
גונמליך מלך ברוקה ארת גוד-טנאן : כיילר
ילד-לנו בן נטנ-לנו ותמי הפטורה על-שכמו
ויקרא שם פלא יוען אל גבור אביכ-עד שער
שלום : לפרט הפטורה ולשלום אין-קון על-
בפא דול וועל-טמפלתו לרקיין אריה ולסורה
במשפט ובצדקה בעהה וער-יעלים קנאית העדר
זקאות תעשה זאת :

הפטרת משפטים ביוםיו טמן לד

הרבבר אשר-היה אל-זוניה מאת יוזה
אתה רצין מלך ארים ופקח בון-רמליהו
כל-העם אשר בירוחם לקרא למס דרו :
לשלוח איש אה-עבדו ואיש את-שפחתו העברי
והעברי חפשים לבתוי עבד-בם ביהוד' אהיה
איש : ושםעו כל-הশרים וכל-העם אשר-באו
בכבוד לשלוח איש אה-עבדו ואיש אה-ר-שפחתו
חפשים לבתוי עבד-בם עוד וישמעו וישחו :
וישבו אהתי-הן וישמו אה-העברים ואת-
השפחות אשר שלחו חפשים זוכריםם לעבריט יכשאש
וישפחות : יידי רב-היה אל-ירמיeo מאת
Tom. II.

ג א

ט

יהות

הפטרת יתרו

קלו וראו ראו ואל-תבעו : השם לבי-העט
טעה ואוני הכביד ועינו השע פָּרִיראה בעניין
ובאגוי ישׁפַע ולככו גזין ושב ורפא לו : ואמר
עד-קתי ארני ויאמר עד אשר אב-שָׂאו ערומים
מאיין ישְׁב ובטהים באיין ארים וראדוקה השאה
שפמה : ורתק יהונ אהיה הארים ורבה השועה
בגרכ' הארץ : ועיר בה עשרה ושכח והותה
לכער באלה ובאלין אשר בשלכת מצחיה גם
ויע-קדש מצחיה : באנ מס' מין הספרדים

ויהי בימי אקו בז'ויקס בז'וניה מלך יהורה
אללה רצין מלך ארים ופקח בון-רמליהו
מלך-ישואיל יושלם למליחקה עליה ולא
יבל לחולתם עליה : יונר לביית דוד לאמר
נכח ארים על-אפרים ונגע לבבו ולגב עפו בנווע
עדיינער כפנידות : ונאמר יהוה אל-ישעה
צא-נא לקראת אקו אלה ושר' ישוב בנד אל-
קזזה תעלת הברכה העליינה אל-מסלה שורה
ביבם : ואמרת אלי השמר והשקט אל-טרא
ולרבך אל-יך משני זוגות האורים העשנים
האלר בחריר אפ' רצין ארים ובון-רמליהו :
ונע כי-יען עלך ארים רעה אפרים ובון-רמליהו
לאמר

הפטורה תרומה

איכיהם וביר מבקשי נפש ויתרה נכלת למאכל לעף השמים ולבאות הארץ : ואית ארכינו מלך יהודה ואות שרי אהן ביר איכיהם וביר מבקשי נפשם וביר חיל מל מל העלים מעליקם : הגי מצוח נאם יהוה והשכחים אל העיר מואת גולחיו עלייה ולזרה וטרפה באש ואית עלי יהודת אמן שמה מאין ישב : כה אמר יהודת אם לא בריתך יומס ולילה חקוק שפיס וארען לא שמותה : גס רוע יעקוב ודור מלאי עברי אבאים מקחת מושעו בשלים אל זוע אברם ישתק ויעקב כי אשוב אר-שבות ישחנתיו ושחנדים :

הפטורה תרומה במלכים א סימן ח

ויהזה נטו חכמה לשלהה באשר דברלו ויהי שלם בין חכם ובין שלמה ויכרתו בירת שעיניהם : וועל המלך שלמה מס ממלך ישראל ויה הפס שלשים אלף איש : ושלתם לבוניה עשרה אלפיים בהראש תלויות בראש ויהי ביבנו שנים חדשים בכיריו וארכנים על-הפס : ויהי לשלהה שעכימים אלף נשא סקל ב ב ב ו שמנים

הפטורה משפטים

ויהז לאמר : בה אמר יהוה אלהי ישראל אבנ' בריתו ארת אבותיכם ביום קוצאי אמת מאירן מצרים נביה עברים לאמר : מ阡 שבע שיטים תשלהו איש ארת אלמי הארץ אשר ימבר קלה ועברך שיש שנים ושלחו הפשי קעבך ולא-שמעו אבותיכם אליו ולא הטו ארת אונים : ותשלבו אתם הום והעשו את-השרבעני לקרה דרו איש לרעהו ומכרוו קריית לפני בנית אש-גקרה שם עליו : ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש ארת עברך ואיש ארת שפחו אשר-שלחתם הפשים לנפשם ותכשוו אותם להיות לכם לעברים ולשפות : לבן כה אמר יהוה אהב לא-שמעתך אליו לקרה דרו איש לאחיו ואיש לרעה הנני קנא לכם דרו נאכ' יהוה אל-ההר אל-רויבר ואל-דריב ונתתי לשה ק' אתכם לזעה לכל מלכות דארן : גותתי את הננסים לעברים ארת בירתך אשר לא-דקנו את-דרכך חכמתך אשר כרתי לפני דעגל אשר כרתי לשנים ויעבדו בין בחריו : של יהודה ישע ירושלם חפרכים והכנים וכל עם הארץ בעברים בין בחרי דעגל : גותתי אותם ביר איביהם

הפטורה תרומה

ושמניט אלף החצב בתר : ל'בד משלוי הנינים
לשלה מה אשר על דמלאה שלשת אלף ושלוש
מאות הדרים בעם העשיס במלאה : ויצו מלך
ברסען אכנים גמלות אכנים יקרים לספר רבנית
אכני גוית : ויפסלו עמי שלמה וכני חרים
ווגבליים וגיטו העזים והאכנים לבנוה הבית :
וירי בשטנים שנה וארבע מאות שנה לנצח
במי ישראל מארץ מזרים בשנה הרבנית בחיש
וז הוא החריש השדי למלא שלמה על ישראל
ויבנו דבית ליהו : ותבוח אשר בנה המלך
שלמה לודז' ששים אמת ארכו ועתרים רחבו
וישלים אפה קומתו : ורואים על פניו היכל
הבית עשרים אפה רחבו על פניו הבית
עשר קאמה רחבו על פניו הבית : ויעש לבית
ש"ע חולני לאפם אטמים : ויבן על קלוק הבית נועל
סכיב אתי-קיניות הבית סכיב להיכל ולבריך
הzieי' ויעש גלוות סכיב : הצע רוחה נירה המש
באכיה רחבה ורחתינה שיש באקיה רחבה
והשליחת שבע באימה רחה ל' מיניות נרין
לבית סכיב חזקה לבלי איזו בקרות הבית :
והבלית בהגנו אבן שלמה משע' בינה ומקובות
ווגרין

הפטורה תזوة

ווגרין כלכלי ברזל לא-נסמע בקיota בחגנו :
פתח הצלע התיכונה אל-ברך הבית הרמיה
ובכלולים עלו על-התיכונה ומונ-התקינה אל-
השלשים : ויבן את-הבית ניכלו וופנו אר-
הבית גבס ושרות באדרים : ויבן את-הצער
על-כל-הቤת חמש אמות קומתו ואיתו את-הביה
בעיי ארים : וויל רבריהה אל-שלמה לאקו :
הבית תהא איש-אתה בנה אם-תכל בקהל ואות
משפטינו תעשה ושומרת את-כל-מצוותי לילכת
בבם ותקממי את-דברי אלה אשר דברתי אל
העיר אקיך : ושכנתי בחרוז גע' ישראאל ולא
אעטב את-עטמי יישראאל :

הפטורה תזואה כיהוקאל סימן מג

אתה בז'אלס הניד את-ביה' ישראאל את-הቤת
ויבלמו מענותיהם ומודרו את-תכנתו :
ואם-גמלמו מכל אשר עשו זכות הבית ותוכנו
ומבצאיו וממכאיו וכל-צולנו ואמ' כל-חקרתו צוותיו'
וככל-צורנו וכל-חוותנו רוחע אortsם וכרכוב מותוו'
לעיניהם וישנו את-כל-צורנו ואת-כל-חקרנו
ועשו אוּם : ואות הוריה הבית על-ראש הדר
כל

הפטורה תשוא

יב

לפינגרש : וביום השני תקליב שער ענין תמים לחתאת וחטאו את חטאתם באשר החטא בפר : בכלוותה מהתא תקליב פר בזבGER פכים ואיל מונחאן פכים : ותקרכתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מליח ותעלו אותם עליה ליהקה : שכעת ימים תעשה שער חטא לום ופר בז בקר ואיל מן החאן תמים יעשוו : שבער נימים ינפרו את חטאתם וטהרו אתנו ומלאו כל כפוי ייו : ייכלו את הימים וריה ביום השמיני ותלואו ליה כתוב יעשו הכהנים על חטאתם את עולתיכם ואת דיויק שלמים ורצאתך אהבתם נאים אראי יהוה :

הפטורה תשוא כמנהן האשכנזים במלאים א סימן יח

ויהו ימים רביים ורכיריהו תיר אל אליה בשנה הששית לאמר לך הרואה אל אחאך ואתגרו בטר על פמי הארץ : וילך אליך להראות אל אחאך והרعب עזק בשמורון : יוקרא אחאך אל עברתו אשר על דברת עברתו תית ובא את יהונה מארך : ויהי בהקנות איזבל אמת נביא יהוזה ונכח עברתו מארך נכאים

הפטורה תשוא

כל גיכלו סכיב : סכיב קרש גרשים רינה זארת תורת קביה : ולאה מרות המבה באמות אכה אכה נטפה ותיק קאפה ואכה רחוב ונבללה אל שבחה סכיב גורה האולד וויה גב המובח : ומפיק גארון ער-קענורה התהנתנה שתים אמות ורחב אכה אחת ומיהענורה הקפעה ער-קענורה תרוללה ארבע אמות ורחב האמה : ותקראאל ארבע טהראאל אמות ומחראאל ולמעלה הקרנות ארבע : ק' והאראל שתים עשרה ארך בשתיים עשרה רחוב רבע אל ארבעה רבאיו : והענורה ארבע עשרה ארך באربع עשרה רחוב אל ארבעה רבעה ותיכל סכיב אוקה תץ האמה וחיק לה אמה סכיב ומעלהו פנות קרים : ונאמר אלין ברא אלס באה אמר אידי יהוה אלה חקוק חטאתם בימים העשויו להעלות עלי עלה ולודק עלי דם : וגתהה אל הכהנים תלונים אשר הם מירע אדריך הכהנים אל נאם אידי יהוה קשרתי פר בזבGER לחטא : ולקחת מטהנו גתתך עלה ארבע גראניטו ואל ארבע פנות הענורה ואל הגביל סכיב וחטאו אותו וכפרתחו : ולקחת אהי דפר התחטא ושרפו במכפר הפלית מהין למקדש

הפטורה תשא

גביאים ווחכיאים חמישים איש במעלה ומכללים
לهم נמים: ויאמר אחיך אל-עבדיו לך ארוץ
אל-כל-מעין המים ואל כל הנחלים أولי נמציא
מונאה חצץ ונינה סום ופדר ולו נברית פון ברכיה:
ויהלקי להם את-הארץ לעברך אחיך כלך
בגדוד אחיך לברדו ועבדיו לך גדרך-אך
לברדו: יית עבדיו בגדוד והנה אלה לתקאו
ויבדרה זפל על פניו ויאמר הארץ זה ארני
אליהו: ויאמר לו אני לך אמר לא-רניך הנרת
אליהו: ויאמר מה תפתאתי ביראה ננתן אתי
ערכה ביר אהוב להמיינ: תי יהוד אל-תוק
אם ישני וממלכה אשר לא-שלוח אתי שט
לכקשל ואמריו אין וחשבע אתי-המלךה וארת
הגו כי לא ימצאבה: ועתה אתה אמר לך אמר
לא-רניך דינה אליהו: ותלה אני זלח מאך ורוח
יהודה ישאך על-אשר לא-אדע ובארתי לרגיד
לא-חאכ ולא ימצעך והרני וערכה ירא את-יהודה
מנער: הלא-הנוד לא-רני את-אשר-עשרני
ברגנאי יוכבל את נביי יהוה ואחבה מביא יהוה
פיאת איש חמישים חמישים איש במעדר
ואכלכלם לחם וקם: ועתה אתה אפרך אמר

הפטורה תשא

אמור לא-רעה הנה אליהו נהרגני: ויאמר אליהו
תני יהוד א-קאות אשר עכברתי לפניו כי-היום
אראה אליו: וילך עברתו ל夸את אהבך ויר-
לו וילך אהבך ל夸את אליהו: ותני כראות
אהבך אתה-אליהו ויאמר אהבך אליהו אתה-זה
עלך י-ישראל: ויאמר לא עברה אתה-ישראל
כי אם אתה ובית א-ביך בעניכם אתה-מצוות ר-ה
ויהלך א-דרי הבעלים: ועתה שלח קבוץ כל-
ה-תכל' י-ישראל אל-ת-הבר-מ' וא-יגבאי הכלל
ארבע-קאות וחמשים ונכאי האשרה ארבע-מאות
אכלי-שלמו א-יביל: בא מ-חלום ופסודים
וישלח אהבך ב-כל בני-ישראל ויקבוץ א-ת-
ה-ב-א-ים אל-ת-ה-ר-מ' וו-ש-אל-יהו
אל-כל הדעם ויאפל עד-מ-ת-ה-א-ת-ם פ-ש-ח-י-ם ע-ל-
שתי-ה-ס-ע-פ-ים א-ס-ר-י-ה-ה-א-ל-ה-י-ם ל-כו-ה-ר-ה-ו-י-ו- ו-א-מ-
ה-כ-ע-ל ל-כו-ה-ר-ה-ו-ו-ו-ע-ו-ה-ע-ם א-ת-ו- ד-כ-ר-
ו-יא-מ-ר אל-יהו אל-ה-ע-ם א-י-ו-ת-ה-ר-ה-ו- נ-כ-י-ה-ו-ה-
ל-ה-ר-ה-י-ו- נ-כ-י-ה-י-ה-כ-ע-ל א-ר-כ-ע-מ-א-ו-ת-ו- ו-ה-מ-ש-י-ם א-י-ש-
ו-י-ת-נו-ל-נו ש-י-ם פ-ר-ים ו-י-ת-ה-ר-ו- ל-ה-ם ד-פ-ר-ה-א-ה-ו-
ו-י-ת-ה-ר-ה-ו- ו-י-ש-מ-ו- ע-ל-ה-ע-ז-י-ם ו-א-ש- ל-א- י-ש-מ-ו- נ-ג-י-
א-ע-ש-ה- א-ת- ד-פ-ר-ה-א-ה-ו- ו-י-ת-ה-י- ע-ל-ה-ע-ז-י-ם ו-א-ש-
ר-א- 4 לא Tom. II.

הפטורה תשא

לא אישים : וכן אמרם בשם אלהים ואל אקרא
בשם יהוה והוא האלים אשר עיניה באש הוא
האלים יונן כל רגעים ויאמרו טוב רדubar :
ויאמר אלהו לנכאי הבעל בהרו לכם דפר
האחר ועשנו ראשנה כי אתם הרבים וקרואו
בשם אלהים ואש לא נשיכו : ויקחו את
נפר אשר נתנו לך ויעשו ויקראו בשם הבעל
מכבר וערוד חזרים לאמר הבעל עניינו ואין
גאל ואין ענה ויפסחו על המוכב אשר עשה :
ניידי בגדירים ויהתל ברם אלהו ויאמר קראי
בקולברול קראלים הויא כי יש ויכיר שיג לו
ובכירך לו אויל ישן הויא ניקין : ויקראו בקהל
גרול יתנידר במשפטם בחרכות ובקרפחים עד
שפחים אליהם : ויהי כעבך האחים ויתנכו
עד לעליות המנחה ואין קויל ואין ענה ואין
קשב : ויאמר אלהו לכל העם גשו אליו ונשׁו
כל העם אליו וירפא את מוכב יהוה הרוחם :
ויקח אלהו שתים עשרה אכנים כקסף שבטי
בני יעקב אשר היה רבר יהוה אלהו לאמר
ישראל היה שマー : ויבנה את האקנים מזבח
בשם יהוה ויעש חצלה בכיה סאותים רע סכך
למונח

הפטורה תשא

יד

לפונח : ויעזר את העצים וייחד את דָפֶר
וישם על העצים : ויאמר מלוא ארבעה קריט מט
ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שננו ושלו
ויאמר שלשו וישלו : וילכו הרים סכך למבזה
וגם את התעללה מלאים : ויהיו בעלות ומנהה
וינש אלהו הנכיא ויאמר יהוה אלהי אכרהט
צתק וישראל הוים ירע כי אהרה אלהים
בישראל ואני עברך וברבריך עשתי את כל יכירות
הרבים האלה : עני יהוד עני ורעו הגעט
רזה כי אתה יהוה האלים ואתה הסכת את
לבם אהנקי : ותפל אשיהו ותאכל את
העללה ואת העצים ואת האקנים ואת הערוף
ואת הרים אשר מתעללה לך : וורא בלהרים
ויפלו על פניהם ונאקרו יהוה רוא קאלהים יהוה
הוא האלים :

הפטורה ויקhal מנוג הספדים במלכים א
סימן :

וישלח המלך שלמה ויקח את חידם מאר :
בְּאִשָּׂה אַלְמָנָה הוּא מִמְּפָתָח
וְאֵיכִי אִישׁ צָרִי רֹשֶׁשׁ נְחַשֵּׁת וְיַפְלָא אֶת הַתְּבִ�ה
ד ב 4 וְאֵת

הפטורה ויקהל

ויאת' התקבנה' ויאת' הדרעה לעשרות כל-מלך
בבחשת יבוא אל-המלך שלמה ויעש ארת' כל-
מלך'ו : ויאזר ארת' שמי העמוריים נחשת
שמניה עשרה אפה קומת העפוד האחד וחט
שהיחס-עשרה אפה רב' אל-ראש העמוריים
מציך נחשת חמיש אמות קומת הכהרת האחת
וחמש כתרות עשרה לתרת על-ראש העמוריים
ולשטי כתרות עשרה לבלה בלאן ר' ראש העמוריים
מעשרה שבנה גודלים מעשרה שרשות לברחות
אשר על-ראש העמוריים שכעה לבורת האחת
ושבעה לבורת השניה : ויעש ארת' העמוריים
וילני טורים סכיב על-השכבה האחת לכסות
את-הכתרת אשל על-ראש הרמנים בין עשרה
לבורת השניה : וכתרת אשל על-ראש
העמוריים מעשרה שושן גואלים ארבע אמות :
ובכחלה על-ענין העמוריים גס-כמעל מלעפת
השכבה, הכתן אשר לעבר שבכח והרמוניים מאותים
טרים סכיב על-הכתרת השניה : גלקם ארת'
העמוריים לאלם החיכל וילקם ארת' העפוד הכנין
ויקרא ארת' שמו ב'ין גלקם ארת' העפוד השמאלי
וינראה ארת' שמו ב'ין גלקם ארת' העפוד השמאלי
מעשה

הפטורה ויקהל

טו

מעשרה שושן ותתס מלכית העמוריים : ויעש
ארת' הרים מזיך עשר קאמת משפטו עד-שפרה
עגל סכיב ורמש באפרה קומתו וקונה שלשים וויק'
בקאה יסב אהו סכיב : ופקעים מתחה לשפטו
סכיב סכבים ארלו עשר באפה מקפים את' הרים
על-ענין עשר בבל רשלחה פנים צפונה ושלשה
פנים יפה ושלשה פנים נגה ושלשה פנים
מונחה ותים עליום מלמעלה וככל-அחריהם
בירה : ועכיז טפח ושפתו במעשרה שפרט' ב'ם
פרה שושן אלף ב'ת' ב'ל :

הפטורה ויקהל כמנהג האשכנזים במלחים א' סימן
: והיא הפטורה פקורו כפי הספרדים

ויעש חורום אתר' הרכבות ואת' העיסים ואת'
המונחות ויכל חילם לעשות אתר' ב'ל
המחלקה אשר עשו להילך שלמה בית יהוה:
עמדים שניהם אילת הכהרת אשר על-ראש
העמוריים שתים ושבוכות שתים לבות ארת'
שתי גליה הכהרת אשר על-ראש העמוריים :
ויאת' הרמנים ארבע מאות לשטי' השבוכות שעי'
טורים

הפטורה ויקה

טוניים רמניט לשבגה האחת לכסות אתי-שה
גלה הכהות אשר על-פני העמירות : ואחד
המכנות אשר ואות-הכבודה עשרה על-המכנות :
ואות-המִסְתָּרֶת ואות-הכָּלָר שעים אשר פרת
הים : ואתי-הפירת ואתי-היעס ואות-הפרוקות
האלה' ואנו כל-הכללים האהן אשר עשה חנים לפולחן
שלמה בית יהונת נחשת פמלט : בברר מירון
יגביס רפלר במעיר הארץ בין סכיות ובין
אזורון : וינה שלמה את כל-הכללים כרב מאך
מאך לא נחקר משקל הנחשת : ויעש שלמה
את כל-הכללים אשר בית יהונת את מובח דוחב
ואות-השליחן אשר עליו להם הפעים ערב : ואתי-
ההנורות חמש מילין וחמש משמעאל לפני
הרביר נהג סגור והפירה והניר ותפלת גתים
זקב : ותקפה וקונפוז והמורחות והכפות
הפטני לכנס הנקשים לרלבתי הכתה
לחגאל זקב :

הפטורה

הפטורה פקודי טו
הפטורה פקודי כמנהג האשכנזים במלכים
א סימן ז
ויתשלם כל-הפלאה אשר עשה הרמלך
שלמה בית יהונת נבא שלמה אתי-
גורי'ן דוד אביו אתי-הכוף ואתי-הזהב ואתי-
הבלים נתן באזרות בית יהונת : אוי יקח
שלמה את-זקנינו ישראאל ואית-בל-ראש הנטה
נישאי האכות לבני ישראאל אל-המלך שלמה
וירשלם להעלוות את-ארון ברית-יהונת מעיר דוד
ריהיא ציון : ומקהלו אל-המלך שלמה בל-איש
ישראל בירח התאטים בתה הוא חותש השבעי :
ויבאו כל-זקפי ישראל וישאו הקהנים את-הארון :
ויעלו את-ארון יהונת ואתי-אזהל מודר ואתי-בל-
כל-הקדש אשר באזהל ויעלו אקס הכתאים
וותאים : ורפלר שלמה וכל-ערת ישראאל
הקדושים עליו אותו לפניהם הארון מיבחים צאן
וינדור אשר לא-יספרו ולא ימען קרב : ונכאו
הקהנים את-ארון ברית-יהונת אל-מקומו אל-
רביר הכתה אל-קדש הקדושים אל-תורת גנבי-
הברושים : כי הברושים בראשים קנגדים אל-מקום
הארון

הפטורה פקו"ר

הארון וילכו הכהנים על-הארון ועל-גרא
מלמיעלה: ויארכו הכהנים יינאו ראי הכהנים
כיזהקדש על-פני הרבר ולא ראי החוצה נהנו
שם עד חום הוה: אין קארון רק שני לוחות
היאכנים אשר היה שם משה בחרב אשר בירת
ירוחם עס-יבני ישראל בצדדים הארץ מערבים:
ירוחם עס-יבני ישראל והען מלא ארץ
בית יהוה: ולא-יכלו הכהנים לעבד לשרת
בפער הענין כי-כלא כבוד יהוה את-בית יהוה:
או אמר שלמה יהוה אבר לשבען קערבל: בנה
בביתך בית ובכל גהך כןו לשכתך עליומים: ומכב
הכפל אות-געני ויברך את-כל קהיל ישראל וכל
קהל ישראל עperm: ואמר ברוך בפיו יהוה אלה
ישראל אשר דבר בפיו את-דין אני וברכו כלא
לאמר: מן-חום אשר הו-זאת איה עמי ארץ
ישראל ממצרים לא-בחרתי בעיר מכל שבטי
ישראל לבנות בית להוות שמי שם ואבther בdryo
להיות על-עמם ישראל: יהי עס-לכוב דיר אני
לבנות בית לשם יהוה אלה ישראל: ויאמר
יהוה אל-דור אני יונ אשר היה עס-לכבר
ך

Tom. II.

הפטורה פקו"ר

י

בק אלה לא תבנה הבית כי אם-בנך הצעא
מפתץך הו-איבנעה הבית לשמי: ניקם יהוה
את-דברו אשר דבר ואקסחת דר אב נאשכ
על-כפא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית
לשם יהוה אלה ישראל: ואשם שם מקומ
לארון אשר שם בנית יהוה אשר בורע עס
אבותינו בהוציאו אתם מא-ארץ מצרים:

פרשת מפער של שבת וראש חדש

וביקש השערת שני-כבעים בני-שוחה תמיים
ושני עשרנים סלה מנחה בלולה בשמן ונכוו:
עלת שכחה שבתו על-עלת הפקיר וגסקה:
ובראש חישיכם תקרימו עזה ליהוה פרים בני
בקר שיגים ואיל אחר כבושים בני-שנה שבעה
תמיים: ולשליש עשרנים סלה מנחה בלולה
בשמן לפער האחד ושני עשרנים סלה מנחה
בלולה בשמן לאיל الآخر: ועשרון עשרון סלה
מנוחה בלולה בשמן לבבש האחד על-היה
ניחוח איש להוות: ונמקלים חייה יהוה יהוה
לפער ושלישת המין לאיל ורביעת טמן לבבש יי
יאת עלת חולש בקשו להדרשי השעה: ושיתיר
ה א י עים

הפטרת שבת וראש חודש

יעים אחד לחפאת ליהוה על-עלת הפטיר
יעשה ונסכו :

הפטרת שבת וראש חודש בישעה פמן טו

כה אמר יהוה השעים בסאי וראז הלם
רילאי אריך בית אשר הבנרא וארץ
מקומות מנוחתי : וארץ כל אלה ידי עשרה נהני
כל אלה נס יודה ואל-זה אליט אל עני וננה
רזה ותרד על-דרכי : שוחט השור מפה איש
ולע זבח השול עלך כלב מעלה מתחול וסחיר
מליל מביר לבנה כברך און נס-הנפה בתרו בדרלים
ורקיזיות נפשם חפצח : נס-אני אכתר
בנה עליים ונמרותם אבאי לסת יונן קנאתי (און)
פונה דרבתי ולא שמעו מעשו קרע בעין ובאש
לא-חפצתי בחריו : שמעו דבר-י-OLOR תחרדים
אל-זכריו אמרו אחים שנאים מעריכם למען
שב' יכבד יהוה ונראה בשמחהכם ורם בשו :

קול שאון מעיר קול מיהיכל קול יהוה משלם
גמול לאביי : בפרש תחיל מליה בטרכם בכוा
הבל לה ומליטה ובר : כי-שמע בזאת כי
ראה באלה הייחל ארץ כיים אחד אס-ישראל גוי
בעם

הפטרת שבת וראש חודש יח
פעם אתה פי-תילה נס-לורה צוון אר-בנינה :
חנני אשבר ולא אולי יאמר יהוה אם-אני
המולד עזרתי אמר אלה : שמו אדר
ירושלם נוילו בה כל-ארכיה שישו אתה
מושך כל-הפטראבלס עליה : לפניהם הינקו
ושבעתם מעד חנמיך למן תפוץ והחגעתם
מיין בכורה : ניר-כח אפר יהוה הנני נטה
אליה נברה שלום ונחלה שופך בבור נים
וינקתם על-צד תפשא ועל-ירכט תשעשע :
כאיש אשר אמו תנחמן בו אני אנחכם
וכרוישם רנהמו : וראייתם ושת לנככם
ועצמותיכם בראש תפוחה ונודעה יר-וועה
את עדריו ועם ארא-אקיי : כרינה יהנה באש
יבוא וכופחה מרכביו להשכ בתמה אפו גערתו
בלחבי-אש : כי באש יהוה נשפט וכחרכו את
בל-יבשך ורבי חללי יהוה : הפטראבלס
ו-הפטראבים אל-הננות אחר אחר בבור אcli
בשער התויר והשאן והעכבר יהרו טפי נאכ'
יהוה : ואכלי מעשיהם ומחלצתיהם באה לרבנן
את-בל-הנום והלשונו ובאו ונאו את-מכורו :
ושכתי בהם אותן ושליחתי מטהם פלייטים אל-
ה ב ז הגוים

הפטרת מחר חדש

הנום תרשיש פול ולוד משבץ גשׁת חובל ווין
האימים הרחקיים אשר לא שמעו את־שכען ולא־
ראו את־כברוי והגידו את־כברוי בנים: והביאו
את־כל־אתיכם מבל־תנוים מיניה ר' לירעה
בטוטים וברכב וכצבים ובפרדים ובכברחות על
הר קדרשי ירושלים אמר יהוה כאשר ביאו בני
ישׁאל את־המונח בכל־פחו בית־יוחה:

ונס־יהם אקח לנוגים ללוים אמר־יהוה: כי
כאשר המשמים התרחשו ותאזרן תתרשח אשר

אי עשה עמרם לפני נאס־יהוה בן־יעקב
וירצם ושמכם: ותאזרן חזרה ונמי
שברת בישבתו יבוא כל־בשׁו להשתנות לפני
אמר־יהוה: ויצאו וראו בפניהם האנשים רפחים
כי פי חולעתם לא המות ואשם לא תקבה וכי
בראון לכל־בשר:

זה מוי חורש בחרשו וממי שבר בשתו יבוא כל־כבר להשתנות
לפני אמר־יהוה:

ואם למחתו ניב ראש חדש אומרים אחריה
ניב שני פסוקים אלו:

ויאמר־לו יהונתן מחר חדש ונפקרת כי יקבר
מושבך:

ויאמר

הפטרת מחר חדש

יט
אי אמר יהונתן לדיר לך לשלוט אשׁו נשבענו
שנינו אנחנו בשם יהוד לאמיר יהוה יהוה בבי
וביתך ובין ירושי ובין ברוך עד־עולם:

הפטרת כשל ראש חדש באחר כשבת
בשモאל א טמן כ

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקרת כי יפקר
מושבך: ושלשת תרד מאר ובאה אל
הפלום אשר־נסתרת שם בזום המערה ושבה
אל האנו דאלא: ואני שלשת החזים צורה
אוריה לשלהי למחרה: ורעה אשלחה את־תנער
לך קאא את־החזים אם־אמר אלך לצער חפה
החזים מטפּן לתגה קחנו ובאה כי־שלום לך ואיז
דרכ' חיה: ואם־באה לעלם הנה החזים
מפה גתלאה לך כי־שלמה יתוה: ותברך אשר
רבני אני וגארה הניה יהודיה בבי ובין ער־
עלם: ויסטר דוד בשורה וויה תחרש ושב
המלה על־הלהם לאכול: ונישב המלך עלי אל כ'
מושבו כפעם בפעם אל־מושב הקור ליקט
יהונתן וישב אכגר מצר שאיל ופקר מקום
בור: ולא־ידבר שאלה פָאַוח בזום תהוא
כ'

הפטרת מחר חרש

ב'

הכלמי אקיי : יתני בפקר נזא יריזנין
חישורה למעד דיר גער גפונ עפו : ואמיר
לעשו רן פזא זא אט רחציס אשר
אגמי מירה הינער לן וויא זיגר רחציס
לעבערו : נגנא הער מוקס התחז
אשר גרה יהונטו וילא יהוינן אתי
הינער ואיך הילוא רחציס מפונ מהל איה :
וילא יהונטו אתי הינער מרביה תושט
אל-תעכדר וילקסט גער יהונין אט-תחצ' החטמ'

ויא אל-ארני : ווינער לא-בגע מאומה
איך יהונין גורוד גוש אט-תטבר : יתנו
יהונין אט-בורי אל-הינער אשר-לו
ויאmir לו לוך הביבה העיר : הינער בא
וינו גס מאצל הנגב ופל לא-פוי איזרא
וישתחו שלש פאנקס וישקו ואש אט-לעדרו
ויבכו איש אט-רעשו ער-דער תנרייל : ויאmir
יהונינו לדער לך לשלים אשר נשבענו שניין
אנחט בשם יהוה לאמר יהוה יהרנו בעי ובינע
וינו יוציא וקון וגע ערדעלאם :

פרשת

ב' אמר מלכה רוא בלת טהור דוא כי
לא-טרור : וידי מפורה הדרש השוי ופקר
מקום דיר ויאmir שאול אל-ירוחן בנו
מדוע לא-גיא בז' יש גס-תפוק נס-הרים
אל-חלם : ייון יהונין אט-שאול נשאול
נשאול דיר מעכבי ערבית להם : ויאmir
שלתני נא כי זבח משפלה לע גער וויא
זונה לאי עלהר אט-גיארין חון בעידן
אמלפה נא וויארא אט-אי עלא-קון לא-
כָּא אֶל-שְׁלֹחַ הַפְּלֵד : ווּרְאָא שָׁאֵל בִּיהוּנָן
ויאmir לו גוינשיט הדרות דלא ירעטה
כ-יכנער אט-ה לבר-יש לבר-ה ולבש
אוות אפה : כי כל-הימים אשר בז' יש
מי על-האדמה לא רבען אתה ומלוות
יעלה שלח נכח אותו אל, כי בז' מיט הוא
ויעו יהונינו אט-שאול אקיי ויאmir אלוי ליפה
וימת מה עשר : וטל שאול אט-הנני
עלוי להכחו ירע יהונינו כ-יכלה ריא מעס
אקיי ל-תטבר אט-דריד : וויאס יהוינן
מעס השליחן בחרי-אף ולא-אלל בום
הרטש השמי לחים כי געצע אל-דריד כי
הכלמי

פרשת שקלים

פרשת מפטור של שכח שקלים

וירג'ר יתורה אל-משה לאמר: כי תשא את־ראש בני־ישראל לפעריהם ונהנו איש־כפר נפשו ליתורה בפער אתם ולא־יתורה בתם גנף בפוך אתם: וזה תנו כל־העבָר על־תפקידים מהצעית השקל בשקל הכספי שערם נהיה ד השקל מתחית השקל תרומה ליתורה: כל־העבָר על־תפקידים בגין עשרים שאר ומעלה: בגין תרומה יתורה: העשיר לא־ידקה ותכליל לא: מעת מפחית השקל לחות ארדה תרומות יתורה לכפר על־גופתיכם: ולכך את־כפס הכספי מאל בני ישראל וגנתה אותו על־עבירות אתל מועד ודרעה לבני ישראַל ליקורן לפען יתורה לכפר על־גופתיכם:

הפטורת פרשת שקלים כמנה הספדים
במלכים ב סימן יא

ונברות יתולדע את־הברות בין יתורה ובין הפלג ובין דעם להזות לעם ליתורה ובין המפלג ובין דעם: ויכאו כל־עם הארץ מבאיו י בירת־הבעל ויתגלו את־מוכחותו ואת־צלקיו
שברו

הפטורת פרשת שקלים

כא

שברו הילך ואת־כתרן כתנו הבעל מני לפען
הפטורת ונישב הכהן פקחת על־ביתו יתורה:
ויקח את־שלבי המאות ואת־הכרי ואת־הקראים
ואת־כּל־עַם דְּאֶרְן וְיִרְוֹן אֶת־המֶלֶךְ מִפְרַת
ירוחם ויקאו דוד־ישען הרוצים בית המלך וישב
על־כסא המלכים: וישמח כל־עם־הארץ והעיר
שחתה ואת־עתליהו המתו בחרב בית מלך: והמלך י'
במלכו: בשנת־שבע ליהוא מלך יהושע וארכבים
שנה מלך בירושלם ועם אמו צביה מבאר
שבע: ויעש יהושע תנשך בעין יהוה כל־יכי
אשר הולחו ירערע הכהן: לך הפטורת לא־כרי
עור העם מיבחים ומתקרים בכםות: ויאמר
יהושע אל־הכהנים כל־כperf קדושים אשר ייכא
בית־יוזל בכמי עולך איש בכתה נמושת ערבי
כל־בסק אשר יעלוה על לב־איש להכיא בית
יתורה: יקחו לדם הכהנים איש נאת כבבו וهم
יתוקן את־ברך הבית לכל אשר־ימצא שם ברק:
ויהי בשנות עשרים ושלש שנה לפלה יהושע לא־
חוון הכהנים אה־ברך הבית: ויקראו המלך
יהושע ליהוירע הכהן ולכהנים ויאמר אלהם
1 א 6 מדורע Tom. II.

הפטורת פרשת שקלים

מִדְרַע אַינְכֶם מִחְזָקִים אֲתִ-בְּרֵךְ הַבְּית וְעַלֵּה אֶל-
רְתָקֵחוֹ כְּסֶף מִאַתְּ מִכְלֵלָס כִּי-יְ-לִבְרֵךְ הַבְּית
וְתָנָנוּ: וְאַתָּה הַכְּהָנִים לְכָלְתִי קְהַת-כְּבָכָר מִאַתְּ
כָּסֶף וּלְבָלְתִי חֹזֶק אֲתִ-בְּרֵךְ הַבְּית: וְלֹחֶחֶת יְ-וִיְגַע
הַכְּהָן אֲרוֹן אֶתְרָד וּקְבָר חֶרְבָּלְתָו וַיְמַן אֲרוֹן אַיִל
צִימָן, הַמִּזְבֵּחַ בְּנֵמֵין בְּבוֹא-אִישׁ בֵּית יְהוָה וְתָנָנוּ-שָׁמָרָ
הַכְּהָנִים שְׁמָרֵי הַסְּפָר אֲתִ-בְּלִ-הַכְּבָכָר הַמִּזְבֵּחַ
יְהוָה: וְיָהִי כְּרָאוֹתָם כִּירְכָב הַכְּבָכָר אֲרוֹן נְעָלָ
סְפָר הַמְלָךְ וְהַכְּהָן תְּנַהֲלֵל וְיַצְרֵדוּ וְמַנְנֵו אֲתִ-הַכְּבָכָת
הַנִּכְזָא בֵּית יְהוָה: וְגַנְגַנוּ אֲתִ-הַכְּבָכָר הַמְרַמְּבָן עַל-
יְיָ יְ-וָה. עֲשֵׂי הַמֶּלֶךְ הַכְּבָכָרִים בֵּית יְהוָה וְיַצְיאָהוּ
חַטְפָּקָרִים לְחַרְשֵׁי גָּעֵן וְלִכְיָתֵם הַעֲשִׂים בֵּית יְהוָה: וְלַפְּרִילָּ
וְחַצְבֵּי דָּאָכוֹן וְלִכְיָתֵם עַצְמָס וְאַכְנֵן מַחְצֵץ לְחוֹקָן
אֲתִ-בְּרֵךְ בֵּית יְהוָה וְלְכָל אֲשֶׁר-עַצְמָא עַל-חַבְרִית
לְחַזְוקָה: אֲךָ לֹא יַעֲשֵׂה פַּתֵּח יְהוָה סְפָות כְּסֶף
סְמִינּוֹת מִוְרְקוֹת תְּצִוּרוֹת כָּל-כָּל נְחַב וְכָל-
כָּסֶף מִוְרְכָבָה הַמִּזְבֵּחַ קִרְתַּת-יְהוָה: קִי-לְעֵשִׂי
הַפְּלָאָכה יְהֹוָה וְזֹקְרָבָו אֲתִ-בְּיתִי יְהוָה: וְלֹא
יַשְׁכּוּ אֲתִ-הָאנְגָשִׁים אֲשֶׁר יִתְנוּ אֲתִ-הַכְּבָכָר עַל-
יְדֵם לְתַחַת לְעֵשִׂי הַמֶּלֶךְ קִי-בְּמִנְחָה תְּמַעַשִּׂים:
כָּסֶף אַשְׁם וּכָסֶף הַטָּאות לֹא יוֹקָא בֵּית יְהֹוָה
לְכָהָנִים

לְכָהָנִים יְהֹוָה :

פרשת זכור כב

וְאַתָּה שְׁבַת רֹחֶח אָמָרִים אֲחִירָה פָּטָק רֹאשָׁו וְאַחֲרָה שְׁלַח הַמְשָׁרָת
שְׁבַת וְרֹחֶח הַכְּהָנִים לְעַלְלָס וְאַס לְמַחְתָּרוֹ רֹחֶח אָמָרִים פָּטָק רֹאשָׁו
אַחֲרָה שְׁלַח הַמְשָׁרָת מִתְרַחְתָּר הַכְּהָנִים לְעַלְלָס :

פרשות כפשו של שבת זכור

בָּנְךָ אָתָּה אֲשֶׁר-עָשָׂה לְהָעַלְלָס בְּרָדָר בְּצַאתָכָם
מִמְּצָרִים: אֲשֶׁר קָרְרָב בְּרָדָר וְנוֹגֵב בְּלִתְחַשְׁבִּים
אֲתָּה רָדָר וְאַחֲרָה עַיִן וְנוֹגֵב וְלֹא יְדָא אֱלֹהִים:
וְיהָה בְּקֻמָּה יְהֹוָה אֱלֹהָיךְ וְלֹךְ מִכְלָא-יְבָךְ מִסְכָּבָ
בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהֹוָה אֱלֹהָיךְ נָמֵן לוֹ נְמַתָּה לְרַשְׁתָּה
תִּמְחָה אֲתִ-זְבָּר עַמְלָק מִתְחַת הַשָּׁמַיִם לֹא
תִּשְׁבַּח :

הפטורת פרשת זכור בשמואל א סימן טו

וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל אֶל-שְׂאָל אֶלְיָהוּ שְׁלַח יְהֹוָה
לְמִשְׁתָּחַן לְמַלְךָ עַל-עַצְמָו עַל-יְשָׁרָאֵל
וְעַתָּה שְׁמַעْ לְקוֹל דְבָרַי יְהֹוָה: אֲנַחְתָּלִימָה אֶחָד
כֹּה אָמַל יְהֹוָה צְבָאוֹת פְּלָרָתִי אֲתִ אֲשֶׁר-עָשָׂת
עַמְלָק לְיְשָׁרָאֵל אֲשֶׁר-שָׂם לֹא בְּרָדָר
בְּעַלְתוֹ מִמְּצָרִים: עַפְתָּה לֹךְ וְהַבְּרִיהָ אֲתִ-עַמְלָק
וְהַרְמָמָתָ אֲתִ-בְּל-אֲשֶׁר-לוֹ וְלֹא תִּחְמַל עַלְיָ
יְבָשָׁה

הפטורת פרשת זכור

כג

לייהוּת הַקְּרֵבָה אֶת־זִבְּרָה יְהוָה : וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל
וְיֻמַּח קָלְחַצְאֹן חֹתֶן בְּאוּגִי וְקֹלֶךְ רַבְּכָר אֲשֶׁר
אָנָּנוּ שְׁמַע : וַיֹּאמֶר שָׂאֵל מַעֲמָלֵי הַבָּיאָם
אֲשֶׁר חַטָּל הָעָם עַל־מִיטָּב הַצֹּאן וְהַכָּר לִמְעוֹן
וּבְנָה לִיהוּת אַלְמִיךְ וְאַתְּהוּ יְהִיר הַחֲרָמָנוּ : וַיֹּאמֶר
שְׁמוֹאֵל אֶל־שָׂאֵל תַּרְפַּח וְאַגְּדָה לְךָ אֶת־אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהִים לְלִילָה וְאַמְרוּ לוּ דָבָר : וַיֹּאמֶר יְהוָה
שְׁמוֹאֵל הָלָא אָסְקְּפָן אֶתְהָ בְּעִירִיךְ וְאֶשְׁבְּתָי
יְהִיר אֶתְהָ וְיִשְׁתַּחַווּ יְהוָה לְפָנֶיךְ עַל־יִשְׂרָאֵל :
וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּדָרְךְ וַיֹּאמֶר לְךָ וְהַתְּהִנֵּה אֶת־
הַחֲפֹאת אֶת־עַמְּלֵךְ וְיִלְחַמֵּת בְּעַל־כִּלּוֹתָם
אֶתְהָ : וְלֹמַח לְאֶשְׁמָעָת בְּקוֹל יְהוָה וְתַעַט
אֶל־הַשְּׁלָל וְתַעֲשֵׂה הַרְעָב עַל־יְהוָה : וַיֹּאמֶר
שָׂאֵל אֶל־שְׁמוֹאֵל אֲשֶׁר שְׁמָעָת בְּקוֹל יְהוָה
וְאֶל־בְּרָךְ אֲשֶׁר־שְׁלַחְתִּי יְהוָה וְאֶבְיאָ אֶת־אָנָּגָם
מֶלֶךְ עַמְּלֵק וְאֶת־עַמְּלֵךְ הַתְּמִימָה : וַיָּלֶךְ תַּעַם
מְרַחְשֵׁל צָאן וְבָקָר רְאֵשֵׁת הַרְוָם לְבָנָה לִיהוָה
אַלְמִיךְ בְּגַלְגָּל : וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל הַתְּפִזֵּל לִיהוָה
בְּגַלְגָּל וְזַבְּחֵל וּבְנִים כִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה הַנְּהָרָה שְׁמַע
מַבְחָח טֹב לְהַקְשִׁיב מִתְחָלָב אַלְים : כִּי חַטָּאת־
קָבֵל מְרִי וְאָנוּ וּבְרִיפָם הַפְּצָר יְנַעַּמְשָׁת אֶת־
דָבָר

וְהַפְּתָה מָאיִשׁ עַד־אָשָׁה מַעֲזָל וְעַרְיוֹן מַשּׁוֹר
וְעַרְשָׁה מַגְמָל וְעַרְיָחָר : וַיָּשֶׁבּוּ שְׁאָלָה אֶת־
שָׁלָס וַיַּקְרְבּוּ בְּטַלְאַס מַאֲתִים אַלְפָ רְגָלִי
וְעִשְׁרָת אַלְפִים אֶתְאִישׁ הַוּרָה : וַיָּבֹא שְׁאָלָל
עַד־עַרְעָל עַפְלָק וַיָּרֶב בְּגַהָל : וַיֹּאמֶר שְׁאָלָל אֶל־
הַקְּרֵי לְכוּ סָרוּ רְדוּ כְּתָוחֵן עַמְלָקִי בְּקָרָא כְּפָר עַפְנוֹ
וְאַתָּה אֲשִׁיתָה חַסְרָה עַם בְּלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגַלְוָתָם
מִפְּאָרִים יִסְרָאֵל קָרֵי מַרְתָּחָעָלָק : וַיָּהַדְּשָׁאָל
אֶת־עַמְלָק מַחְווֵלָה בְּיוֹתָה שָׂוֹר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
מִצְרָיִם : וַיַּחֲפַש אֶת־אָגָן מֶלֶךְ עַמְלָק חַי וְאֶת־
כָּל־הַעַם הַחֲרִים לְפִי־חַרְבָּה : וַיָּחַמְלֵשׁ שְׁאָלָל וְהַעַם
עַל־אָגָן וְעַל־מִיטָּב הַצֹּאן וְרַבְּכָר וְהַמְּשִׁנִּים וְעַל־
הַכְּבִיס וְעַל־קָלָהָטָוב וְלֹא אָבוּ הַתְּרִמָּם גַּל־
הַמְּלָאכָה נְמַבּוּה וְנַפְּסָם אֶתְהָ הַחֲרִימוּ : וַיֹּהַ
דָבָר יְהוָה אֶל־שְׁמוֹאֵל לְאמֹר : נַחֲמֵתִי בְּיַיִן
הַכְּלִכְתִּי אֶת־שְׁאָלָל לְמַלֵּךְ בַּיִן־שְׁבָל מַאֲתָרִי וְאֶת־
דָבָר לֹא הַקִּים וְנִתְלֵל לְשְׁמוֹאֵל וְיַעֲקֵב אֶל־יְהוָה
בְּלַהֲלָלה : וַיָּשְׁבַּט שְׁמוֹאֵל לְקָרְיאָת שְׁאָלָל
בְּכָלְכָל וַיָּגַד לְשְׁמוֹאֵל לְאמֹר בְּאֶלְשָׁאָל תְּכַרְמָלָה
וְרֹהֶה מִצְיָב לוּ בָּרְיִסְבָּוּ וְעַבְרֵר וְרַדְגָּלָל : וַיָּבֹא
שְׁמוֹאֵל אֶל־שְׁאָלָל וַיֹּאמֶר לוּ שְׁאָל קָרְוקָא אֶת־
לִיהוָה

הפטורה פרשת זכור

רבך יהוה ויכאקה מלך : ויאכזר שמאול אל-
שמעאל חפאתוי כי עכברוי ארת פ' יהוה ואחר
דבריך כי בראתי ארת דבעם ואשמע בקולם :
ויכרתה שא נגא את חפאתוי ושוב עמי ואשתתווה
ליהוה : ויאכזר שמאול אל-שאול לא אושב
עperf כי מאסתה ארת דבר יהוה ויכאקה יהוה
כהיות מלך על ישראל : ווילך שמאול ללבת
ויהוק בכני-מעילו וקרכע : ויאמר אליו שמאול
קרע יהוה ארת-מלךות ישראל מעlid הום
וירבה לערעה חטוב ממקה : וגם נצח ישראל לא
ישקר ולא ינתח כי לא אDEM הוא להנחים : ויאמר
חפאתוי עלהו בכני נא גנרט-זקנין עמי ונגר
ישראל ושוב עמי והשתתווית ליהוה אלהיך :
וישב שמאול אתני שאול וישתחו שאול ליהוה :
ויאכזר שמאול חינשו אליו ארת-אנג מלך עמלק
וילך אליו אנג מערצת ויאמר אנג אן סר מר
המור : ויאכזר שמאול כאשר שמאול נשיט
הרבה ברהשככל מקישים אמך וישקה שמאול
אות-אמג לפני יהוה בגדל : וילך שמאול הרמהה
וישאול עליה אל-ביזו ובכעת שאול :

פרשת זכור

פרשת פרה

כט

פרשת של שבת פרה
וירבר יהה אל-משה ואל-אחדון לאמר : זאת
תקורת החוריה אשר צורה יהוה לאמר רבר
אל-בני ישראל ויקחו אללה בלח אדרפה
הטמיפחה אשר אין-בירה מטם אשר לא-עליה
עליה עלי : ונתמס אריה אל-אלען הכהן
ורוזיא אריה אל-טחוון למתנה ושהת
אריה לא-פיגו : ולכך אל-עוז הכתן פרדחה
בא-זבעו והזנה אל-נכח פג א-היל-מיוער
מרכה שבע פעמים : ושורף ארת-הפרה לעני
את-עננה וא-רב-בשרה וא-ת-ר-בליה עלי-ברשה
ישוף : ולכך הכהן עין אמי וא-זוב ושני
תולעת וחילך אל-היה שופת הפרה : וככט
בגורי הכהן ורשות בשלו בפם ואחר כי-א אל-
הפרה וטמא הכהן ער-העלכ : ותשוף אריה
יככט בגדיו בפם ורשות בשלו בפם וטמא
ער-העלכ : ויאכף איש טהור את אפר הפרה
ויהי-תוחן למחנה נקודות טהור ויהי-תוחן
לעדת בני-ישראל למשמרת למי נודה
חפאתה קוא : וככט האקף אה-אפר הפרה אה-
גורי וטמא ער-העלכ והיה-תוחן לבני-ישראל
ולגדר

פרשת פרה

כח

ולמר הנר בתוכם לחקת עולם : הנע במת
לכל נפש ארם וטפוא שבעת ימים : הוא
ירחטאנבו ביום השלישי וביום השכני
יטהר ואסלא ירחטאנבו ביום השלישי וביום
השכני לא טהר : בל רגע במת בנטש
הארם אשר מות ולא ירחטאנ אה מאבן
ירוה טפה נורתה הנפש הרוח מישראל
כ' פ' נרה לא לך עלי טפה יהה עד טמאתו
בו : זאת חורחה ארם כי מות באחד כל הכא
אל האהל וכל אשר באחד טפוא שבעת ימים :
וכל כל פתו אשר אין צער פרהיל עלי
טפה הוא : וכל אשר גע על פני השורה בחלל
חרב או במת או בעצם ארם או בקבר טפה
שבעת ימים : ולקחו לטפוא מעפר שרפת
הרפה ונתן עליו מים חיים אל פלי : ונלקח
אווב וטבל במים איש טהור והוה על האהל
ועל כל חללים ועל דגימות אשר הי יטפס
ועל רגע בצעם או בחלל או במת או בקבר :
ויהה הטרול על הטפוא ביום השלישי וביום
השכני וחטאו ביום השכני וככט בנוין
ונזון בכאים וטהר בערב : ואיש אשרי יטפוא
ולא

פרשת פרה

כח

ולא ירחטאנ וגרכיה הנפש הרוח מותך
תקהל כי אתה מקדש יתורה טפה מי נירה לא
וילך עליי טפוא הוא : ותודה להם לחקר
עלם ומורה מירעהה יכט בנוין והניע במי
הנורה טפוא עיר הארץ : וכל אשר געמו
רטפוא טפוא ורנטש הנעת טפוא עד
העלב :

הפטרת פרשת פרה בזחוקאל סימן לו

ויהי רבריהו אל לאמר : בנייך בית
ישראל ישבים על אדרתם ויטפאו אורח
בררכם וכעלילותם בטמא הננה חותה ורבקם
לפני : ואשפוק חותמי עלייהם על הרכם אשר שפכו
על הארץ וכנגליהם טפואו : ואfine אומת
בנויים יזרו בארץית בררכם וכעלילותם שפטיהם :
ונבוא אלידנים אשר באו שם ייחלו אה שם
קרשי באמר להם עם יהוה אלה וכארציו יצאו :
ואהמ על שם קרשי אשר חילרו בית ישראל
בנויים אשר באו שפה : לבן אמר לבית ישראלי
כה אמר ארני יהוה לא למעניכם אני עשה ביה
ישראל כי אם לשם קרתי אשר חילתם בנויים
Tom. II.

אשר

ו

א

ו

ה

הפטרת פרשות פורה

אשר באתם שם : וקרשתי את־ישראל הנזול
הפהל בנויים אשר חילתה בחוכם ודרשו הנויים
בירני והזה נאם ארני יהוה בראמי בכם
לעניכם : ולקחת אתכם מוזרנים וקצתני
אתכם מכל־ארצאות וקבעתי אתכם אל־
ארמיכם : וורקתי עליכם מים טהורין וטהרתם
 מכל טמאיכם ומכל־לוליכם אטהר אתכם :
ויהי לך לבר חיש ורות חרש אתן בקרנכם
והסרתי את־לב האבן מבשרכם ונתתי לך לבר
כשר : ואת־דוית אמן בקרובכם ועשית את
אשר־בחק תלוינו ומשפטינו תשמרו ונשיהם :
וישבתם בארן אשר נתתי לאכיכם והייתם ל־
לכם ואנבי אהיה לך לאלים : והושעתם אתכם
מכל טמאותיכם וקראתי אל־הרגן והרביתו אתו
ולא אתן عليك רעב : והרביתו אלהי לעז
ותנתקת השורה למצע אשר לא־תתקח עוד חרפת
ריאכ נויים : וכברת את־דריכים הרעים
ומעליכם אשר לא־תונכיס ונתקתת בפניכם על
עונתיכם ועל תועתיכם : לא למעניכם אני
עשה נאם ארני יהוה ירע לך בוש וחלמו
מרוביכם בית ישען : בה אמר ארני יהוה
כiom

הפטרת פרשות פורה

כיו' טרי אהלב מל עונייכם וחושבתי את־
הערם ובקנו החרכות : והארץ הנשכה תעבר
בתח אשר היה שטחה לעצם כל־עابر : ואמרו
בארן הלו נשפה היהת בנו־ערו והערם
ההרכות והנשפות והנרטות גבורות ישבו :
וירעו הגוים אשר ישארו סכיותיכם כי אמי
יהוה גניתי הנרטות גטעתי הנשפה אני יהוה
הברתי ועשתי : כאן מטיין הספרדים
בה אמר ארני יהוה עיר ואת אדרש לתי־ישראל
לשנות להם ארבה אתם בזאן ארים : בזאן
גזרים בזאן וירושלם במושעה בזח'יר
הערם החרכות מלאות צאן ארים וירעו קי־
אי יהוה :

פרשות של שבת החודש

ויאמר יהוז אל־משה ואל־אהרן בארץ מרים
לאמר : החיש תה לכם ראש תריסים ראשון
הוא לכם להרשי השנה : דברו אל־כל־ערת
ישראל לאמר בעשך לחיש הוה ויקחו להם איש
שה לכת־אבת שה לבות : ואס־יימעת הבירות
קווות משה וילך הוא ושכנו הקרב אל־בירות
במסכת ז ב ז ב במסכת

פרשת חורש

במקפת נפשת איש לפִי אכלו חכמו על-השה :
 שה תמים זכר בנו שנה והנה לכלם מון-הכבדים
 ומון-הנעים תקחו : והיה לכם למשמרת עד
 ארבעה עשר ים לחדש הוה ושותיו אהו כל
 קהל עתת ישראל בין העברים : ולכך מונחים
 לעיל וננה על-שתי המימות ועל-המשקוף על הכתמים
 אשר-אכלו אהו בהם : ואכלו את-הבשר בלילה
 הוה צליינש ומנות על-קררים יאכלו : אל-
 האכלו מלנו נא ובשל מכם בנים כי אם-צליין
 אש ראשו על-ברצעיו ועל-קרבו : ולא-חותרו
 מני ערד-בקר והנתר מני ערד-בקר באש
 ליע תשופו : וככה האכלו אהו מתניכם חניכם
 געליכם ברגילים ומכלכם ביריכם ואכלתם אהו
 בחפוץ פסח הוה לירוחה : ואכראטי בארץ-מצרים
 בלילה הוה והביתי כל-בכור בארץ-מצרים מארט
 וער-ברכה ובל-אלתי מצריםஆעשָׁה שפטים
 אני יהוה : והיה הרים לכם לאת על הכתם
 אשר אתם שם ולאתוי את-הדים ופסחתי עלכם
 ולא-יהיה לכם נגף למשחרת בהרכתי בארץ
 מצרים : והיה ריום הוה לכלם ליבורין
 ונתתם אהו מג ליהוה לדוניכם חזקה עולם
 התנהו

הפטרת פרשת החודש

תקנרו : שבעת ימים מצות תאכלו אך בימים
 הראשון תשיבו שאר מכותיכם כי-כל-אכל חפץ
 עכרתיה הנפש הוה מישראל מיום הראשון
 ערי-ים השכען : וביום הראשון מקרא קרש
 וביום השביעי מקרא-קשל היה לכם כל-
 מלאכל לא-יעשה בהם אך אשר יאכל לכל-
 נפש הוה לבדו עשה לכם : ושמורתם את-המצות
 כי ביעם הום הרוח חזאתית את-צבייניכם
 מאין מצרים ושמורתם את-דרום הווח לרוחיכם
 חזקת עולם : בראשן בארכאה אשר ים לחיש
 בעבב תאכלו מזח עד ים הארץ ועתים
 להרשות בערך : שבעת ימים שאר לא ימצא
 בכתמים כי כל-אכל מוחמצה ונקורחה הנפש
 תהוא מדעת ישראל בגר ובאות הארץ :
 כל-מחמת לא תאכלו בכל מושגיתיכם
 תאכלו מצות :

הפטרת פרשת החודש כיחוקאל טמן מה

כל תעס הארץ יהו אל-התורה תאות
 למשיא בישראל : ועל-הנשא יהוה
 השולית ורפעית וונקך קתנים וכחישם
 ונשבתו

פרשת חורש

ובשכלהות בכל קומען בית ישראל היה יעשה
ארה החרטאות וארה המנחה וארא הצעולר וארא
השלמים לבקר בקר בית ישראל: כאוטומטי הסדרות
בה אמר ארני יהוח בראשון באחר לחרש
תלקח פר בזבזker תמים וחטא ארת
המקברש: וללקח דבפחו מלב חחתאת וננתן אל
כשוות הפלית ואל ארבקע פנויות העוגה למינכה
ועל-כשוות שער התצער הפנויות: וכן תעשה
שבבעה בחרש מאיש שנה ומפתה וכפרתס את
רכבת: בראשו בארכאה עשר יום לחרש
יתיה לךם הפסח חג שבנות ימים מאות יאלל:
יעשה תקסיא בימים החודא בערו ובעד כל עם
הארץ פר חחתאת: ושבעתה ימירהונג ישנה עליה
לייהה שבעה פרים ושבעת אלים תמיימים ליום
שבעתה תמים וחחתאות שעיר עיימ לויים:
ומנהה איפא לפר איפא לאיל יעשה ושםן הרין
לאיפא: בשבעי בחרמשה עשר יום לחדר בחג
יעשה באלה שבעתה תמים לחחתאות בעלה
וכמנחה וכשמן: כה-יאמלו ארני יהוח שער
התצער הפנויות הפה קרים יהוה סנו רשות ששת
ימי המעשיה ובזום השכל בחתה ובזום החרש
אתה

הפטורה פרשת חורש כה

חתה: ובאי הנשייא דרכ' אלם השער מהווין
ועמל על-כשוות השער ועשיו הפתנים אה' עלתו
וاث' שלמו והשתתינו על-כפטע השער וגיא
וושער לא-יסטר עד-הארב: והשתתינו עס'
הארן בחתה השער היה באשחורות וכתרשים
לפני יהוח: והתעללה אשר-יקרב התksiיא ליהוח
בזום החצת ששה בכשים תמים ואיל תקים:
ומנהה איפה לאיל ולכבשים מנהה מפתה ידו
ושםן הרין לאיפא: ובזום חתען פר בזבזker
תמים ושותה בכשים ואיל תמים ידו:
ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנהה ולכבשים
באשר תשיין ידו ושםן הרין לאיפא: ובכוא
התksiיא ברוך אלם השער ביאו וכדרכו יעא:
ובכוא עס' הארן לפני יהוח במושדים הכא
דרך שער צפונ לחתחות יצא דרכ' שער גנב
והכוא ברוך שער גנב יצא דרכ' שער אפונה לא
ישוב ברוך השער אשר-באי בו כי נכחו ייאו: עא קי

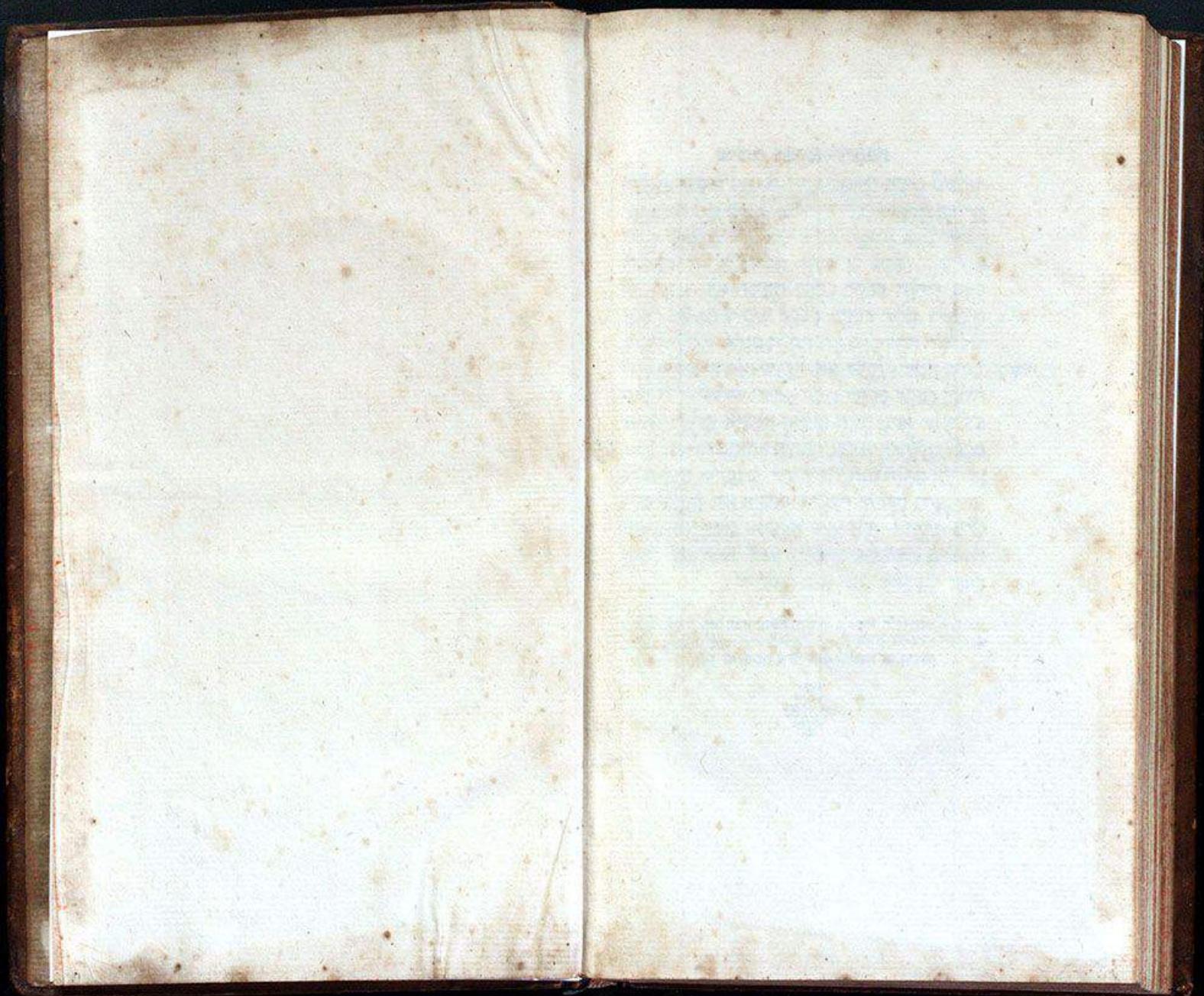
שלמים

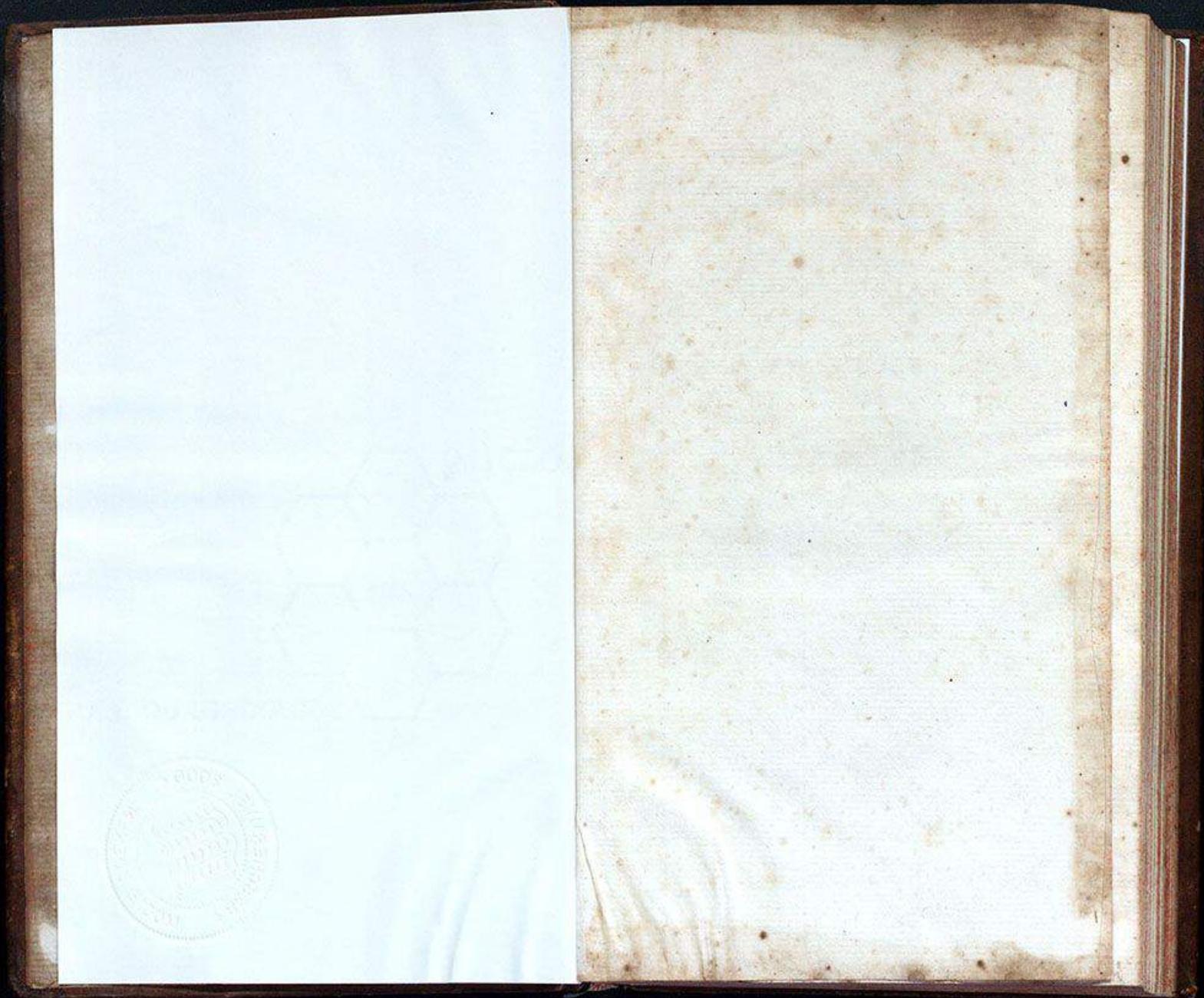
הפטורה פרשה החודש

שלמים נורבה ליהוה ופתח לו את-השער רפניא
קוריים ועשה ארת-עלחו ואת-שלמיי כאשר
יעשה בנים השבורה ויצו וסגר את-השער אחוי
אחריו : ולבש בון שערו פכים העשוה עליה
לימים ליהוה בפרק בפרק תעשה אחריו : ובנחתה
תעשה עליי בפרק בפרק שתית האלה ושםו
שלישית ההין ?レス את-הפלת מנהה ליהוה הקות
יעשו עילס תмир : ועשאו את-הרכבש ואת-המנחה ואת-
השchan בפרק בפרק עולת מקידר : כאננסים הפסטרום
כה אמר ארני יונה כי יונתן הנשיא מתנה לאיש
מקני נחלהו היא לבני תהה אהותם היא בנחה
וכי יונן מתנה מנהלו ? אחר מעברדי ורודה לו
עד-שעת הדורו ושברת לנשיא אך נחלתו בנוי
לכם תריה : ולא קח הנשאי מנהלה רעם
להונטה כאהותם כאח瞳ו יתל את-צנוי ? פצען
אשר לא יפכו עמי איש כאח瞳ו :

ואם הוא שבתורה אומרים אהיה פסק ראשון ואחרון של הפטורה
שבת ור' רכחות לעיל ואם למרי ר' ר' אומרים פסק ראשון
אחרון של דמתות מחר ור' ר' והנתונים לעיל :

20033

